41. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. FEBRUÁR 6.

Ludas Matyi

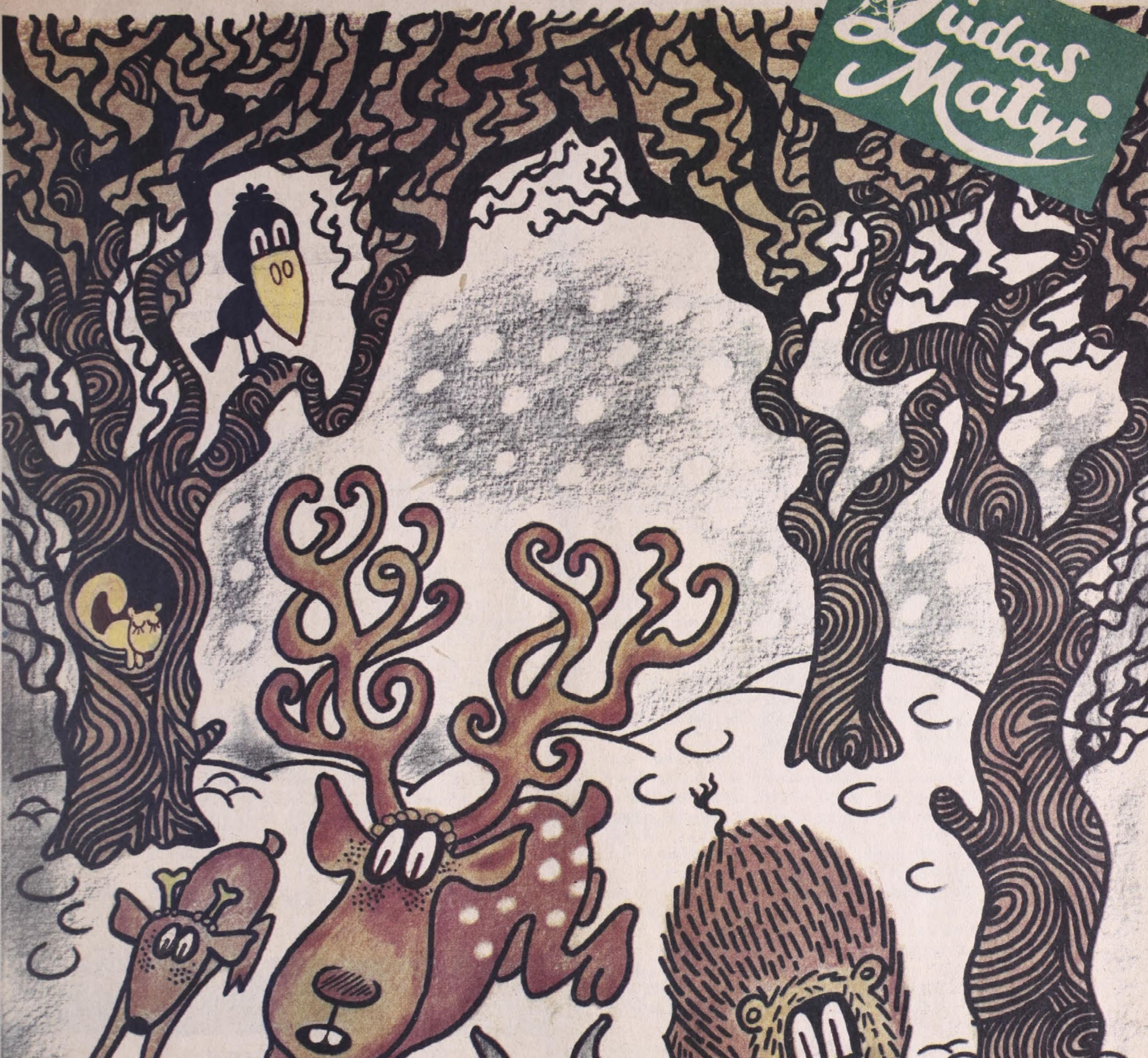

– Nem tudjátok, ma etetnek vagy lőnek?

(VADREVUNK A 8–9. OLDALON)

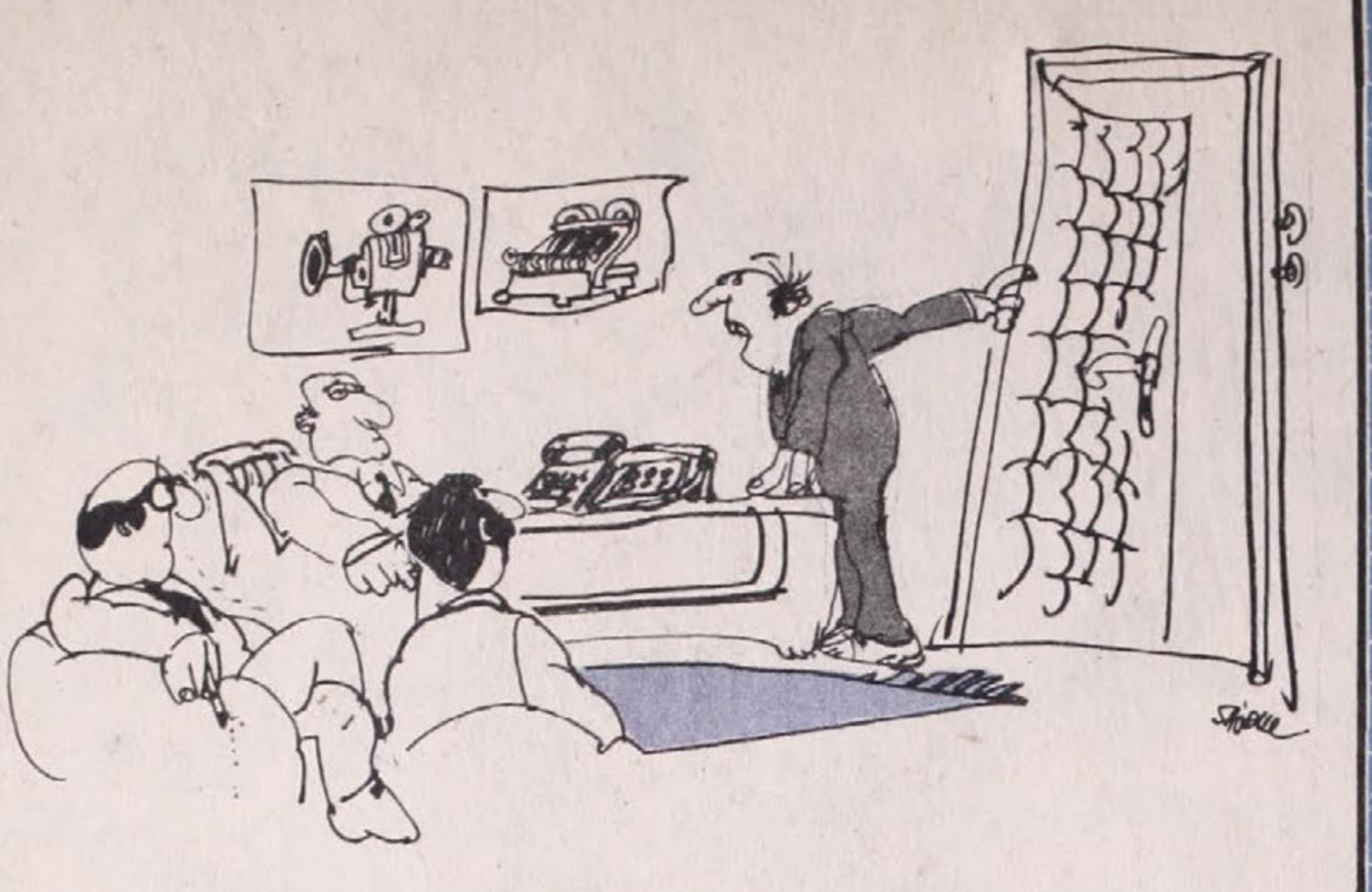

– Próbáljunk meg aktákat exportálni, annak a gyártásában világelsők vagyunk...

1985 — leértékelve?

Január második fele óta a PIÉRT féláron kínálja az idei naptárakat. Ez aztán igazán nem szezonvégi kiárusítás! És mert az 1984-es fali, asztali, zsebnaptárakat ugyancsak leértékelték tavaly januárban, nem hagy nyugton a kérdés, hogy mi baj lehet a naptárral. Vagy ezekkel az esztendőkkel? Négy okra is gyanakszom: 1. Minden korlátozó rendelkezés ellenére van elegendő vállalati ajándéknaptár és a többség ebből szerzi be szükségletét. 2. A naptárgyártók viszont komolyan vették a korlátozó rendelkezéseket és jóval több naptárt küldenek a kereskedelemnek. 3. Sokan azt tartják, hogy az idő nálunk nem pénz, ezért a naptár felesleges. 4. Amíg – épp 50 éve, 1935-öt köszöntve – Kosztolányi „merész, istenkísértő, a jövőt szemtelenül előlegező" házi holmiként tisztelte, a mai ember azt mondja: annyi mindent jeleztek már nekem előre, manapság a naptárban sem lehet megbízni.

Hát ami az utóbbit illeti... Zseb- és kártyanaptárban egyaránt láttam már olyat, amelyiken február 31 napos. Talán kezdők készítették, vagy egy buzgó brigád, amely legalább e papíron akarta túlteljesíteni az éves tervet. De mutattak nekem idei naptárt, amelyből az egész november hiányzik, október után december 9-e következik. Nem tudom, hány példány van belőle (ára 12,30), de csak nem azt jelzi, hogy az energiakorlátozást ősszel már napkorlátozás is követi? Az én zsebnaptáram ára – leértékelés előtt – 31,60 volt, abból egyetlen nap sem hiányzik. Aki 365 napos teljes naptárat akar, fizesse meg! De a Nap és Hold kelte-nyugta résznél ebben sem vették figyelembe a nyári időszámítást... És mindenkit figyelmeztetek: nehogy egy idei naptárban nézze meg a postai díjszabást, mert az már nem érvényes! Csoda-e, ha máris leértékelve kell árusítani az „1985" című művet?

És ezek után csoda-e, hogy némely vállalat saját naptárt alkot magának? A budapesti lakások zömét építő 43-as vállalat például olyat, amely szerint a 84-es lakásépítési év 85 márciusában fejeződik be, esetleg... A Lottóigazgatóság pedig kimondta, hogy az idén minden hónap öthetes. Az is, aminek csak négy péntekje van. Természetesen a négyhetes hónapok ötödik szelvényét nem muszáj megvenni – no de az előfizetéses szelvényekbe is beépítették ezt az ötödiket, ezért a négyhetes szelvény ára is 25 forint lett az eddigi 20 helyett. Így szabad egy nem szabadárat emelni! Az előfizetéseset sokan szeretjük, mert praktikus. De sajnálattal mégis csökkentettem vásárlását, méghozzá 66 százalékkal, háromról egyre. És nemcsak a pénz miatt! Ne állítsanak kész helyzet elé azzal, hogy valakik Gergely pápának képzelik magukat és kinyilatkoztatják: ezentúl minden hónap öthetes.

Csak az vidít fel, hogy ha akarom, egyetlen előfizetéses szelvényt sem veszek és a Lottóigazgatóság ekkor sem tud hozzám népnevelőket küldeni. Mert ebből a szempontból – remélem egyértelműen – érvényes az idei naptár.

Földi Iván

Az az átkozott geológia!

Január 17-én a televízióban, a Hírháttérben, két felelős férfiú – egyikük miniszterhelyettesi rendfokozatban – nyilatkozott energiahelyzetünkről. A szénellátással, mondották, nincs különösebb gond, esetleg egyes tiszántúli helységekben előfordulhat időnkénti szénhiány.

Január 23-án megírta a Népszabadság, hogy az előző hét elején a szénre várakozó tömeg betörte Debrecen legnagyobb TÜZÉP-telepének zárt kapuját.

Január 24-én megírta, hogy országos a szénhiány. Fóton például helyenként szénnel vegyített por halmozódik a tüzelőtelepen, Dunakeszin viszont még porladó szén sincs, hasztalan didereg pirkadatkor 200–300 ember a kapuk előtt.

Ezek már január 17-én is fennálló tények voltak. Miért nem szólt róluk a miniszterhelyettes? Mert jó ember, s nem szívesen mond rossz hírt? Baj. Vagy ő sem volt kellően tájékoztatva? Baj.

Megkérdezhette volna például a debreceni tüzépeseket, akik április óta sejtik, november óta tudják, hogy baj lesz a szénellátással. Igaz, a debreceniek szava nemcsak Pestig, de Debrecenig sem hallatszott el. A helyi újság, a Hajdú-Bihari Napló január 16-án körképet ad rosszkedvünk teléről, ír a vonatok késéséről, a tejszállítás és az áramszolgáltatás nehézségeiről, a távfűtés gondjairól. Szénről, Tüzépről, betört kapuról egy szó sincs. Belül, a harmadik oldalon, belső vezércikk, ezzel a címmel: *A tájékozottságról.* Idézésre méltó mondat, ugyancsak a Hajdú-Bihari Naplóból, ugyancsak egy belső vezércikkből, január 14-éről: *„A tüzelőt sem dekázgatják már úgy a családok, mint amikor még húsz mázsa szén egy télre kevés falusi család számára megengedhető luxusnak számított."*

Ma már, hálistenek, minden falusi család megvehet magának húsz mázsa szenet. Ha kap.

A Népszabadság azt vizsgálja, hogy miért kerül a kívánatosnál kevesebb szén a felszínre? Megállapítása szerint ebben mind a létszámgondok, mind a geológiai adottságok, mind az elhúzódó beruházások közrejátszanak.

De miért kerül a kívánatosnál kevesebb információ a felszínre? Miért luxus a tájékozottság? Miért kell kidekázni a híreket? Miért kell beérnünk törmelék-tájékoztatással, porral elegy információkkal? Hiszen nálunk, a tájékoztató iparban, nincsenek létszámgondok (hacsak az nem gond, hogy túl sokan is vagyunk), elhúzódó beruházásokról sem tudok.

Akkor csak az adottságokkal lehet baj. A geológiaival, persze.

Radványi Barna

A HIDEGRE VALÓ TEKINTETTEL

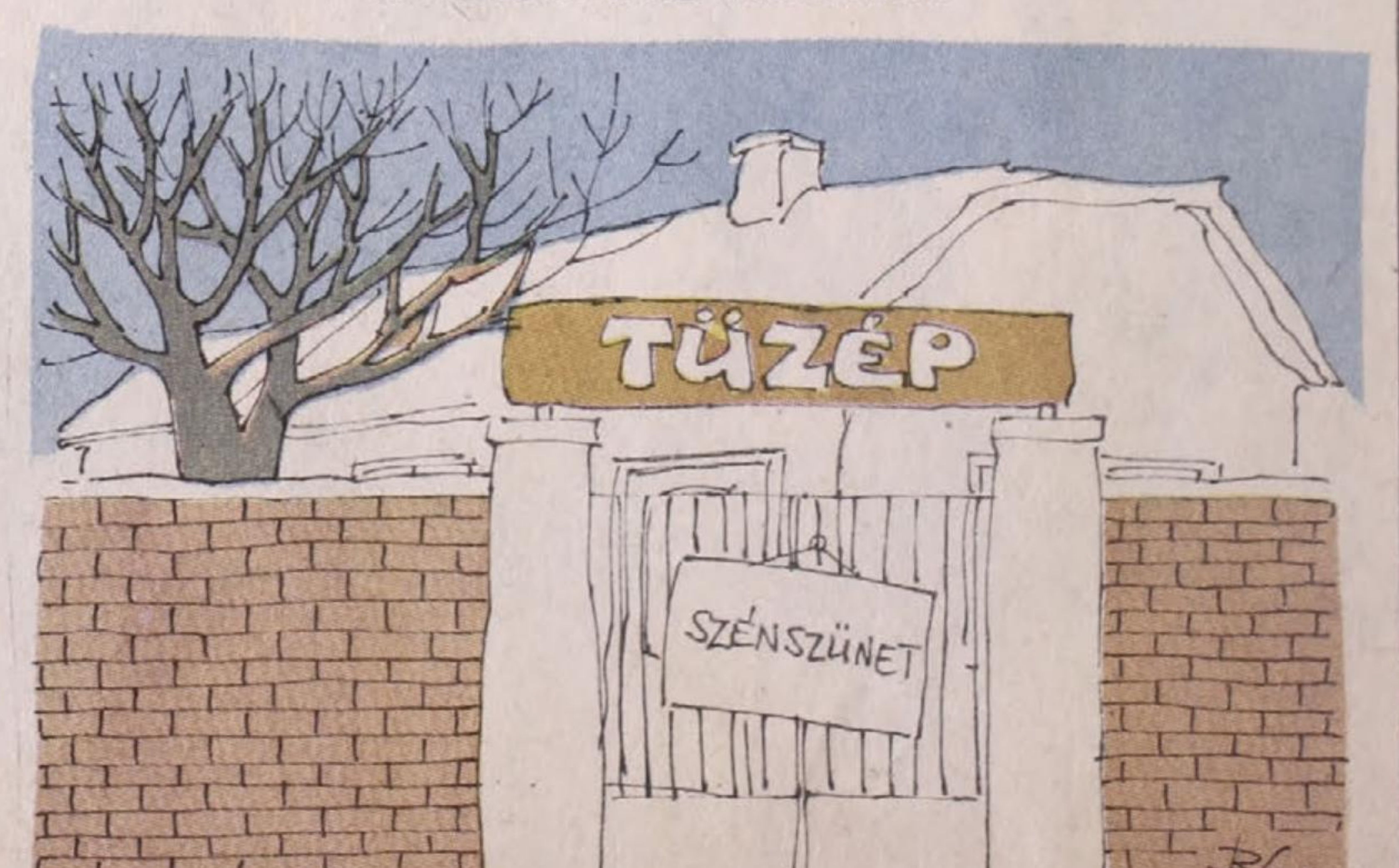

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

AZ IDEÁLIS CSALÁDMODELL

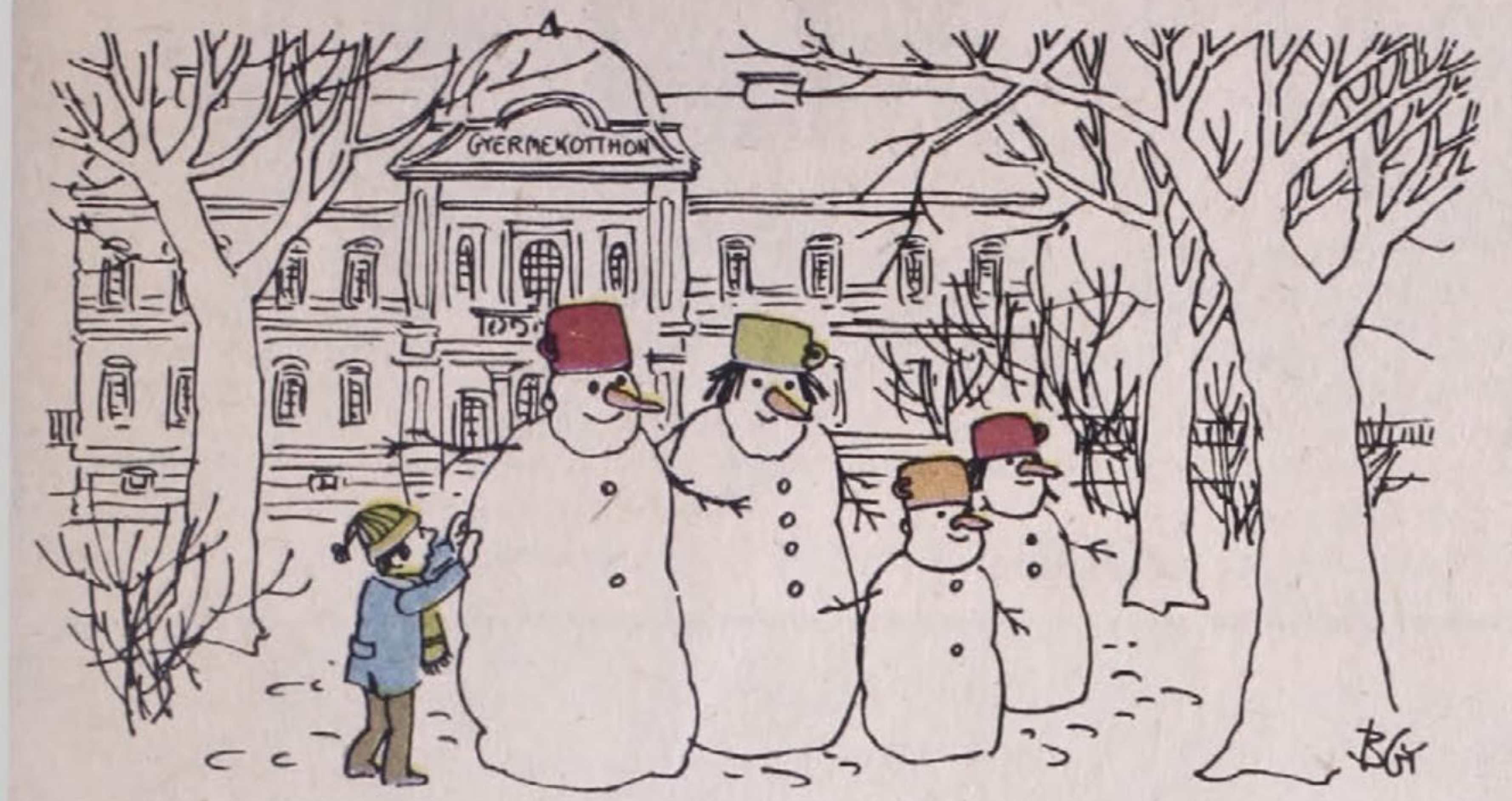

RÉGI KUNCSAFT

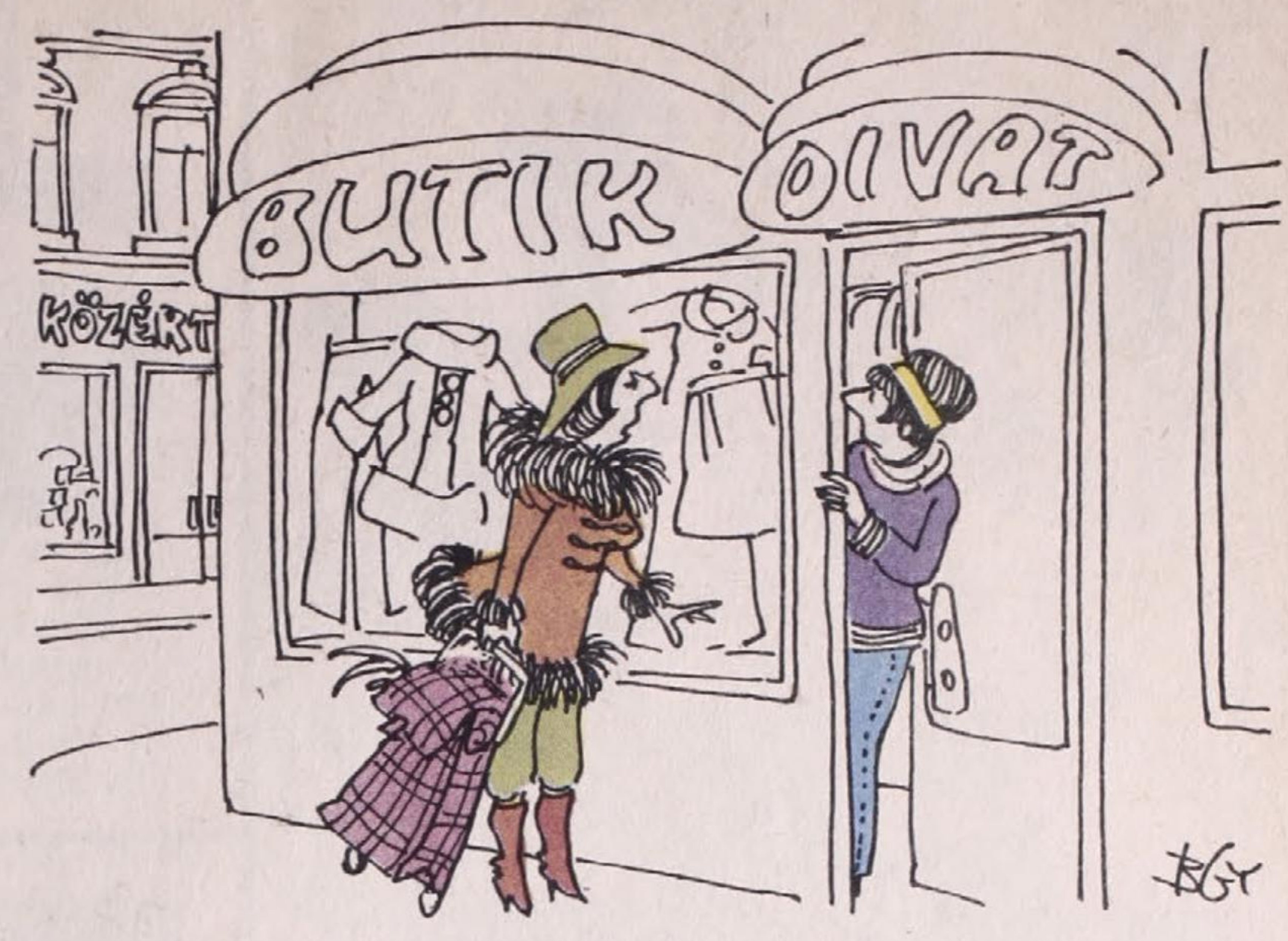

– Sajnálom, Daisyke, de másutt már lekötötték a vásárlóerőmet!

ELEKTRONIKA

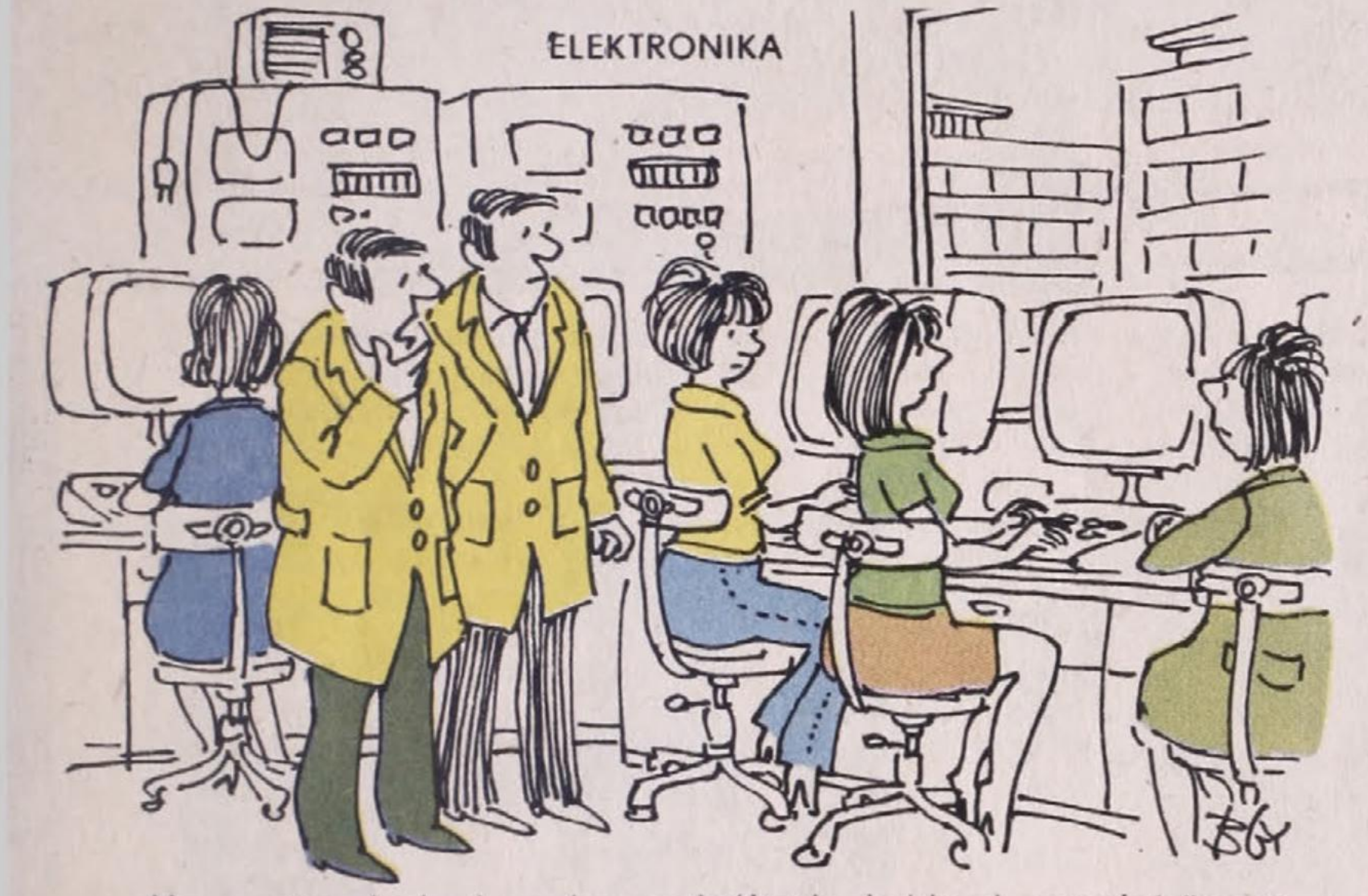

– Ha ennyire akadozik az áramszolgáltatás, behívunk egy régi öreget, aki még tanult számtant.

KÉZBESÍTÉS

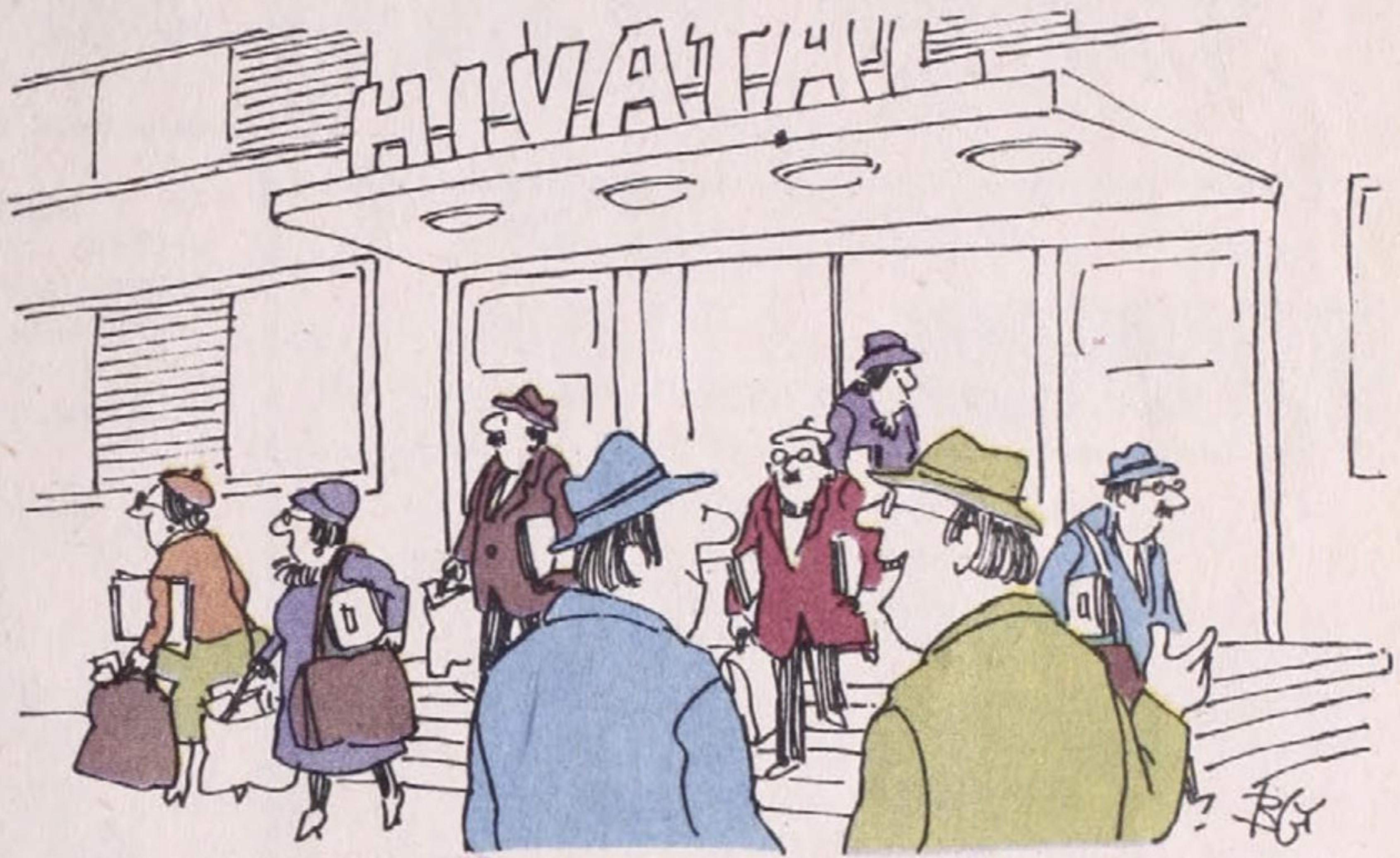

– Olcsóbb volt egy tucat nyugdíjast felvenni, akik a posta helyett széthordják a leveleket!

INNOVÁCIÓ AZ AKVADUKTISZTIKÁBAN

Van egy pedagógisztikai innovációm.

— Egy micsodád?

— Iskolaügyi újításom.

— Akkor miért nem úgy mondod?

— Jó kérdés. Miért mondja az orvos csúszópénz helyett azt, hogy paraszolvencia? Elegánsabb. Kérlek szépen, én új alapokra óhajtom helyezni honunk egyetemi életét.

— Legfőbb ideje.

— Mert ugyebár mi volt eddig? A gyermeket a bölcsi első napjától arra nevelték, hogy helyt álljon az egyetemi felvételin. Amikor a szoptatós dajka a kebléhez emelte, a rémülten gőgicsélő csecsemőnek máris egy teszt-feladatot kellett megoldania. Egy, kettő, vagy iksz?

— Anatómiai lehetetlenség. Szerinted hány keble van egy szoptatós dajkának?

— Sosem lehet tudni. Amióta nagyobb hatékonyságra törekszünk, elvileg akárhány lehet neki. Ez azonban harmadrendű kérdés. Tegyük fel, hogy a gyermek több százezer forint és ugyanannyi pofon ráfordítása árán valóban beverekedte magát az egyetemre. Sőt, tegyük fel, hogy az előzőkhöz hasonló volumenű ösztönzők mozgósításával el is végezte az egyetemet, diplomát szerzett, orvos lett.

— Sejtettem, hogy ez lesz a vége.

— Tévedtél. Mert tíz évre rá ugyanez az egyed fogta a diplomáját, könnyed csuklómozdulattal a sutba vágta és beállt vízvezeték-szerelőnek. Istenkém, ott nagyobb a...

— ...paraszolvencia...

— ...a dohány! Ám a folyamat nem állt meg Sőt, egy baljós lavina tempójában gördült tovább. Az éleselméjű egyed gondolkozni kezdett. A nyavalyának kínozza ő magát az egyetemmel, anélkül tizenöt évvel előbb lesz szakképzett vízvezeték-szerelő és tíz évvel előbb milliomos. És be sem iratkozott az egyetemre. A tendencia megállíthatatlan. Előadótermeink lassan elnépteledriek, laboratóriumainkban ocsmány denevérek hada ver tanyát. Mégis, mit lehet itt tenni? Adjuk ki fizetővendégeknek tanszékeinket? Rendezzünk auláinkban jégrevűt külföldi világsztárok felléptével?

— Nem is rossz ötlet.

— De végtelenül méltatlan. Gondolj Pázmány Péterre. A főpapi alapító megfordulna sírjában.

— Nem hátrány. Ha figyelemmel kíséri egyetemi ügyeinket, amúgyis régóta a hasán fekszik.

— Nos, itt jön az én történelmi jelentőségű innovációm. Fel kell állítani az akvaduktisztikai kart.

— Az meg micsoda?

— Akvaduktisztika annyi mint vízvezeték-szerelés.

— Akkor miért nem úgy mondod?

— Ezt már egyszer megtárgyaltuk. A vízvezeték-szerelést egyetemi diplomához kell kötni. Nyolc félév, három szigorlat, államvizsga, a disszertáció megvédése. Senki se szerelhessen vízvezetéket diploma nélkül. Csapteleptan, kóctekerészeti szeminárium, WC-tartályismeret, bevezetés a lefolyóba, már mindent kidolgoztam. Nos, mit szólsz az én iskolareformomhoz?

— Nem rosszabb, mint a többi. De mi lesz, ha ily módon határtalanul felduzzad a vízvezeték-szerelők száma, ennek következtében a keresetük visszaesik, más pályán viszont szakemberhiánnyal küzdenek?

— Gond egy szál se. Akkor a vízvezeték-szerelő fogja a diplomáját, könnyed csuklómozdulattal a sutba vágja és beáll belgyógyásznak. Istenkém, ott nagyobb lesz a...

— ...dohány...

— ...a paraszolvencia Igaz, a legfontosabbat nem mondtam: a jövő vízvezeték-szerelőjének majd énekből is államvizsgáznia kell.

— Énekbőőől?

— Természetesen. Sarkalatos kérdés. A jelölt kiáll a vizsgaterem közepére, avatott mozdulatokkal kongatni kezd egy csődarabot és tiszta, messzezengő hangon ezt kiáltja: „Vegyen mindenki vizet, mert elzárjuk a főcsapot!"

Peterdi Pál

A ROBOTIZÁLÁS HONI KEZDETEI

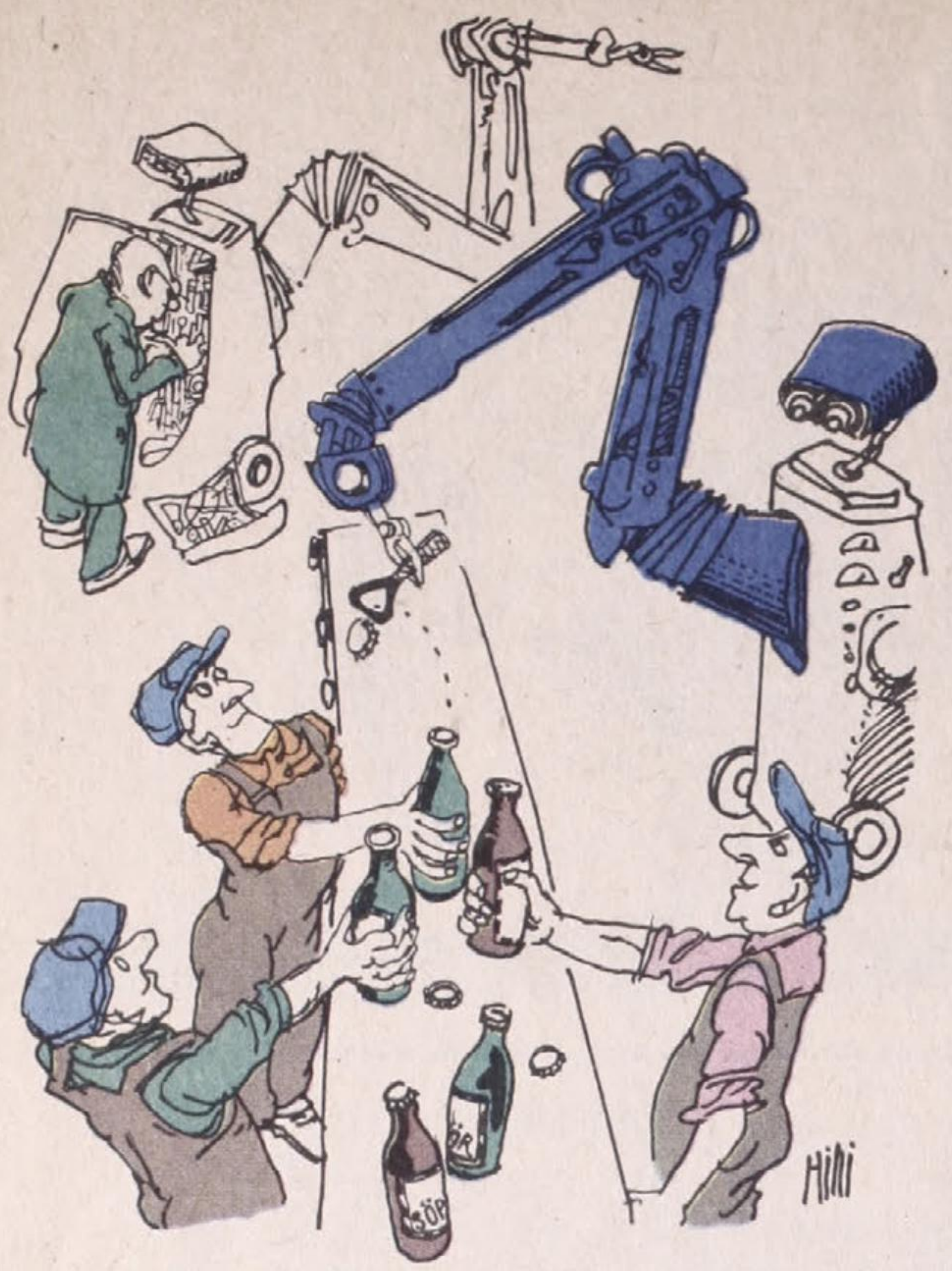

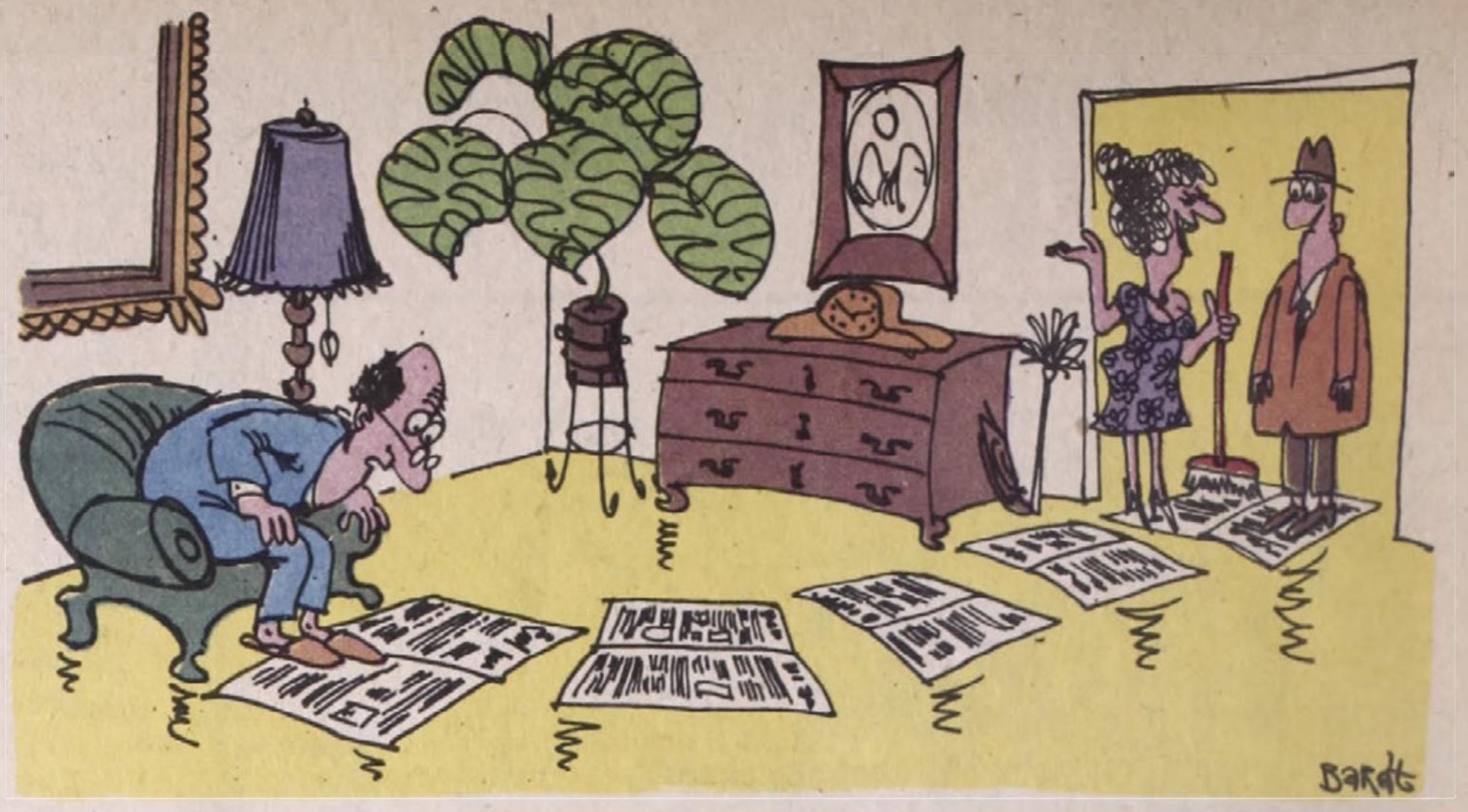

– Férjemnek az újságolvasás a hobbija, nekem a tisztaság.

Szexológus konferencia volt Pesten:

LEGYEN SZEXE A SZEXEK REXE!

SZILÁNKOK

ÜZLET

— Emeljük fel az árakat ötven százalékkal és utána adjunk huszonöt százalék árengedményt.

MOZI

Csupán egy néző foglalt helyet a nézőtéren. Az üzemvezető visszaadta a jegy árát és ingyen elmesélte a film tartalmát.

TERVEZGETÉS

— Kedden és pénteken rosszkedvű leszek.

SZIGORÚ TANÁR

— Ne súgjál fiam az óra alatt, még akkor sem, ha nekem akarsz segiteni!

VENDÁGLÁTÁS OTT

— Ötévenként járok Bécsbe. Van ott egy vendéglő, a főnök csak ötévenként lát, de rendelés nélkül hozza a kedvenc sörömet.

NAIVSÁG

— Én 59 éves koromban kezdek el majd dolgozni. Azt az egy évet már igazán kibírom a nyugdíjig.

A HÁZ SZÁJA

— Csak azért kérlek, hogy vegyél feleségül, mert mit szólnak a szomszédok, hogy egy idegen férfi jár fel hozzám tizenöt éve.

PECH

— Magából soha nem lehet jó ellenőr, mert olyan ellenőr külseje van.

KEZDŐ ÖKÖLVÍVÓ

— Sportárs, megkérem, hogy már az első menetben üssön ki, mert nem bírom a sok macerát.

FÉLÉNK GYALOGOS

— Nem merek kimenni a lakásunkból a folyosóra, mert félek, hogy elüt egy Zsiguli.

KEZDŐ VADÁSZ

— Mit ejtett el?
— Egyelőre csak a puskámat.

HANGULATOS LAKÁS

— Esténként régi kurucnótákat éneklünk és tábortüzet gyújtunk a hálószobában.

ILYEN IS VAN

Van aki egy fillért sem költ a családjára, de büszkén hangoztatja, hogy ő családfenntartó.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

TÁBORI SZÍNHÁZ

Kiruccant a primadonna
frontnézőbe néhány estre,
lefeküdt pár tábornokkal
aztán pucolt vissza Pestre.

SAS-BEHÍVÓ

A szorgalmas postásbácsi
sok behívót széjjelhordott,
míg hozzá is jött egy postás
s ő is bekapta a horgot.

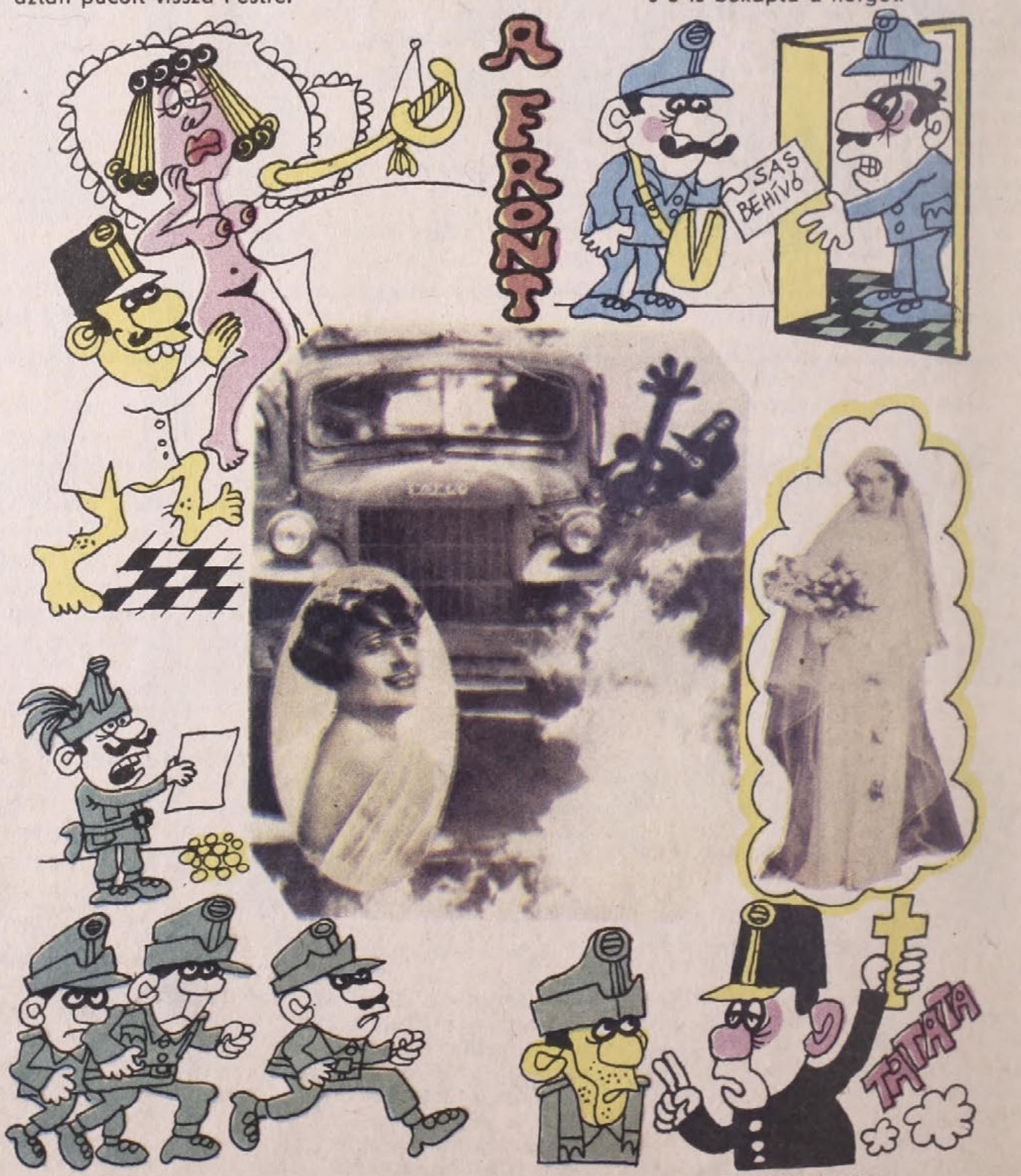

FUTÓÁROK

Futóárok kiásását
rendelte a vezetőség,
de akkor már fontosabb volt
a futási lehetőség.

Fülöp György rajzai

TÁVHÁZASSÁG

Idehaza a menyasszony . . .
Fronton fázós baka, csóró . . .
Nem szólt ott a giling-galang,
csak egy sunyi golyószóró.

A VíZiBiCiKLi

(SAJTOS JENŐ ÜGYEIBŐL I.)

Sajtos Jenőt érdemei elismerése mellett felmentették magas beosztásából — a Minisztertanács mellett működő Központi Rendeletfogalmazó Főosztályt vezette — és a balatonsasvári Nemzetközi Üdülő gondnokává nevezték ki.

Első munkanapján Sajtos végigjárta az üdülőt, eloltott két égve felejtett villanykörtét, szemrehányó pillantást vetve az őt kísérő segédgondnokra, hogy mindezt neki kell csinálni aztán lement a tóparti strandra és ott folytatta az ellenőrzést. Néhány lépés után három szárazra húzott vízibiciklire bukkant.

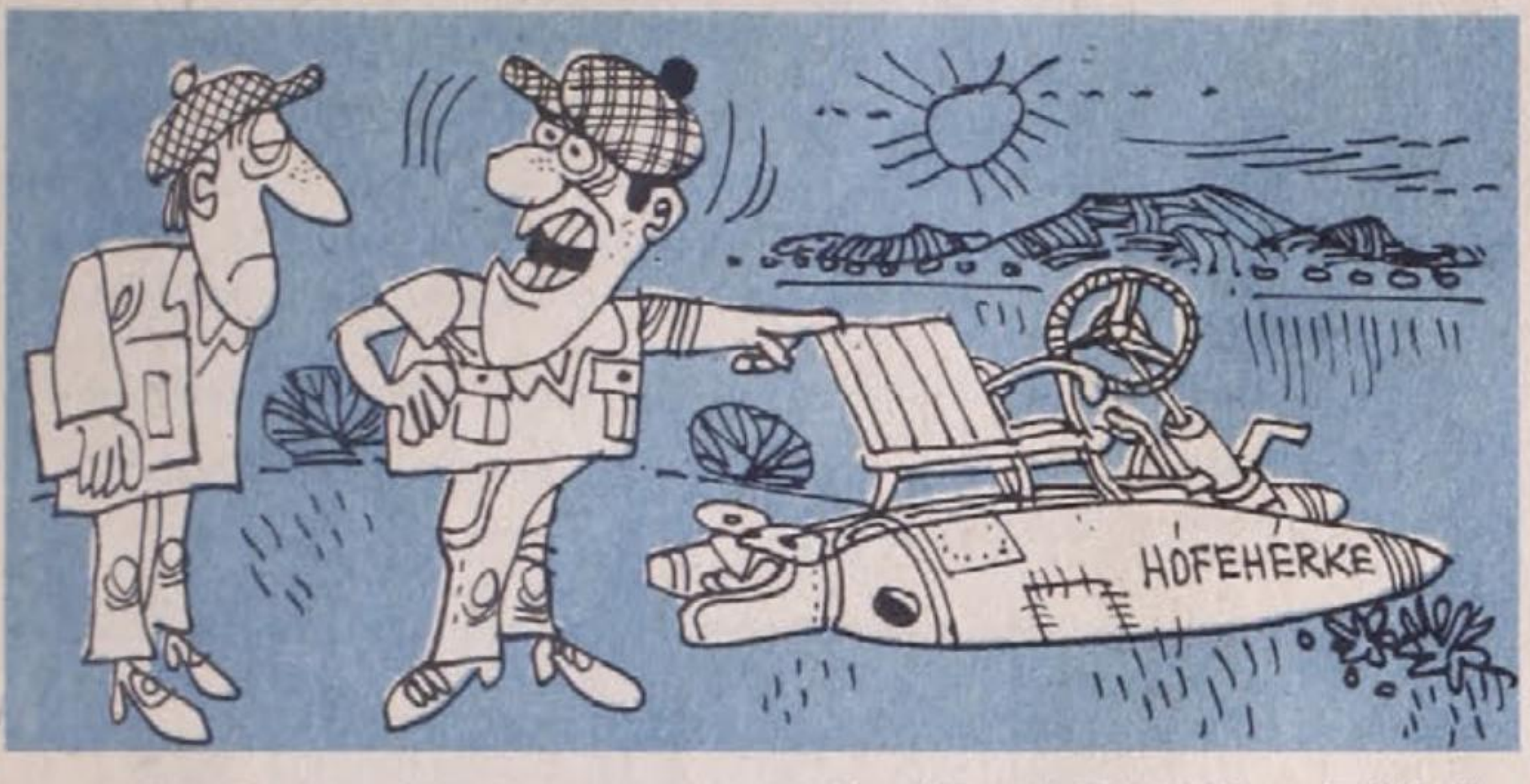

— Hol vannak feltüntetve a vízibiciklik használatával kapcsolatos előírások? — kérdezte a segédgondnoktól.

— Hát úgy szokták, hogy megfogják őket és elviszik. De most mind a három biciklin el vannak törve a lapátok és folyik a tartály is rajtuk.

— Az anarchiát akkor sem szabad eltűrni.

Néhány nappal később az üdülő dolgozói két gondnoki körlevelet kaptak. Az első így szólt:

„Szigorúan titkos!
0012/1984

1. példány

Elolvasás után kérjük a Titkos Ügykezelőségre visszajuttatni! Előírások a Nemzetközi Üdülő tulajdonába tartozó vízibiciklit rendeltetésszerű használatára vonatkozólag:

1. Jelen rendelkezések életbeléptével egyidejűleg hatályukat vesztik az ez ügyben kiadott további rendelkezések: a 13/1952, a 47/1961 számú utasitás, továbbá Pilisvörösvári Lajos parkőr szóbeli kijelentése, hogy: „szar az egész, tök a tromf"! Továbbra is érvényben maradnak azonban a 74/1961 és a 113/1982 számú miniszteri rendelkezések, melyek az állami dinnyefelvásárlással és a pákozdi csata évfordulójának megünneplésével kapcsolatosak.

2. A rendelkezések kiterjednek mind a három vízibiciklire, melyeket a könnyebb azonosíthatóság céljából belső használatú kódszámmal és a gyakorlati használhatóság céljából külön elnevezéssel látunk el, az alábbiak szerint:

a) Az I. számú eddig „Hófehérke" feliratot viselő vízibicikli kódjele: 323324, elnevezése: „Wesselényi Miklós önerejű vízi távolságleküzdő szerkezet"

b) A II. számú, eddig „Vöcsök" feliratot viselő vízibicikli kódjele: 432433 elnevezése „Valérij Áfánászjevics Cskálov önerejű vízi távolságleküzdő szerkezet."

c) Végül a III. számú eddig „Tőkés réce" feliratot viselő vízibicikli kódjele: 545546, elnevezése: „Békés egymás mellett élés" önerejű vízi távolságleküzdő szerkezet.

Éberségi okokból a kódszámokat harmadévenként cserélni kell, a három önerejű vízi távolságleküzdő szerkezet között. A számok cseréje az óramutató járásával ellenkező forgásirányban történik, tehát III—I—II, a végrehajtás részletkérdéseiről később intézkedünk.

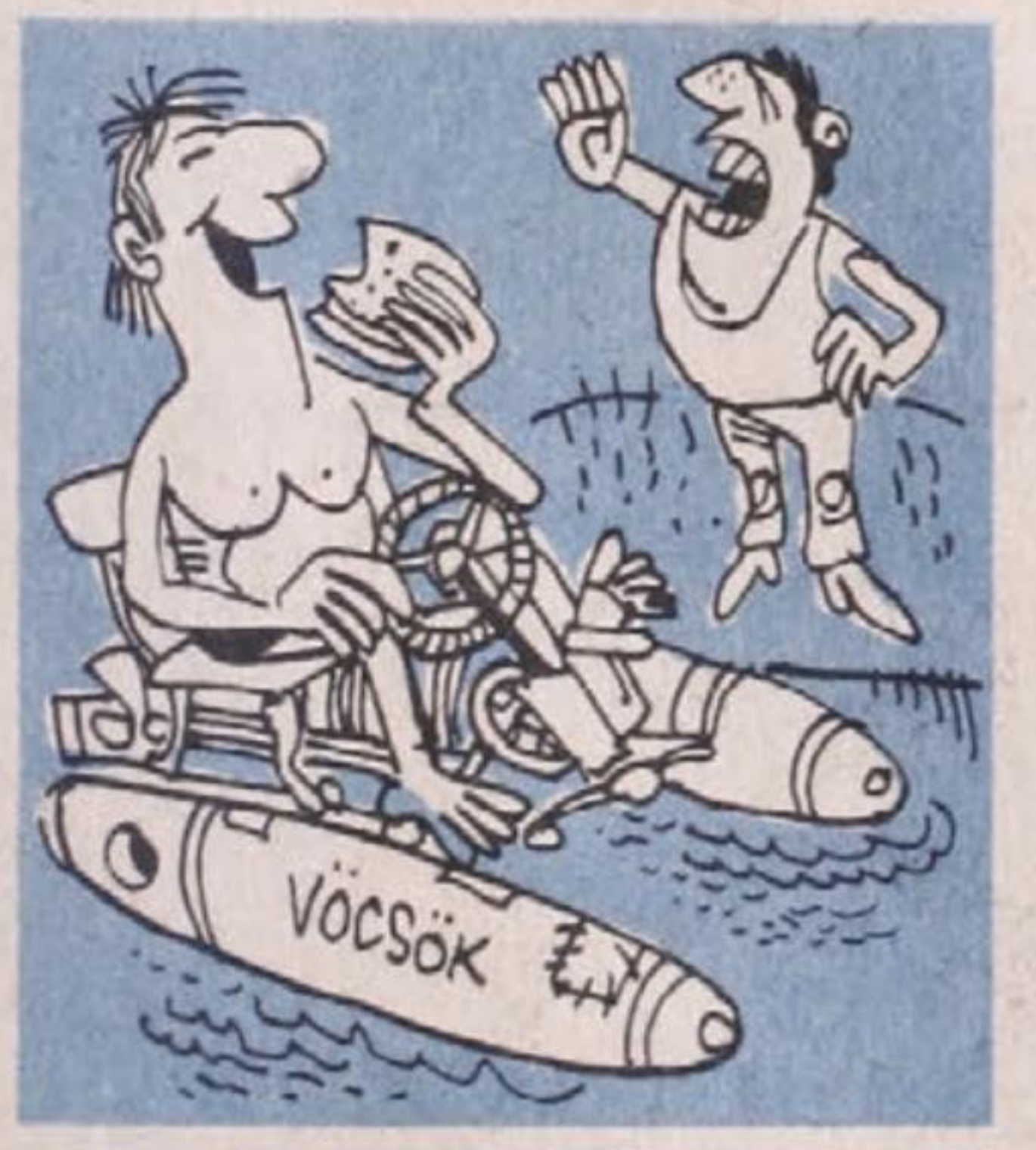

3. Biztonsági előírások. Az önerejű vízi távolságleküzdő szerkezetek használatánál különös gondot kell forditani a következőkre:

a) A vezető ne üljön fordítva a biciklire, mert ez esetben visszafelé halad és magatartása ürügyül szolgálhat politikánk egészére vonatkozó nem kívánatos megjegyzésekre.

b) Figyelembe veendő, hogy az önerejű vízi távolságleküzdő szerkezetek a Balatonon, majd a Sió-csatornán a Dunán és a Fekete-tengeren keresztül esetleg megközelíthetik kapitalista országok felségvizeit, ezért szigorúan tilos a szerkezeteken bármiféle élelmiszerkészletek felhalmozása, a legszigorúbban megátolandó, hogy valaki lekváros vagy zsíros kenyérrel a kezében üljön a kormányhoz.

4. Az esetleges vitákat elkerülendő, a vendégek csakis a részükre nemzeti, illetve politikai hovatartozóság szerint meghatározott vízibicikli igénybevételére jelentkezhetnek a kapacitás függvényében meghatározott lehetőségek szerint:

a) A Wesselényi Miklósról elnevezettre a magyar állampolgárok, hajózással foglalkozók, továbbá bármilyen nemzetiségű csökkentlátók.

b) A Valérij Áfánászjevics Cskálovról elnevezettre a szocialista országok állampolgárai.

c) A „Békés egymás mellett élés"-ről elnevezettre a kapitalista országokból érkezett vendégek.

d) Ha egyes jelentkezők vízrebocsájtása valamilyen okból nem kívánatosnak minősülne, az illető személlyel ezt nem kell közölni, hanem előjegyzésbe kell venni a IV-es számú „Gazdasági Kibontakozás" elnevezésű önerejű vízi távolságleküzdő szerkezet használatára. Mivel ez a szerkezet nem létezik, korlátlan számú előjegyzést lehet eszközölni rá.

Kelt a kibocsájtás napján

Sajtos Jenő
gondnok"

A másik körlevél jóval rövidebb volt:

„Értesitem, hogy a három vízibiciklit megromlott műszaki állapotuk miatt leselejteztettem és intézkedtem a roncsok átszállításáról a helyi MÉH-telepre!

Sajtos Jenő
gondnok"

Moldova György

A MAGYAR RÉSZLEG KÖZBESZÓL

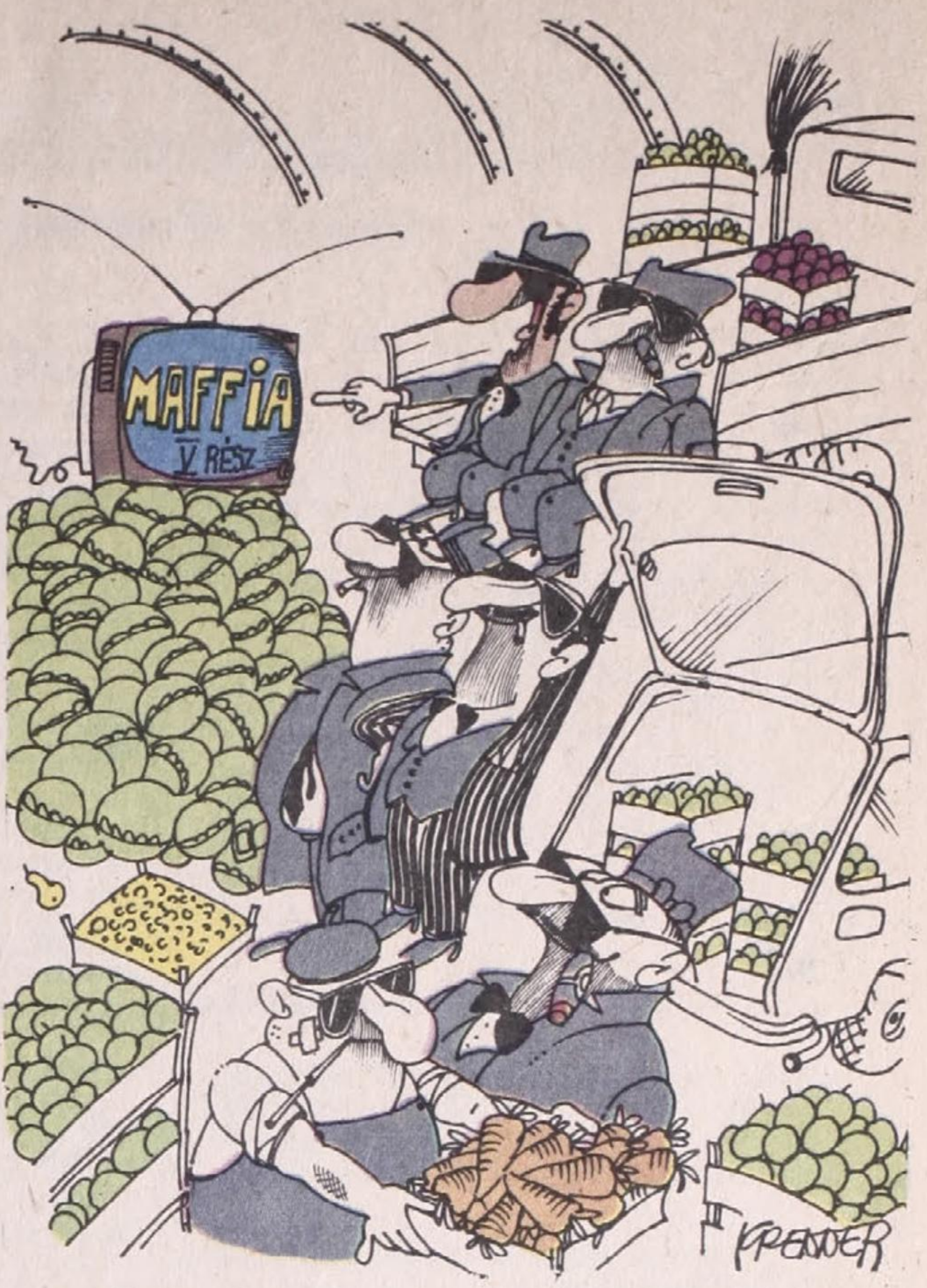

– Szerintem azért buktak le az olasz kollégák, mert nem maradtak meg a zöldség-gyümölcsnél . . .

A VENDÉGLÁTÁS FEJLŐDÉSE

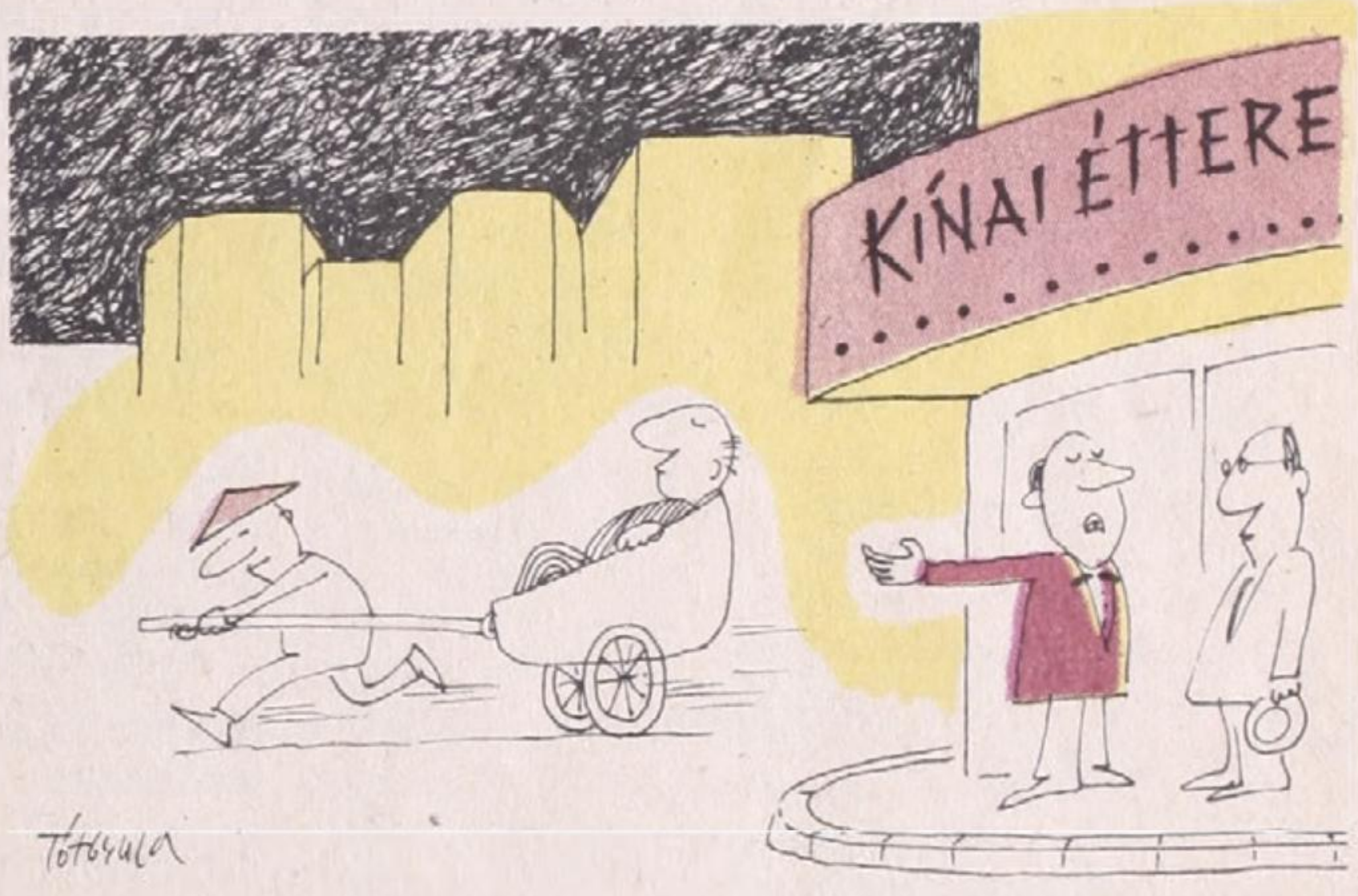

– A jóllakott vendéget hazaszállítja az üzletvezető . . .

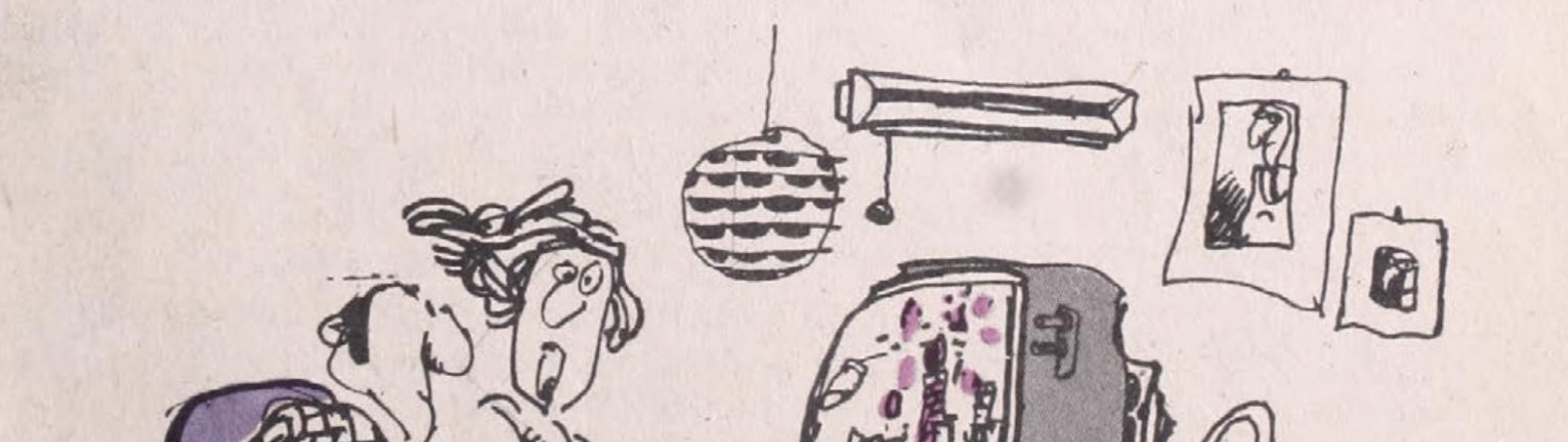

– Mit sopánkodsz? Ha nem mutatnának folyton rossz híreket, miből tudnád, hogy milyen jó dolgod van?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két diáklány beszélget:

— Hogy sikerült a tegnapi esti parti?

— Dögunalmas volt! Ha megtaláltam volna a kombinémat, már éjfélkor hazamentem volna!

SACSEK és HAJÓ

A CAVINTONRÓL ÉS AZ ÚSZÁSRÓL

(Egy Vadnai-parafrázis)

HAJÓ: Á, Sacsek úr! Hol volt tegnap, hogy nem láttam?

SACSEK: Lejártam a lábamat Cavintonért, de nem kaptam sehol.

HAJÓ: Na bumm. Van más hal is a világon.

SACSEK: Hogyhogy hal? A Cavinton, az egy gyógyszer!

HAJÓ: Tudom, én is olvastam Huxleyt. Nyers halbelet kell enni, az a hosszú élet titka. De tudja mit? Akkor én legyek csak inkább rövid életű... Megjegyzem, azt nem írta a Huxley, hogy pont egy tonhalé legyen az a bél.

SACSEK: Hajó!!! A Cavinton, az arra való, hogy az ember kerekei jobban forogjanak.

HAJÓ: Ja?! Hát persze! Az az a londoni pályaudvar!

SACSEK: Nem pályaudvar!!! A pályaudvar. az Paddigton! A Cavinton viszont egy tabletta, melyet az ember azért szed, hogy ne felejtsen. Nálunk az egész família azon él.

HAJÓ: Érdekes. Nálunk speciel az egész família boron él.

SACSEK: Boron? Miért?

HAJÓ: Hogy felejtsen.

SACSEK: Mit akar maga elfelejteni?

HAJÓ: A nyugdíjamat. Mert ahhoz is kevés, hogy annyi bort vegyek belőle, amennyitől elfelejthetném, milyen kevés a nyugdíjam.

SACSEK: Hülye! De mondja, ha az egész tisztelt famíliája boron él, akkor hogyan vezeti a maga öccse a Skodáját?

HAJÓ: Nix Skoda. Már másikat vett. Egy Wartburg de luxot.

SACSEK: Lüxöt.

HAJÓ: Tessék?

SACSEK: Mondom, lüxöt. Úgy kell mondani: Wartburg dö lüxöt. És honnan volt rá pénze?

HAJÓ: A Leó bácsi küldött neki.

SACSEK: Miért, hol él a Leó bácsi?

HAJÓ: Lüxembürgbön.

SACSEK: Juszt se hagyom magam fölmérgesíteni! Idefigyeljen, Hajó, nem fogja elhinni, hol voltam még tegnap: a Komjádi-uszodában. Láttam egy fantasztikus női mellcsúcsot!

HAJÓ: És ehhez magának uszodákba kell mászkálni? Olyat minden kártyanaptáron talál!

SACSEK. Mit találok én a kártyanaptárakon?

HAJÓ: Fantasztikus női mellcsúcsokat. Rosszabbul menő vállalatok kártyanaptárain még egy kazalnyi egyebet is. Olyanok azok a nők, akár egy színházi plakát.

SACSEK: Miért, az milyen?

HAJÓ: Öles.

SACSEK: Hajó! Én egy káprázatos, kétszáz méteres női mellcsúcsról beszélek!

HAJÓ: Kétszáz méteres? A teremtésit! Képzelem, mekkora lehet ott maga a mell...

SACSEK: Ne hülyéskedjék folyton! Van fogalma, milyen nehéz manapság, amikor akkora a rivalizálás, egy női mellcsúcsot felállítani?

HAJÓ: Hajjaj! Nekem mondja?... Megjegyzem, uszodában megy az magától is, csak legyen elég hideg a víz.

SACSEK: Ugyan, Hajó, ne beszéljen zöldségeket. Csúcsot felállítani csak langyos vízben lehet.

HAJÓ: Stimmel. Csak az akkor nem női mellcsúcs.

SACSEK: Miért, azt hiszi, háton könnyebb a régit megdönteni?

HAJÓ: Nézze, Sacsekkém, maga is nagyon jól tudja, hogy a régit megdönteni sose könnyű. De magának megsúghatom, hogy én már évek óta nem döntöttem meg még egy újat se. Pedig én nem langyos vízzel próbálkoztam.

SACSEK: Szent ég! Csak nem anabolikus ajzószereket használt?

HAJÓ: Azt nem Csak tojást meg kaviárt.

SACSEK: És az segített?

HAJÓ: Ahogy a langyos víz. Meg a szentelt.

SACSEK: Mondja, Hajó, biztos, hogy jól összezárja közben az ujjait?

HAJÓ: Arra mérget vehet. Én, amikor drukkban vagyok, mindig összezárom. De attól csak rosszabb.

SACSEK: Talán a benyúlásával van baj.

HAJÓ: Ne nevettessen. Az az egy, ami speciel még úgy-ahogy megy.

SACSEK: Hát én egészen paff vagyok. Nem is sejtettem, hogy maga sportolgat, Hajókám. És hol úszik? A Sportban?

HAJÓ: Frászt. Az adósságban. Ez az egyetlen sport, amit engedélyezett az orvosom. Úgyhogy még neki is jövök a hálapénzzel.

SACSEK: Én vagyok az idióta, hogy képes vagyok egy percig is komolyan venni magát! Tudja mit, beszéljünk inkább másról. Mit szól, milyen nagy sikere van külföldön a Neoton famíliának?

HAJÓ: Aha! Biztosan azért nem kapni idehaza.

SACSEK: Micsodát nem kapni idehaza?

HAJÓ: Hát azt a halat, amelyen az egész kedves famíliája él, hogy el ne felejtse meghosszabbítani az életét.

SACSEK: Ember!!! Az nem Neoton, hanem Cavinton! A Neoton família, az énekel, a Cavinton pedig...

HAJÓ: Hopp, megvan, Tudom már! A Cavinton, az elnököl.

SACSEK: Hogyhogy elnököl?!

HAJÓ: Hát a Nátóban. Olvastam az újságban, hogy az a lord Cavinton ott valami főmufti.

SACSEK: Az Carrington!!!

HAJÓ: Nem bánom, legyen Carrington. Mindenesetre én a maga helyében nem csodálkoznék, amiért egy angol lord nem kapható a pesti patikákban.

SACSEK: Tudja, Hajó, elsősorban magának kéne Cavinton, hogy egyszer az életben végre már gyúljon világosság abban a tökfejében. Hogy „fiat lux”!

HAJÓ: Lüx.

SACSEK: Mi az, hogy lüx?

HAJÓ: Nézze, ha magának a Wartburg, az lüx, akkor nekem a Fiat is legyen lüx. Vagy, vagy!

Timár György

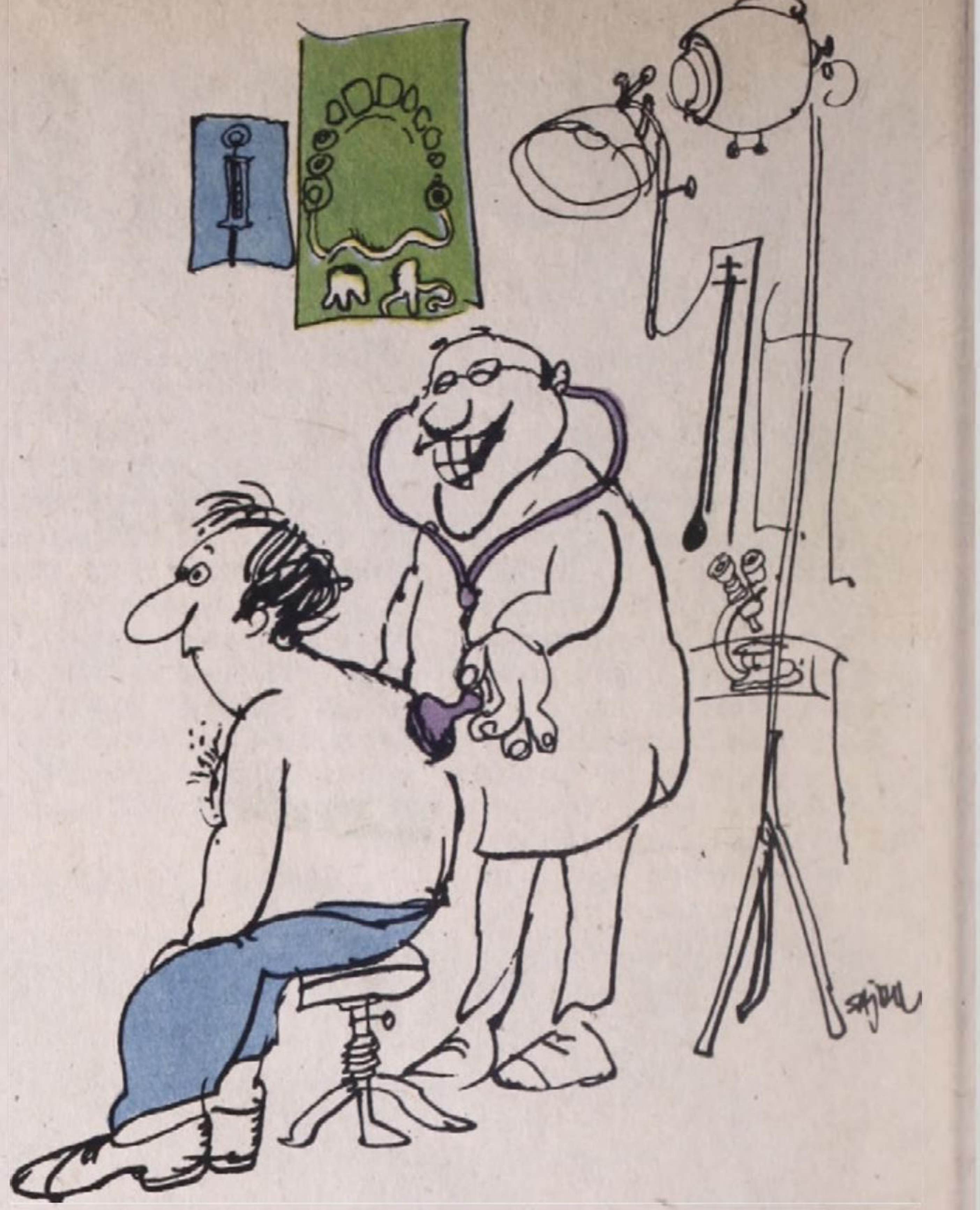

– Gratulálok, ilyen szép tisztán még egy betegből sem hallottam a Ravel-Bolerót!

A HATVANADIK SZÜLETÉSNAPON

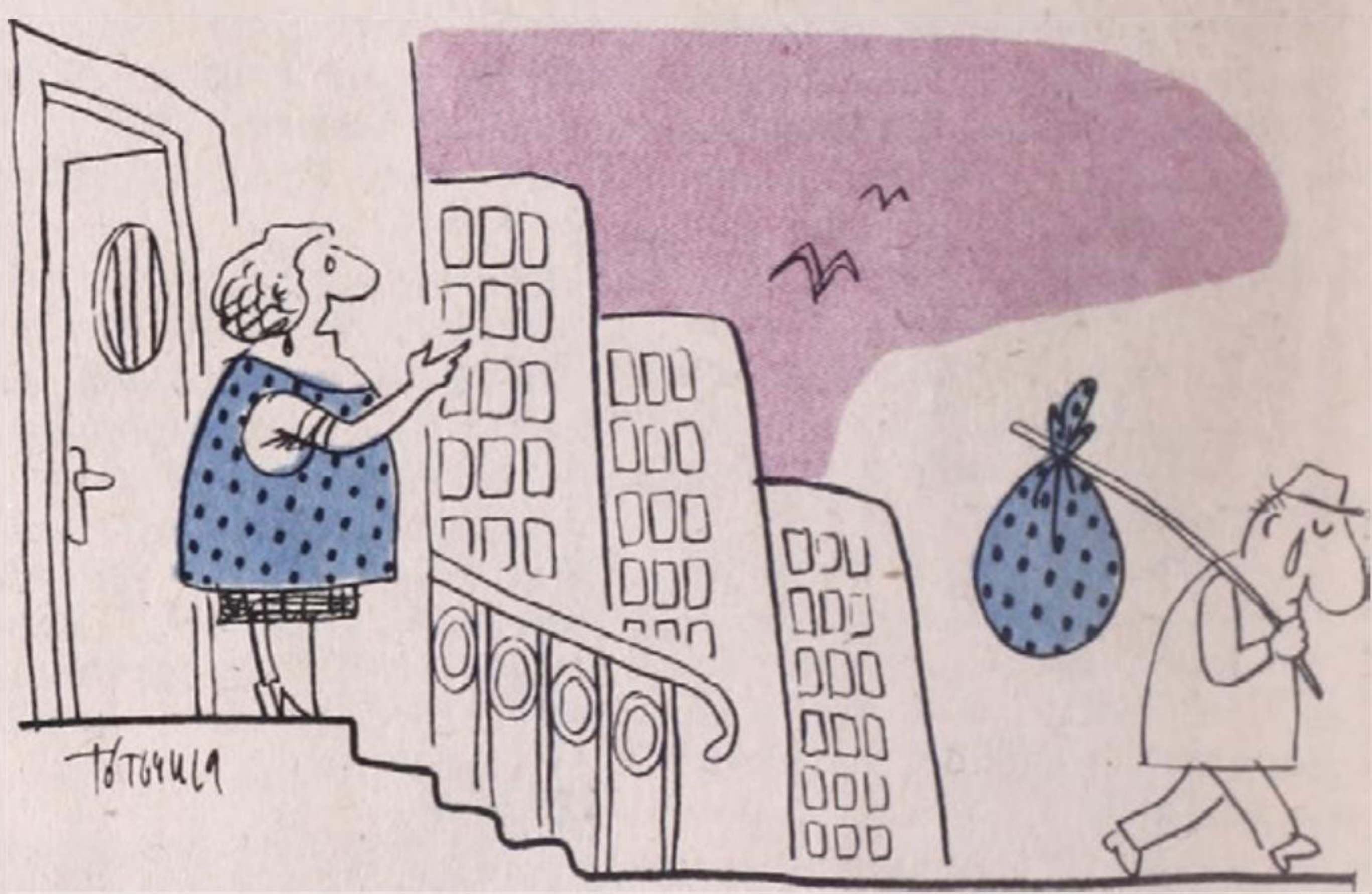

– Ezért akarsz világgá menni? Biztos, hogy valami feledékenység miatt nem kaptál kitüntetést...

MAGÁNERŐS ÉPÍTKEZÉS

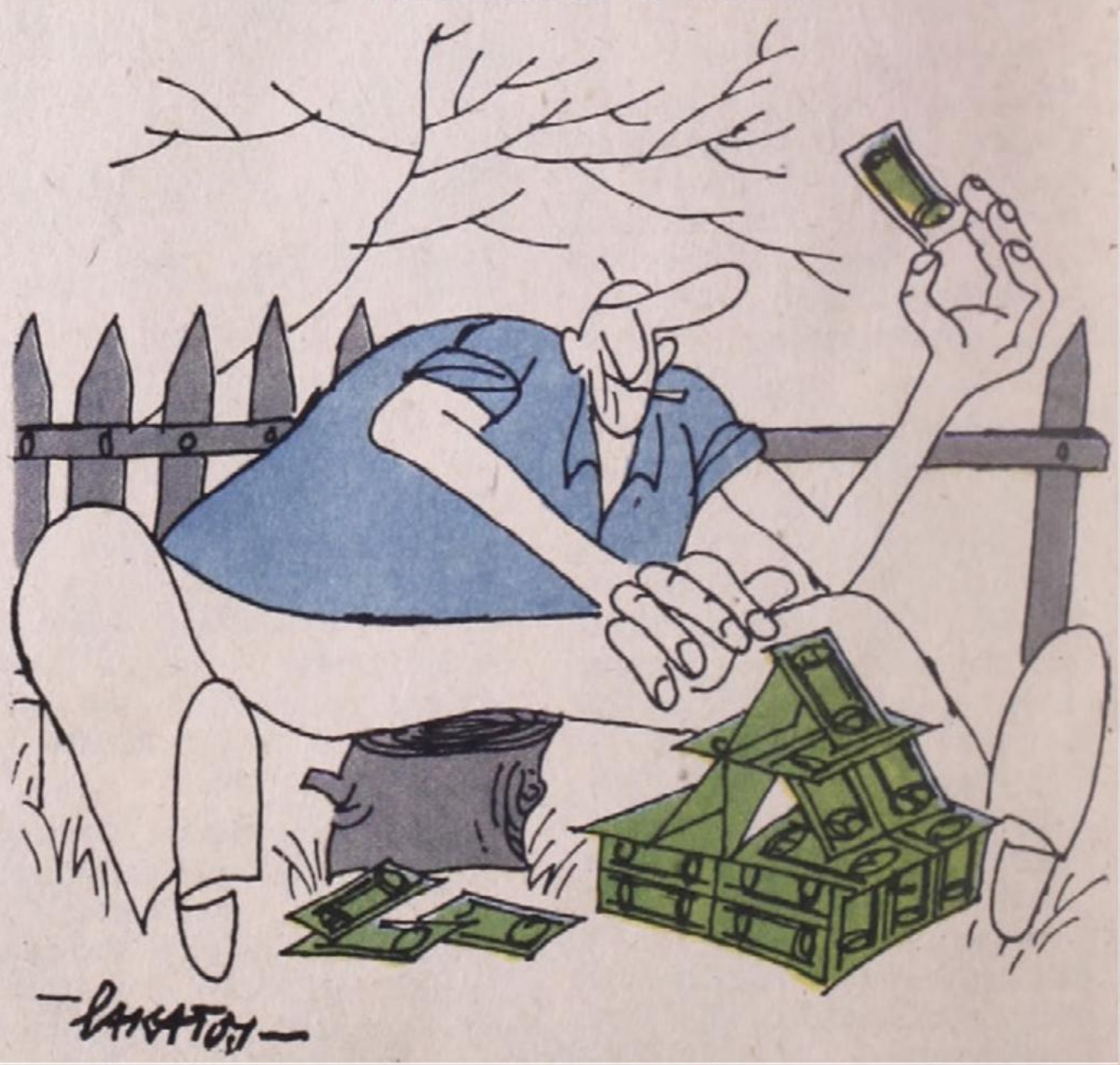

VÉN NÉZŐ IS MEGNYALJA A TÓKSÓT?

Sikeresen küzdünk az árral. Kérdésünk:

MIÉRT CSAK A TISZÁN? MIÉRT CSAK A VÍZÜGY?

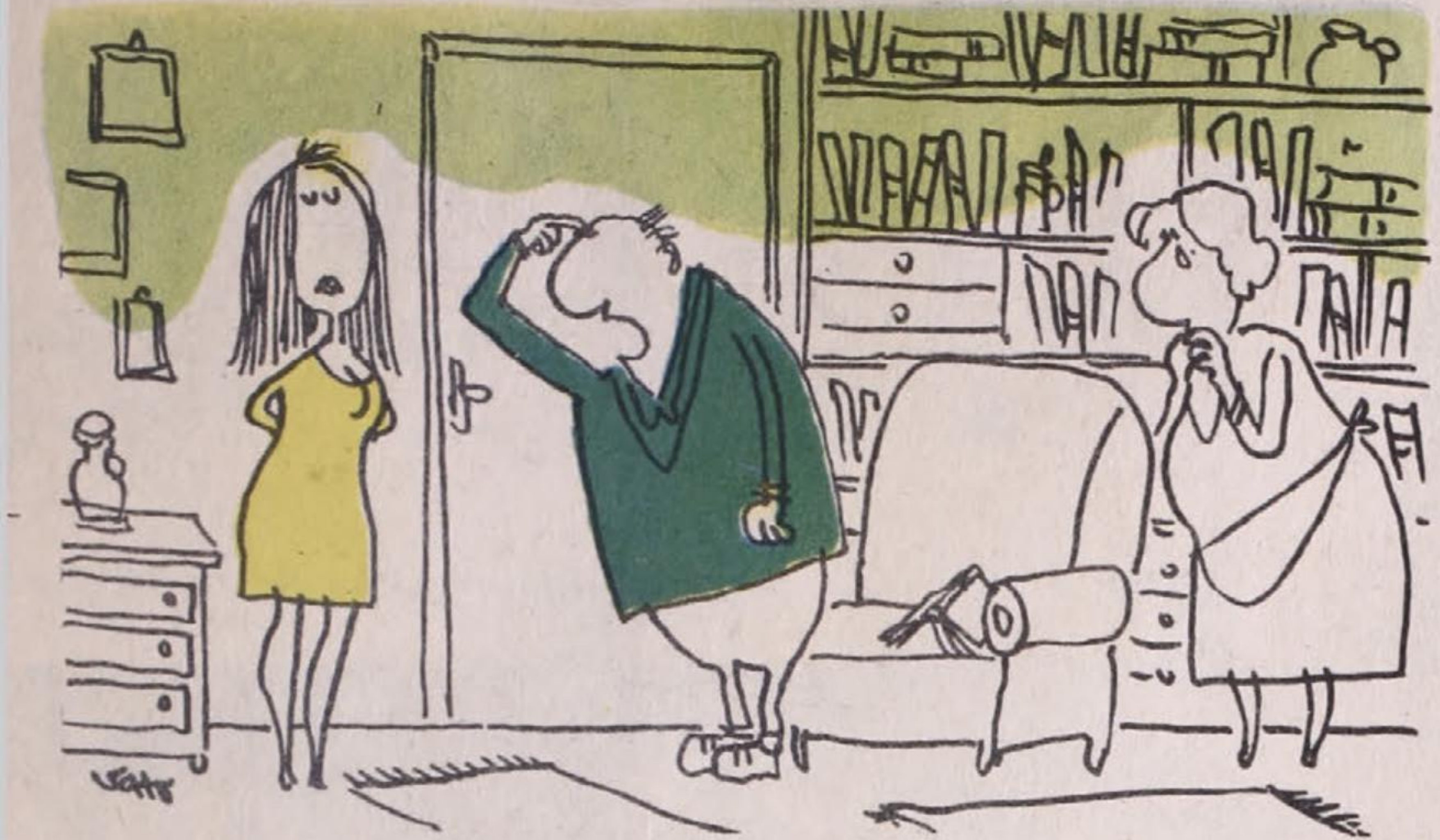

– Ha csak egy kicsit is értelmiségi lennél, nem jutna eszedbe egy pályakezdő kollégádhoz férjhez menni!

ÚJÉVI BÉBI

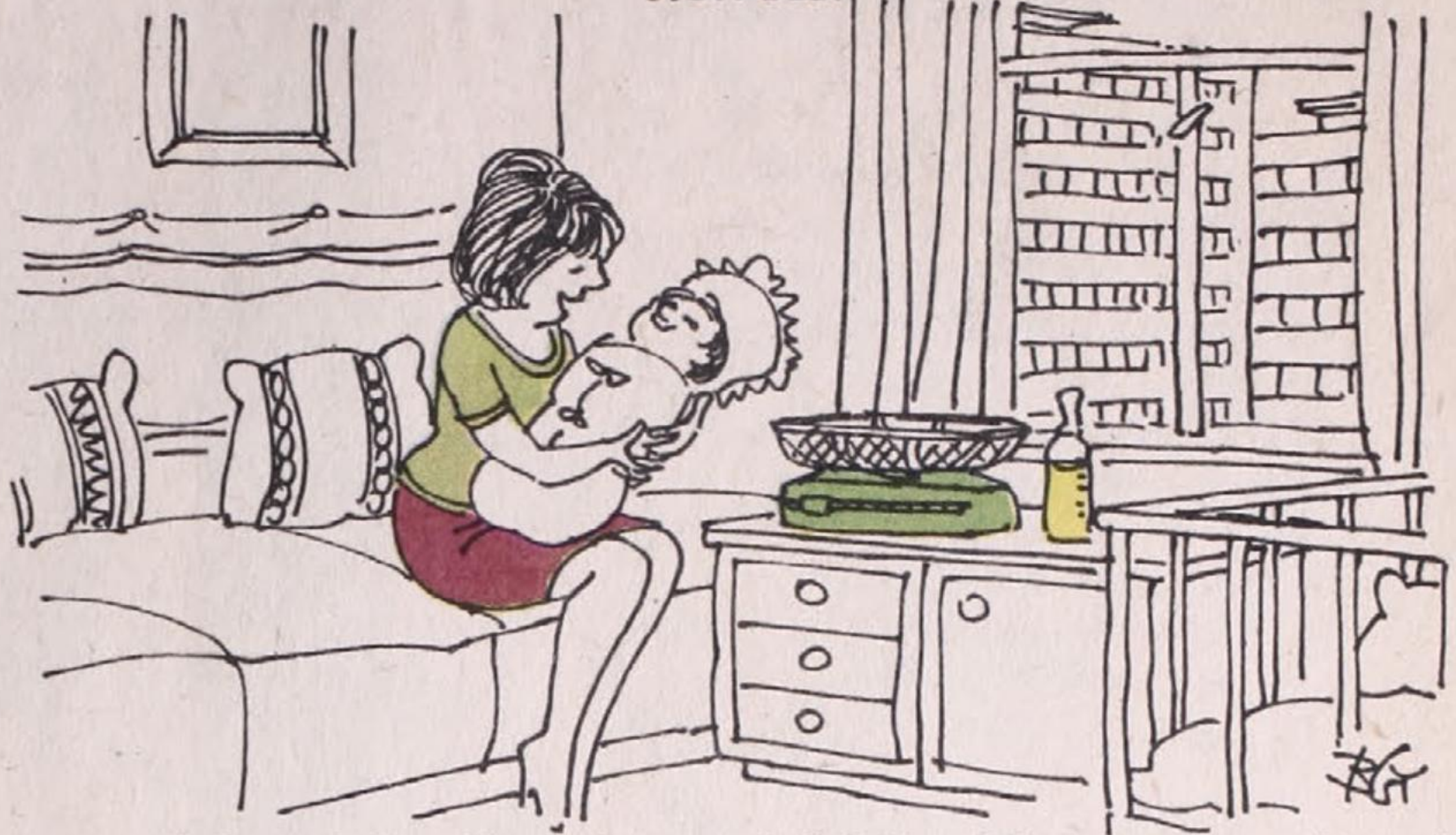

– És ha már beszélni tudsz, meg kell ígérned, hogy te sosem átkozod majd a Biztosítót!

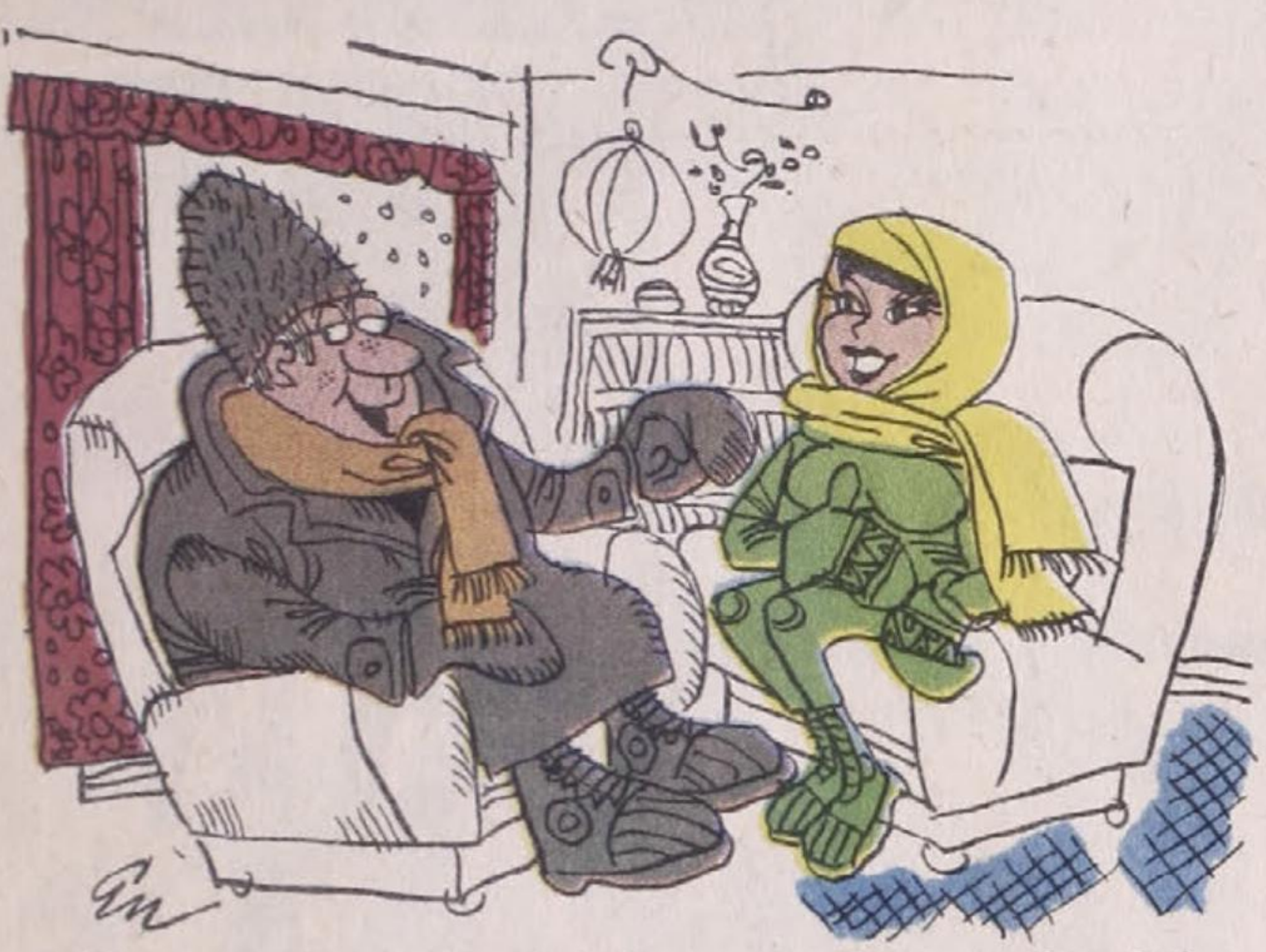

– Engem csak az vigasztal, hogy van olyan ország, ahol még hidegebb van!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ki látta el ennyire a bajodat?

— A legjobb barátom. És csak azért, mert megcsókoltam a menyasszonyát az esküvő után.

— De hiszen ez bevett szokás.

— Igen, de én az esküvő után két évvel csókoltam meg.

VESSZŐFUTÁS

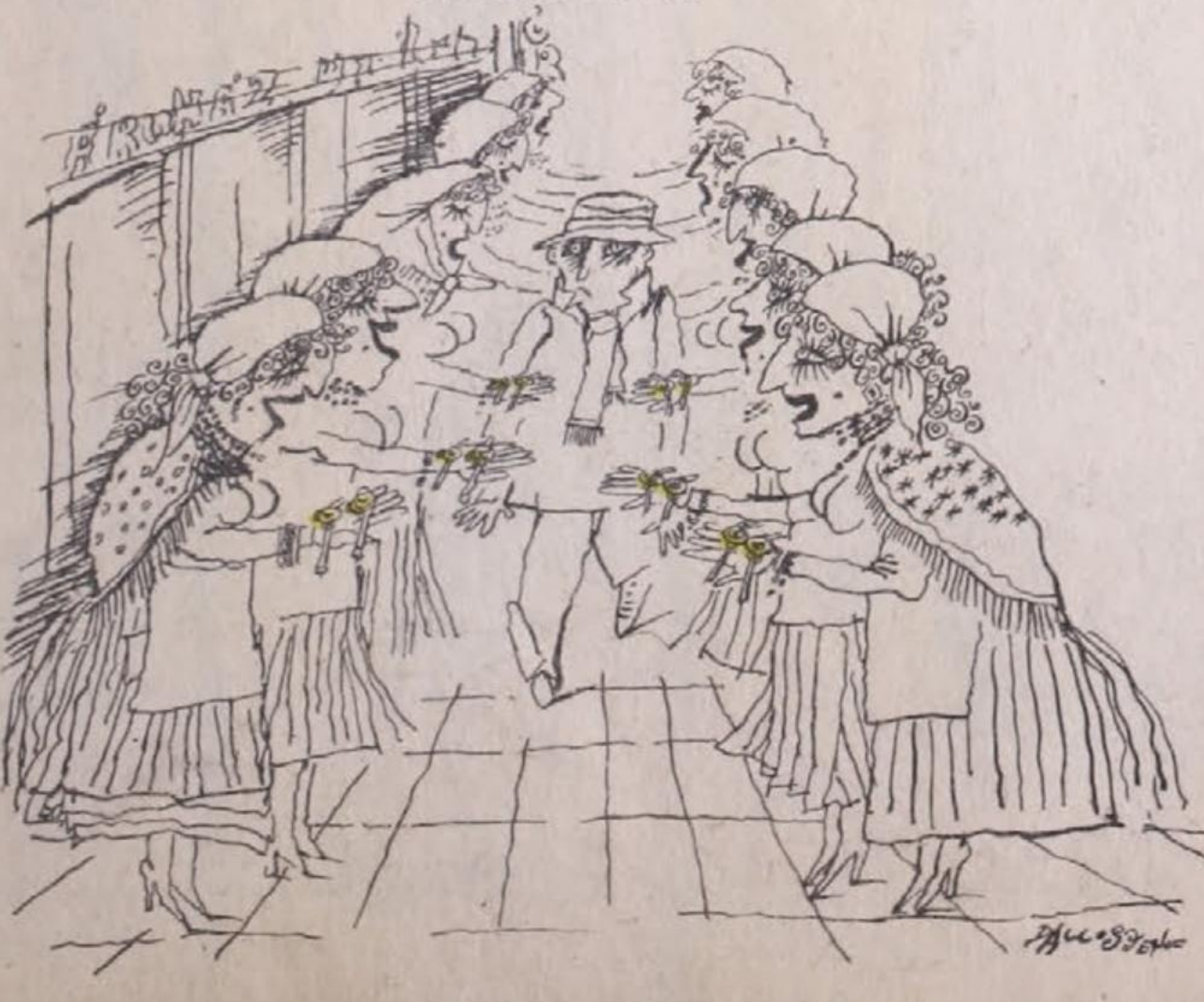

TALÁLKOZÁSOM ÁTLAG BÉLÁVAL

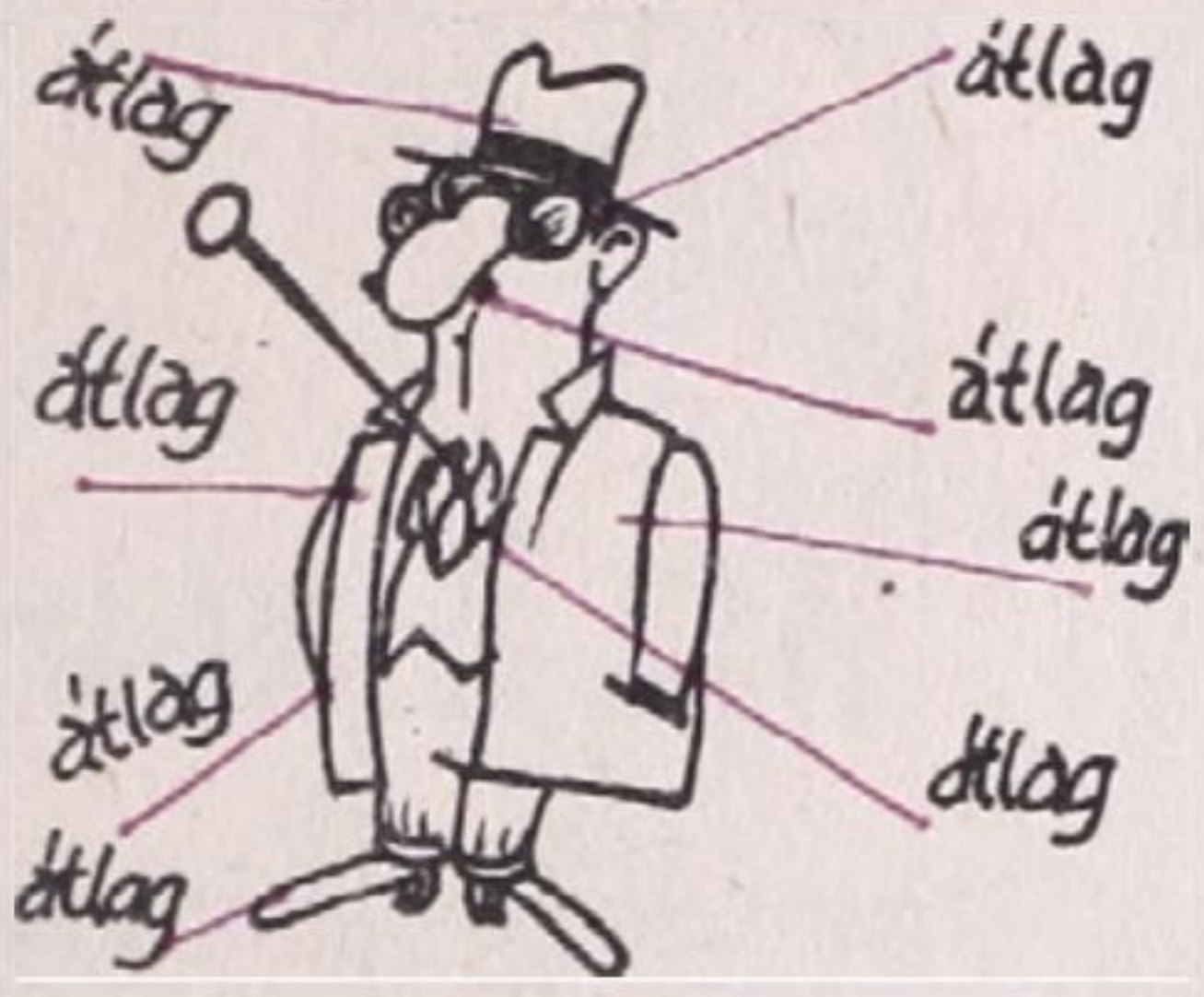

Mindig irigyeltem azokat a szerencsés pályatársaimat, akiket jósorsuk világhírű emberekkel hozott össze. A száguldó riporter például szívszaggatóan bájos kis történetben számolt be arról, hogyan sikerült becserkésznie az isteni B. B.-t, s miként adott végül számára a sztár interjút fürdőkádjában, egyszál neglizsében. De legalább ekkora sóvárgással olvastam kiváló kolléganőm halk szavú riportját, melyben többek között megírta, hogy Mick Jagger, a Rolling Stones világhírű vezetője szereti az almát, a fehér egereket, a Piroska és a farkas című mesét, valamint halk szavú kolléganőm hajának illatát.

Régi vágyam volt, hogy egyszer tán még én is alkalmasnak találtatok arra, hogy kitűnő pályatársaim példáját követve, nagy emberekkel készítsek interjút. Már-már úgy éreztem, hogy végleg le kell mondanom a hiúságnak erről a formájáról, amikor egy bizalmas jóbarátom, aki már több ízben is megfordult a jólértesült körök házatáján, megsúgta nekem, hogy hamarosan a közelemben tartózkodik majd Átlag Béla, budapesti illetőségű szakmunkás.

— Ez lesz a nagy fogás! — csettintettem magamban, halkan, nehogy riválisaim megtudják a nagy hírt és esetleg még megelőzzenek. Bár Átlag Béla pályafutását kora gyermekkora óta gondosan figyelemmel kísértem, most azonban időt, s fáradságot nem sajnálva, bevetettem magam az egyik könyvtárba, hogy áttanulmányozzam életének főbb momentumait.

— Vigyázz, a Béla harap, vagy ha nem, akkor ugat! — óvott egy ismerősöm. — Nagyon nehéz a közelébe férkőzni, autogramot csak fizetési napokon ad, összetett mondatokat pedig legfeljebb, ha a BKV-ellenőrnek hajlandó elrebegni.

Mit mondjak, a várható nehézségek nemhogy kedvemet szegték volna, ellenkezőleg: ha lehet, még tovább csigázták vállalkozói buzgalmamat.

Valóban nem volt könnyű Átlag Béla nyomára bukkanom. Már a lakcíme megállapításánál kezdődtek a bonyodalmak; kapcsolataimat és némi csúszópénzt felhasználva igyekeztem megkörnyékezni a Népességnyilvántartó Hivatalt, de becsületükre legyen mondva, egyetlen munkatársuk sem állt kötélnek. Nem jártam jobban a különleges tudakozóval és a MÁV információs részlegével sem: tőlük szintén nem tudtam meg semmit.

Végül azután kénytelen voltam a telefonkönyvből kiírni Átlag Béla lakáscímét. Arra, hogy telefonon keressem, még gondolni sem mertem; először is valószínűleg rossz a telefonja, vagy tévedésből máshova kapcsolnak és akkor Béla gyanút fog, másodszor, de nem utolsósorban, megtörténhet, hogy valamely családtagja veszi fel a kagylót, ami már csak azért is gyanús, mert Átlag Béla köztudottan nem engedi családtagjait a telefon közelébe.

Rövid tusakodás után úgy döntöttem, erőt veszek félelmeimen és szemtől szembe megyek be az oroszlán Külső-Átellen utcai barlangjába.

— Légy óvatos! — intett egy rokonom. — Nehogy valami bajod essék!

Jól tettem, hogy megfogadtam az intelmeit. A ház, ahol Átlag Béla lakik, valóban roppant veszélyes helynek bizonyult. A kapu előtt a járdán az orrom előtt esett fenékre két nyugdíjas meg egy aktív kereső, s én magam is csupán kivételes reflexeimnek köszönhetem, hogy sikerrel ugrottam félre a tetőről lezúduló hódara elől.

Majdnem négy hétig próbáltam megközelíteni a Külső-Átellen utcai lakóházat, nem sok sikerrel. Hol a liftben ragadtam benn — egy alkalommal csak három nap múlva szabadítottak ki a szerelők —, hol pedig a kapukulcsot nem találta a tömbházfelügyelő. Mielőtt végleg feladtam volna, egy szép, napos délelőtt sikerült bejutnom Átlag Béla lakásába. Már az előzmények is roppant izgalmasak voltak — három emeletet gyalogoltam felfelé, kettőt pedig lefelé, ugyanis az elsőn lakott — amikor pedig az ajtaja elé értem, váratlan, ám mint utóbb kiderült, ésszerű megoldást választottam: becsöngettem.

A csöngetésre Átlag Béla nyitott ajtót, barátságosan beinvitált és hosszasan elbeszélgettünk mindkettőnket kölcsönösen érdeklő dolgokról. Amikor távoztam, piciny papírdarabkára felvéste az autogramját, s mellé még néhány sort, miszerint üdvözli a Ludas Matyi olvasóit.

Bár semmi fontos dologról nem esett szó közöttünk, ennyi év távlatából is meg kell állapítanom: jólesik időnként egy kis terefere ebben a nagy rohanásban.

Föld S. Péter

GYÖRE IMRE:

VONATOK

A másodrendű vonatok
gyalog mennek
a síneken,
még hajnal előtt,
már alkony után,
gyalogosan
cammognak a váltón,
mint az öregek,
mennek a kertbe,
vállukon kapával,
vagy tövig kopott
kaszával fűért,

mozdony sincs
a másodrendű
vonatokhoz csatolva,
se elől, se hátul,
nem csoda hát,
ha menet-közben
legelésznek,
s teli pofával
szedik a talpfák közül
a kutyatejfű
levelét, fűcsomókat,
s kihörpölik
a maradék sört
a sínek közé szórt
műanyag poharakból,
s bólogatnak
nehéz bólogatással,
mintha
húznának valamit,
valami nehezet,
utasokkal teli
gyorsvonatot,
mely eltévedt
valahonnan,
magát az éjjelt,
mely nehezebb,
nehezebb lesz,
mint hólabda,
magától,
ön-anyagától
lesz mind nehezebb.

A másodrendű vonatok
gyalog mennek
a síneken,
még hajnal előtt,
s már éjfél után,
s még mindig
nem érkeztek meg sehová,
s még ötven év múlva
sem érnek
sehová sem.

VADETETÉS

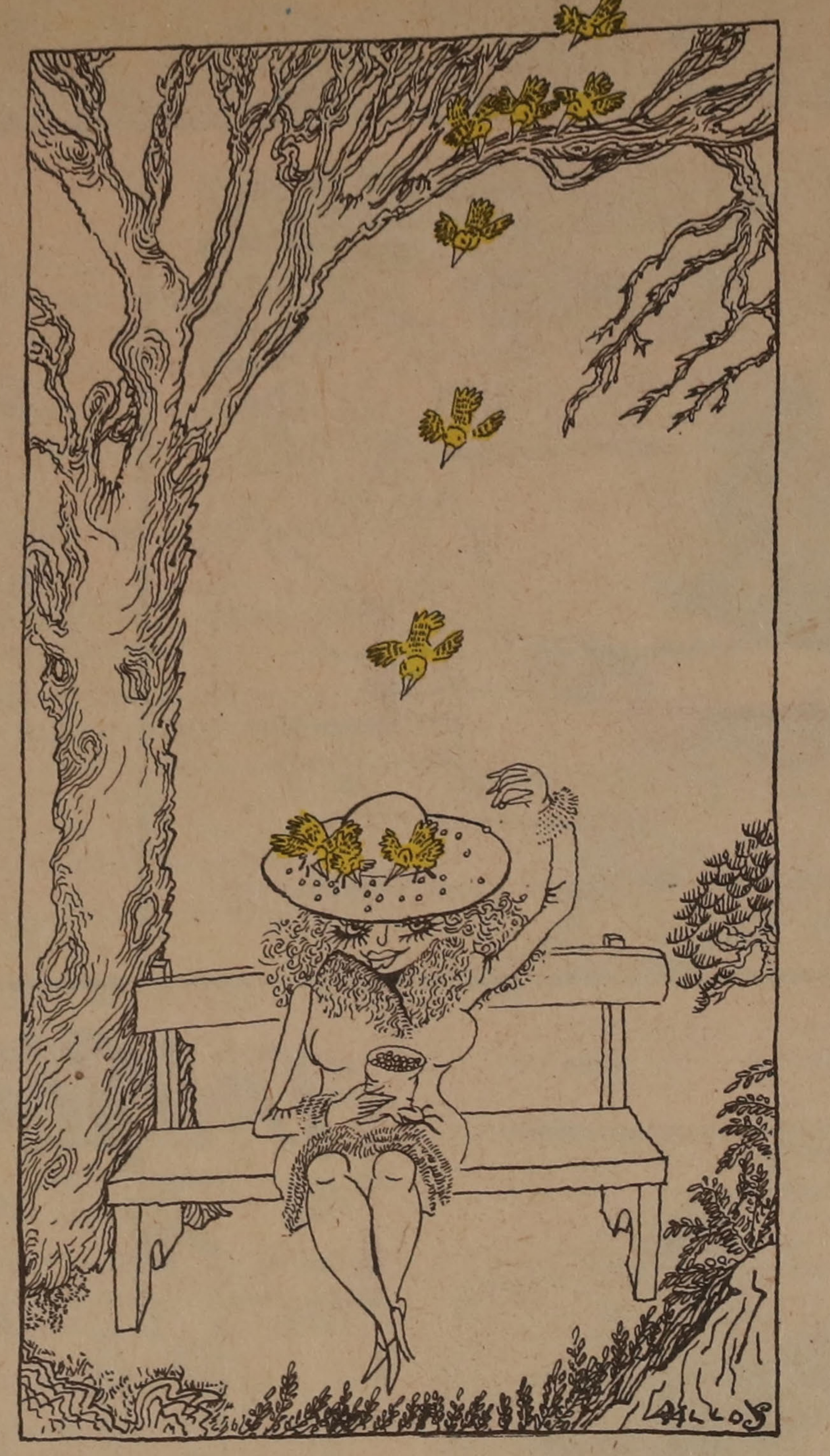

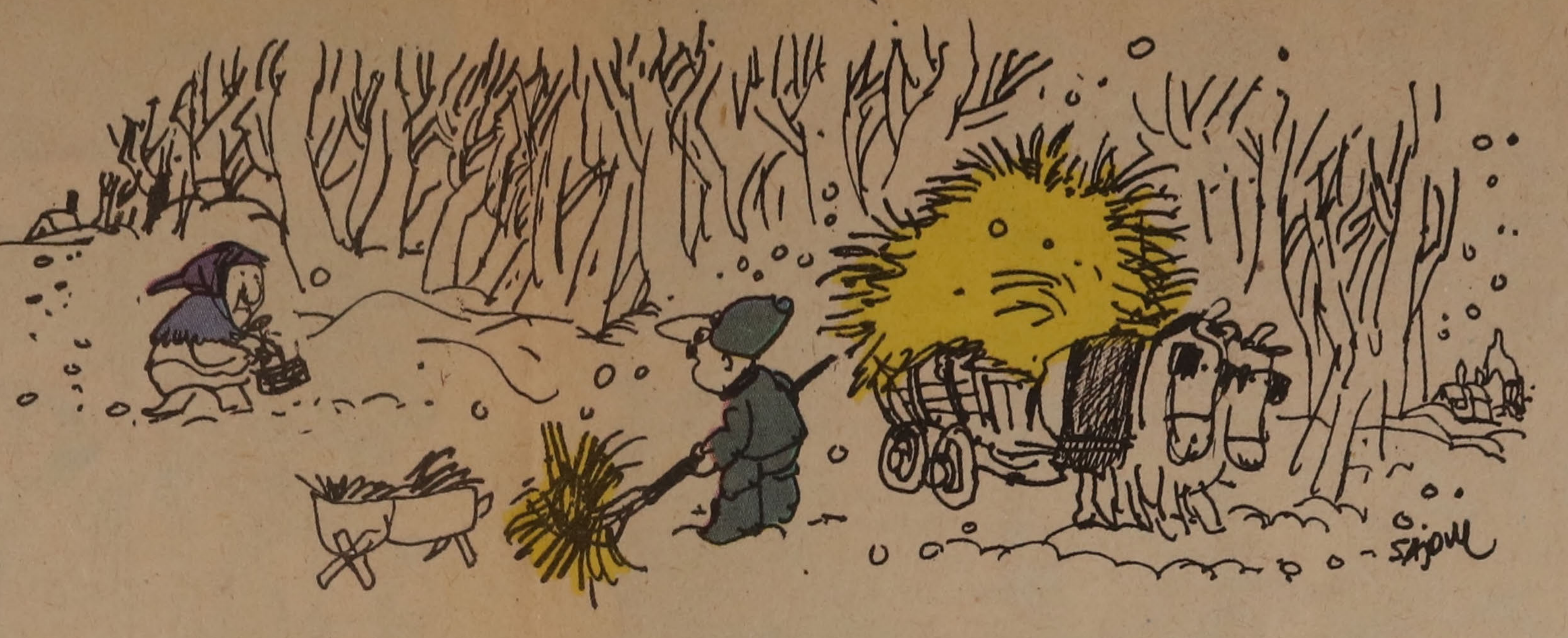

– Ne siessen anyóka, a faluba még nem jött a kenyeres kocsi.

SVÉDASZTAL

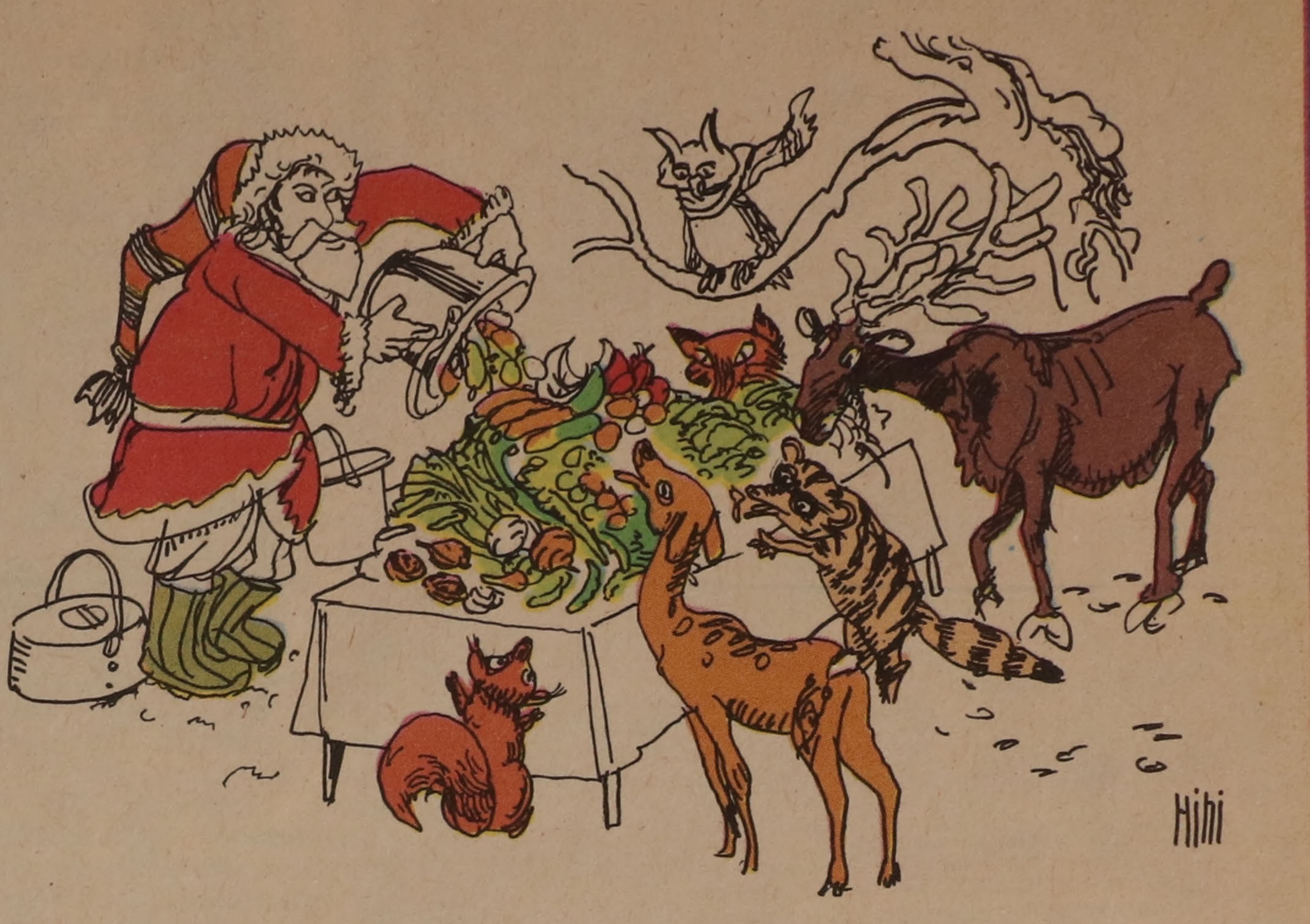

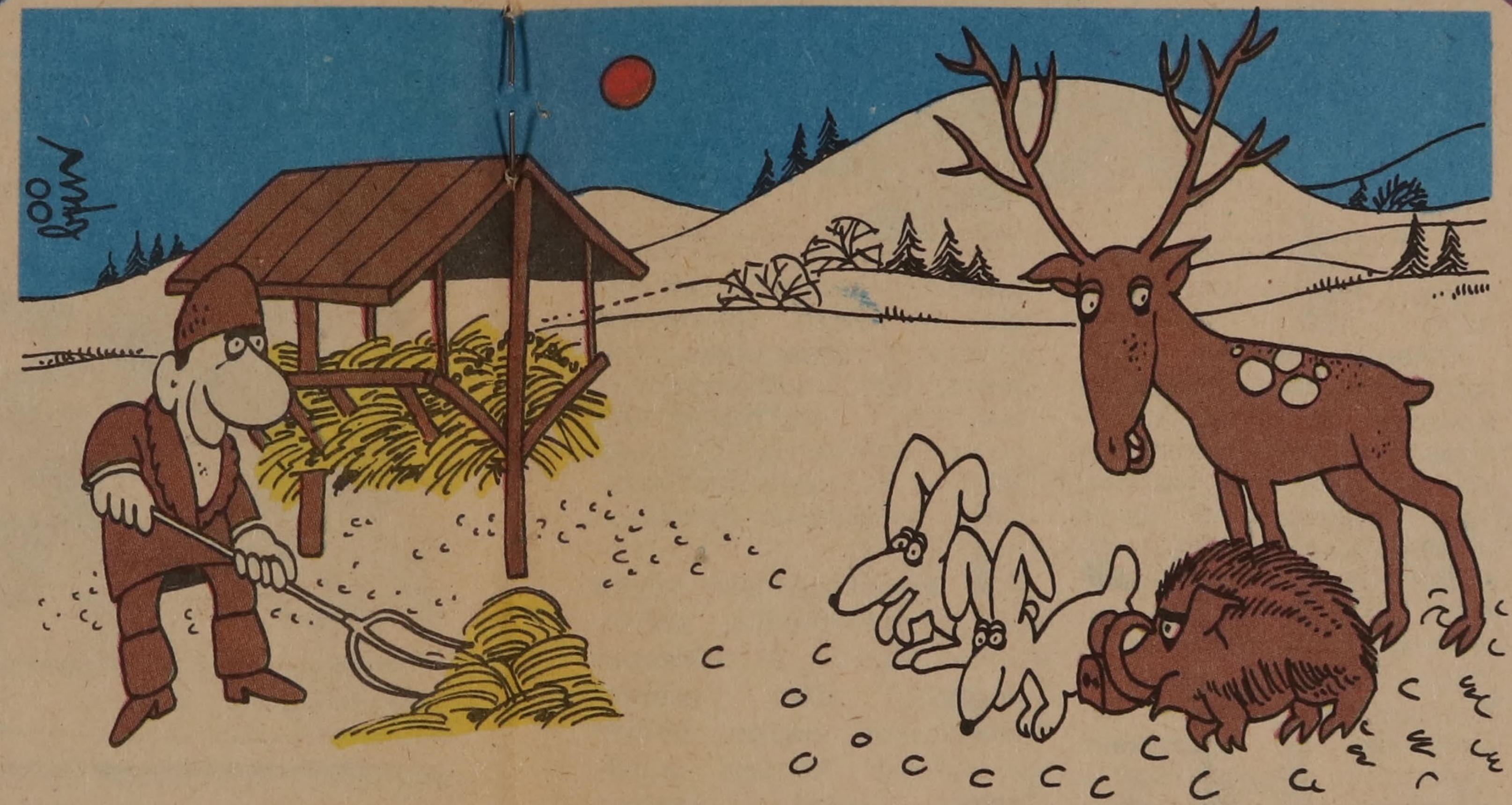

– Azt szeretem benne, hogy nem csak elénk löki az élelmet, hanem egy-két jó szava is van hozzánk!

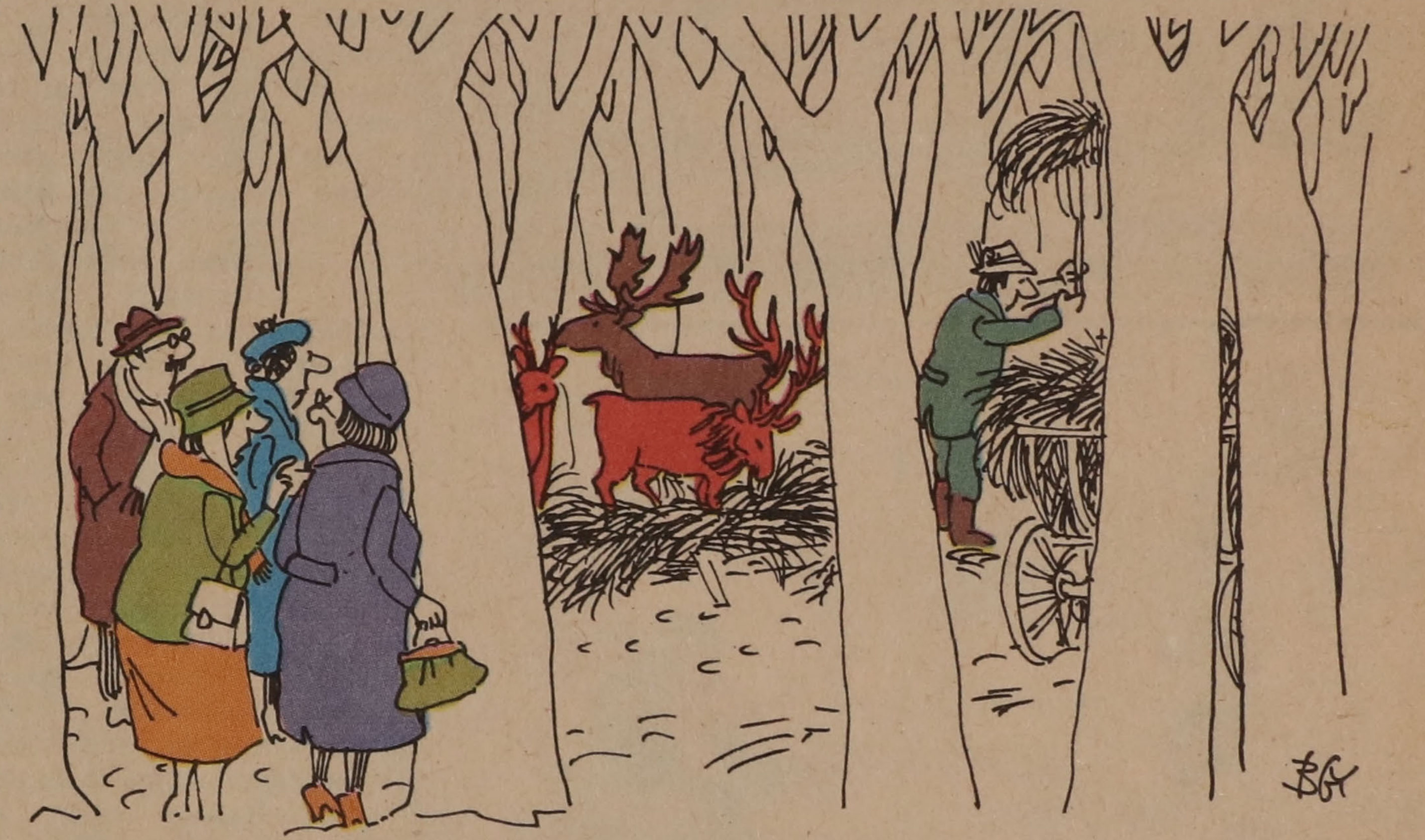

– Az állatoknak bezzeg van Róbert bácsijuk!

ÖNKISZOLGÁLÁS

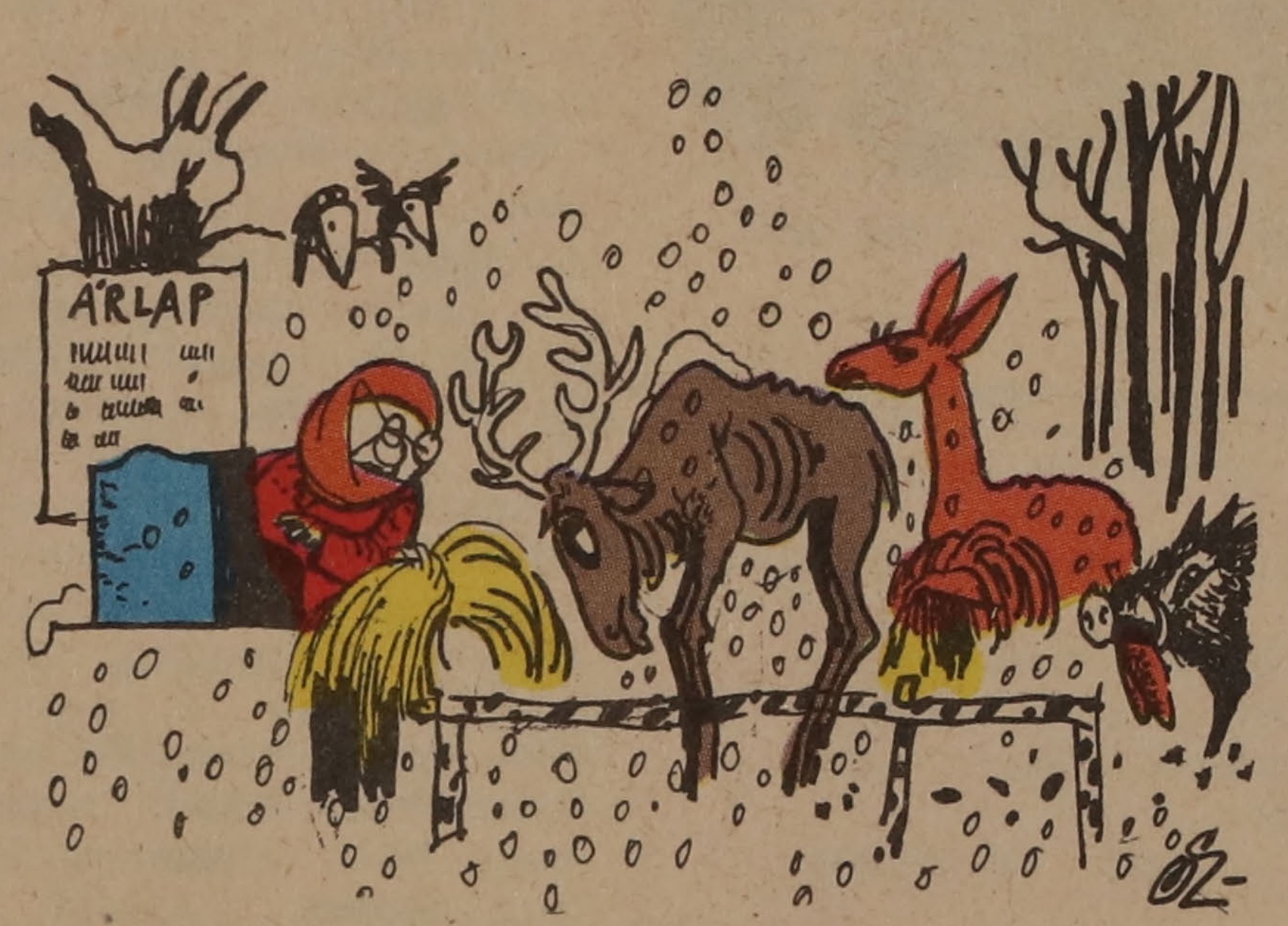

TŰZSZÜNET

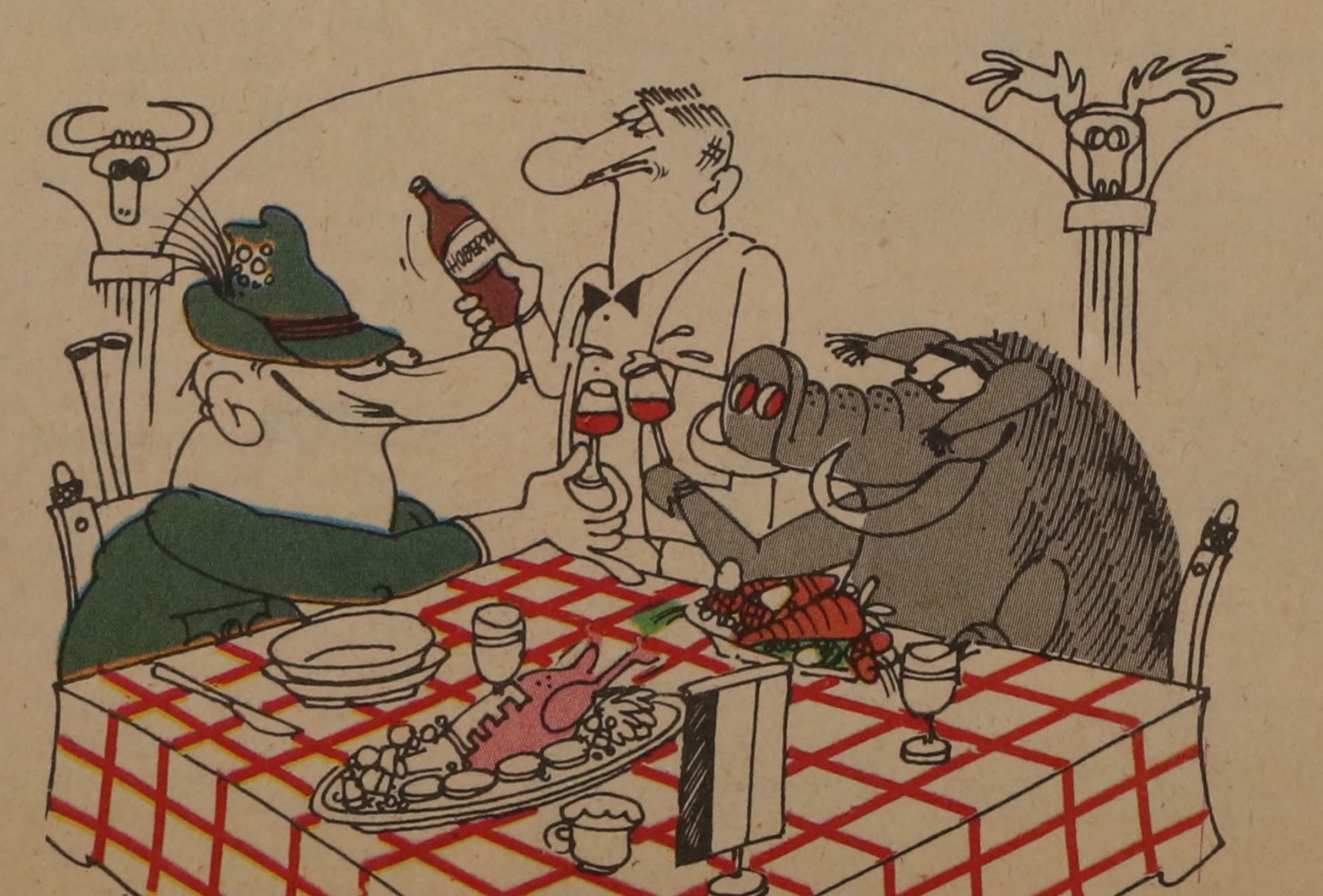

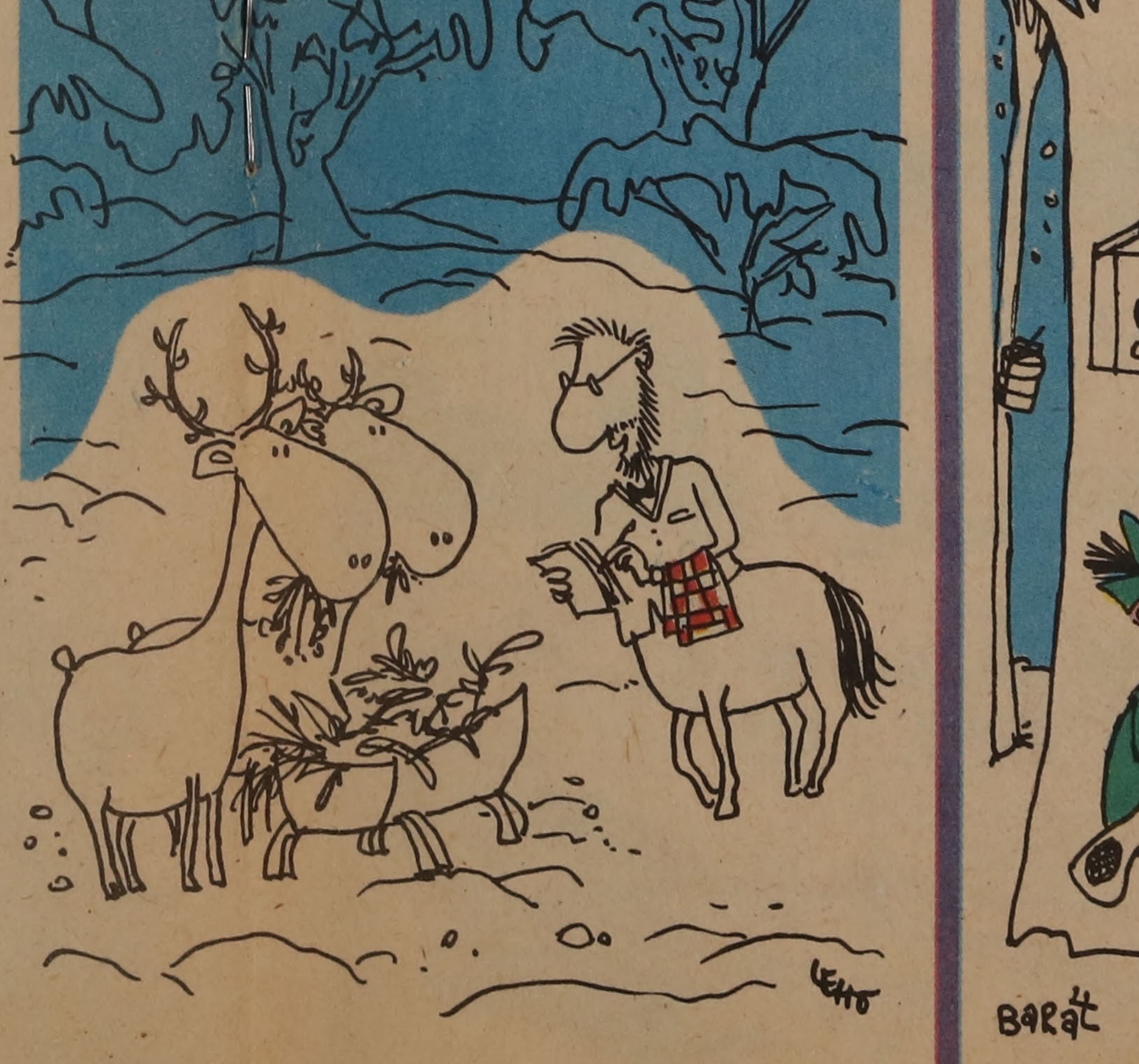

– Lehet, hogy tavaly ingyen volt, de az idén én bérlem az etetőt.

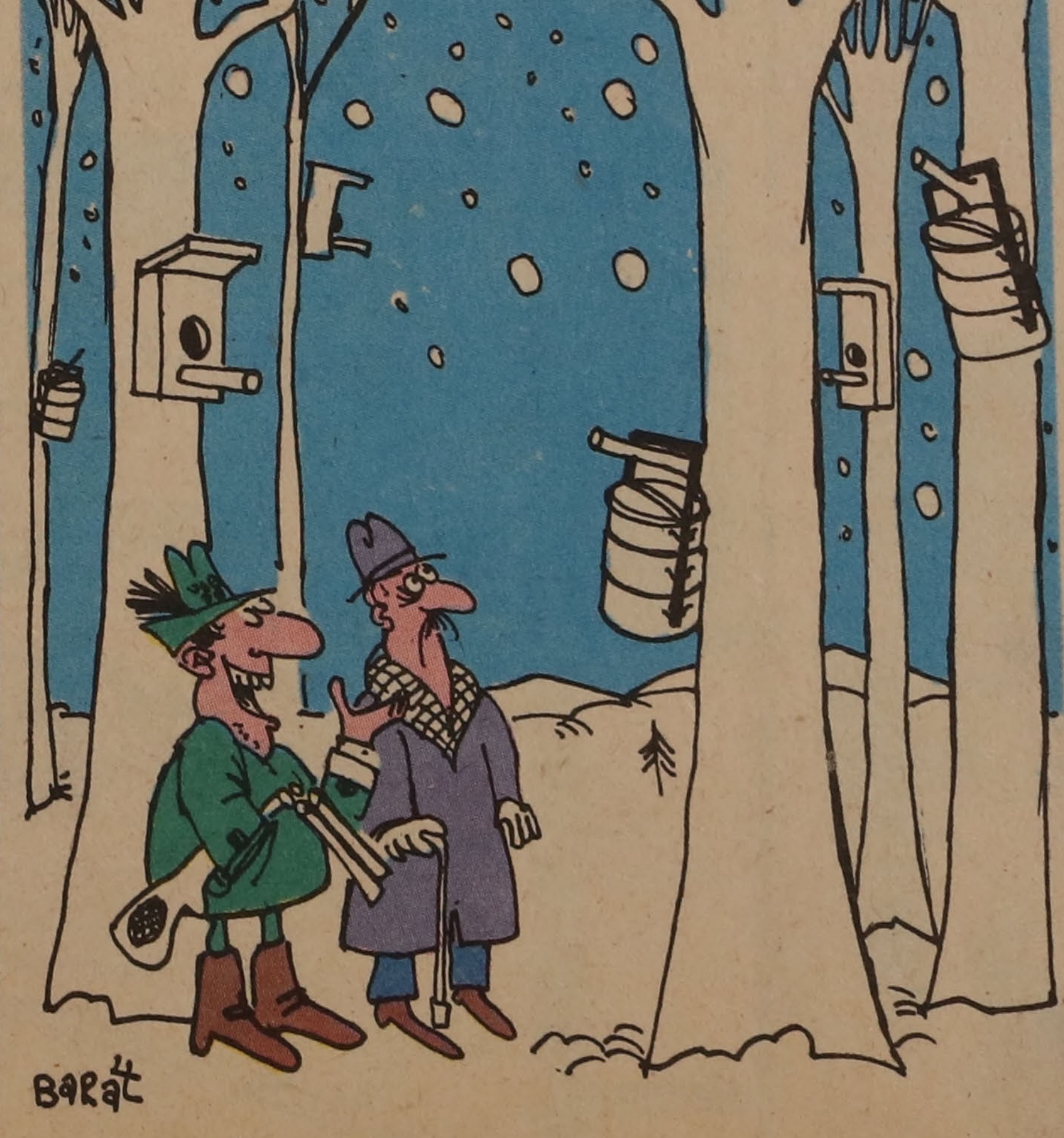

– A vadvédelem mellett gondolunk a kispénzű nyugdíjasokra is.

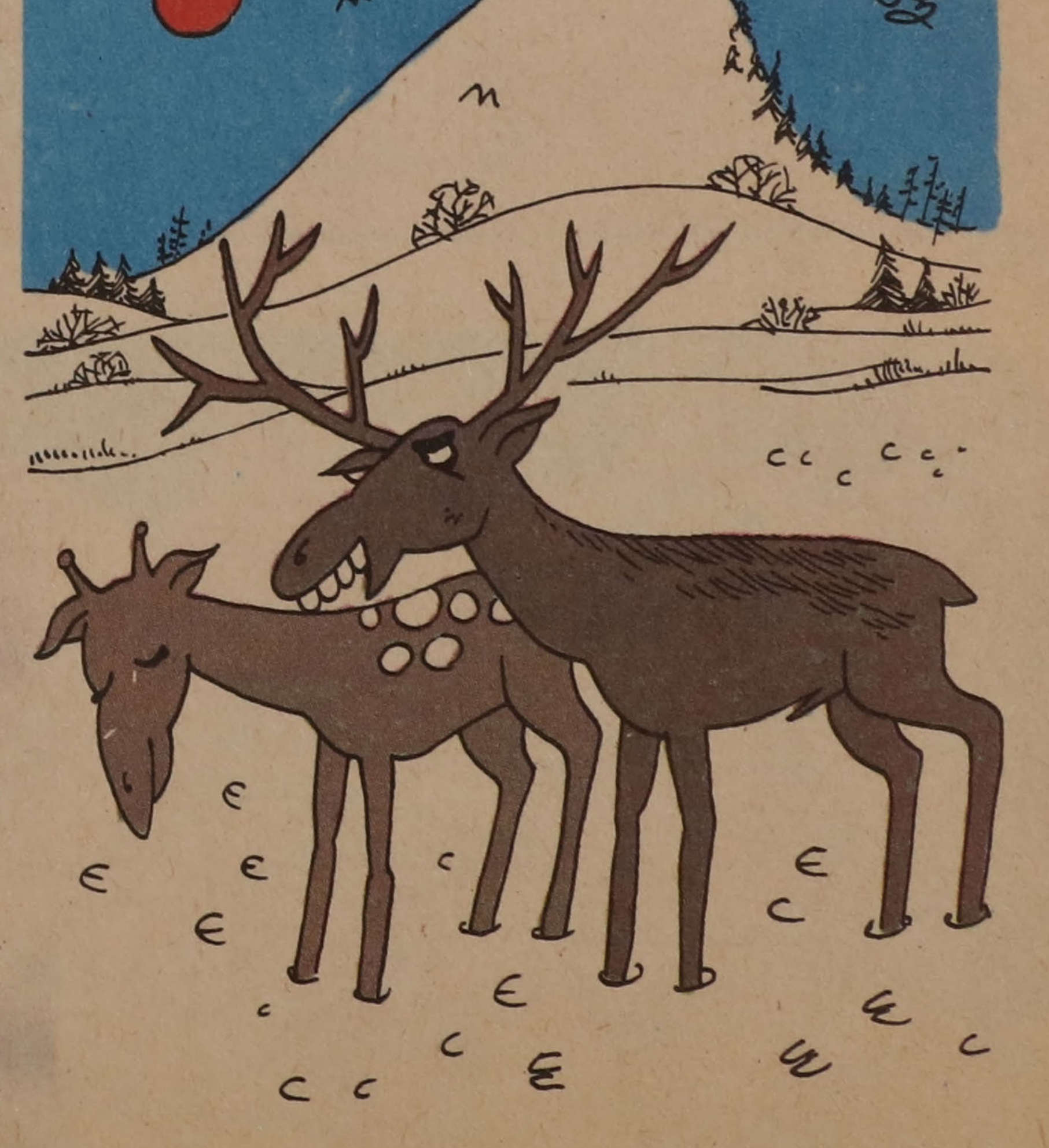

– Nyílt itt a közelben egy új vadetető, kisasszony, meghívhatom egy finom szénavacsorára?

VESZÉLYES ÁTKELŐHELY

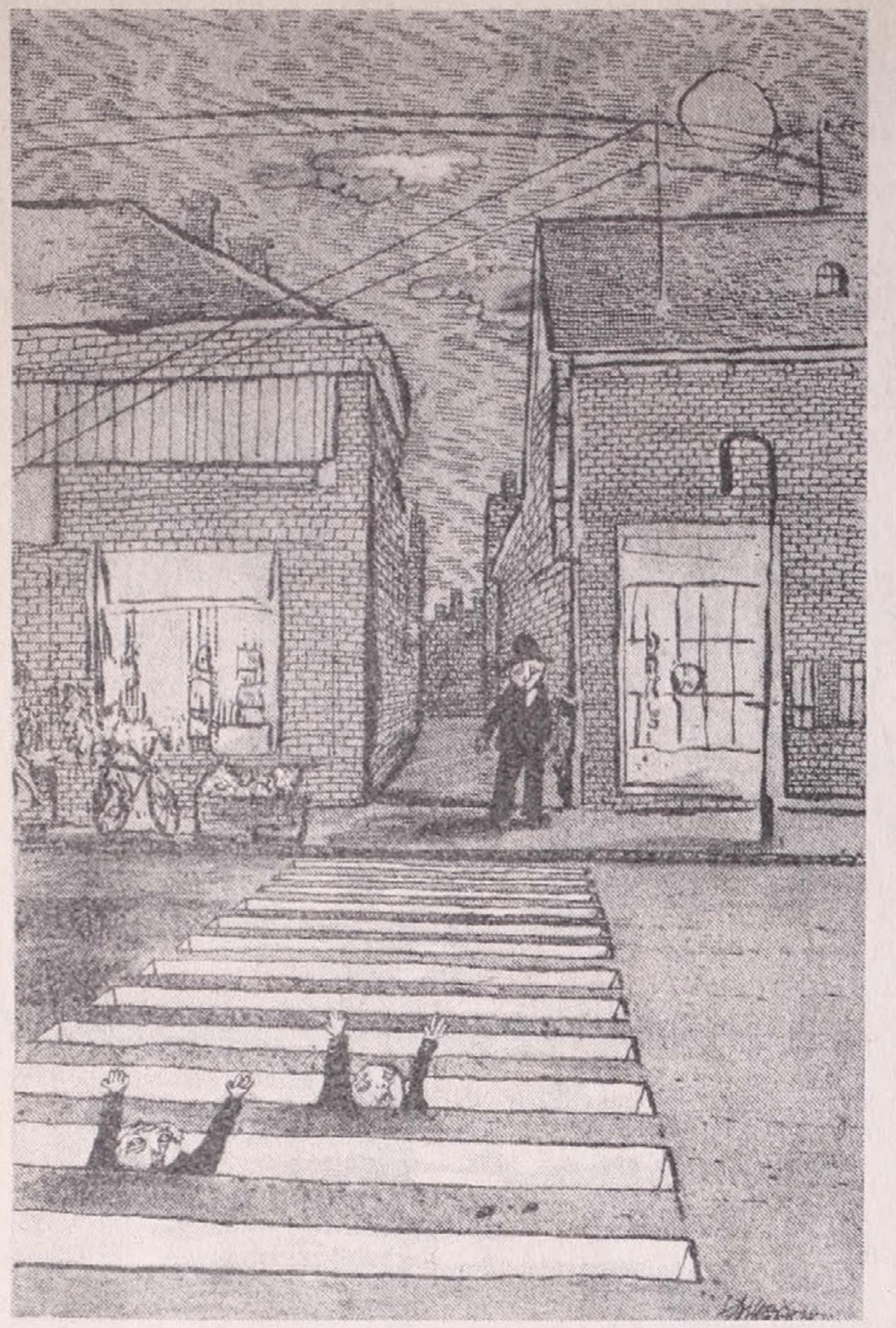

ÖNÁLLÓ ÚTVÁLASZTÁS

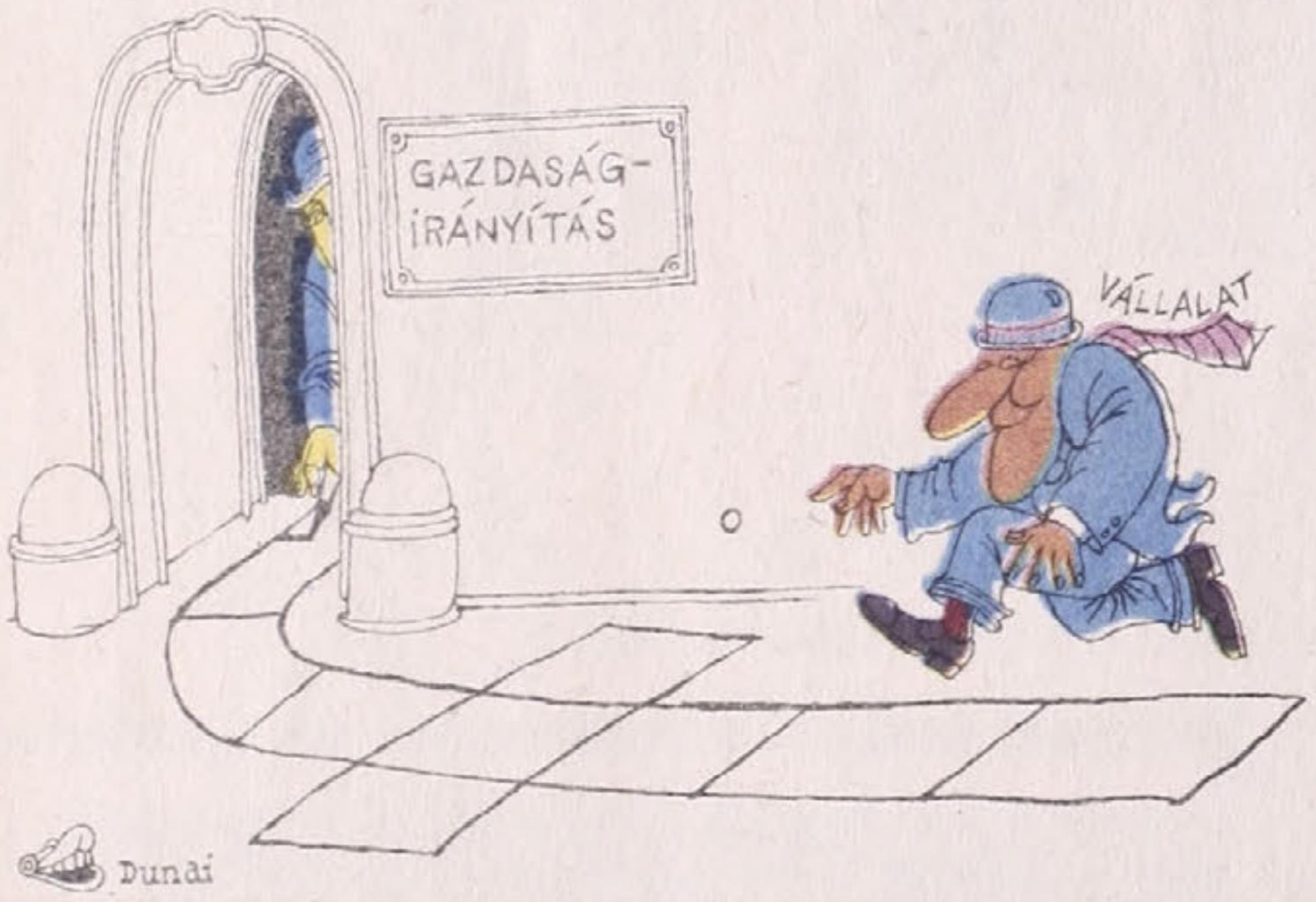

KISDOBOSAVATÁS

Az Antibiotikum utcai általános iskolában az igazgató úgy döntött, hogy ebben a tanévben azokat avatják kisdobosokká, akik ténylegesen teljesítették a kisdobossá válás feltételeit. Így esett meg, hogy a nebulók helyett pubertás korukon már túl levő szülők sorakoztak fel az iskolaudvaron az ünnepélyes kisdobosavatásra.

Legelőször Tabella Béla nyakába került a kék nyakkendő. Kisfia, Bécike a tanév elején vállalta, hogy az élővilág oktatásához különböző szemléltető eszközöket gyűjt össze. Tette ezt annál inkább, mert apukája, Tabella Béla hivatásos erdőkerülő volt. Tabella Béla már szeptember első hetében lázasan kezdte hajkurászni a pillangókat, vadméheket és más rovarokat, olyannyira sikerrel, hogy szeptember végére körzetében sikerült megbontania az ökológiai egyensúlyt. Ennek következtében a rovarevő madarak étkezési szokásai megváltoztak, délidőben valamennyien a közeli „Cifra Szűr" vendéglőbe repültek, ahol többnyire csurgatott levest kaptak, valamint főzeléket feltéttel. Tabelláék kisdobossá válásában azonban a legnagyobb élményt a januári vaddisznóvadászat jelentette, amikor a családfő testi kényszer alkalmazásával ártalmatlanná tett egy kétmázsás vadkant. A tantestület igen megörült ennek a szemléltető eszköznek, amit ugyan sehogyan sem tudtak begyömöszölni a biológiaszertárba, s ezért az végül a tornaterembe került, ahol testét svédszekrényként, agyarait pedig bordásfalként hasznosították.

Hörghurut bácsi a kis Hörghurut Hanna dédapjaként vállalta, hogy a gyermekek történelmi ismereteinek bővítése érdekében a szemtanú hitelességével meséli el minden osztályban, hogy miért rohant jéghegynek annak idején a Titanic óceánjáró. Később kiderült, hogy Hörghurut bácsi csak egy dunai propellert látott zátonyra futni Pünkösdfürdő közelében, de tény, hogy ennek ellenére a gyerekek nagy élvezettel hallgatták előadását, s még azon sem lepődtek meg, amikor Hörghurut bácsi kifejtette nekik: tulajdonképpen ő volt Magyarország utolsó apostoli királya és a Szent Jobb.

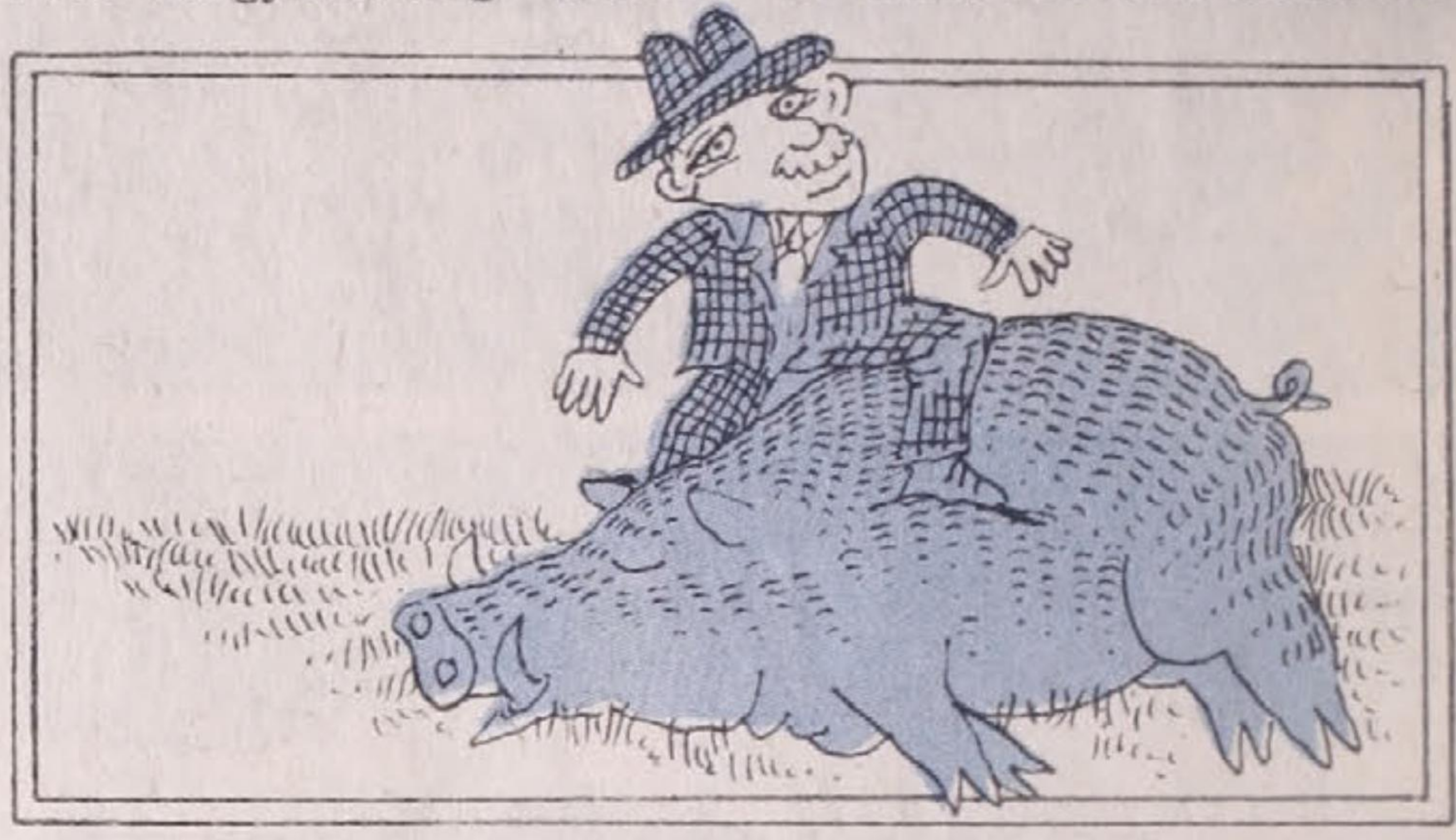

Utánuk Noxiron Zoli apukája id. Noxiron Zoltán Kossuth- és József Attila-díjas író nyakába került a kék nyakkendő. Ő vállalta, hogy megírja az iskola történetét. A könyvből kiderült, hogy a panelekből épült iskolát IV. Béla alapította a tatárjárást követően, s az első kisdobos Kinizsi Pál volt, aki a kenyérmezei ütközetben mondta ki először, hogy a kisdobos ahol tud, segít. Az iskola tanulói természetesen mindig a haladás oldalán álltak, s persze itt végezte alapfokú tanulmányait nemzeti büszkeségeink nyolcvanhárom százaléka.

Protein anyuka azért lehetett kisdobos, mert varrónő lévén ő készítette el az összes őrsi zászlót, s ízléses, Adidas-szerű melegítőket varrt a hetedik bé kuglicsapatának. Ez a csapat volt az iskola büszkesége, a kerületi versenyeken többször is dobogóra állhattak.

Vitamin Dezsőke vállalta, mindent megtesz annak érdekében, hogy iskolájuk nyerje a vasgyűjtési versenyt. Tehette, mert édesapja egyik legnagyobb kohászati üzemünk főmérnökeként kereste kenyerét, s így szeptember derekától hetente több tonna öntvényt szállítottak a KGST-partnereknek és a hazai gépipari üzemek helyett az Antibiotikum utcai általános iskolának. Így aztán az iskola fölényesen nyerte a vasgyűjtő versenyt, egy hadiiparban is érdekelt nagyvállalatunk pedig bejelentette, hogy áttér a műanyag-karosszériájú harckocsik gyártására.

A kisdobosavatás végén a kéknyakkendős szülők elvonultak az úttörőcsapat vezetője előtt, csupán Hörghurut bácsit kellett díszmenet közben hordágyra tenni. Amikor ugyanis meghajolt, hogy a nyakkendőt rákössék, kiújult a lumbágója.

Vezda János

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Igazgató elvtárs, kitaláltam, hogyan érhető el, hogy minden dolgozó a helyén legyen, amikor megszólal a gyári sziréna. Nagyon egyszerű. A szirénát az szólaltatja meg, aki legutoljára érkezik!

ALKOTÓI VÁLSÁG

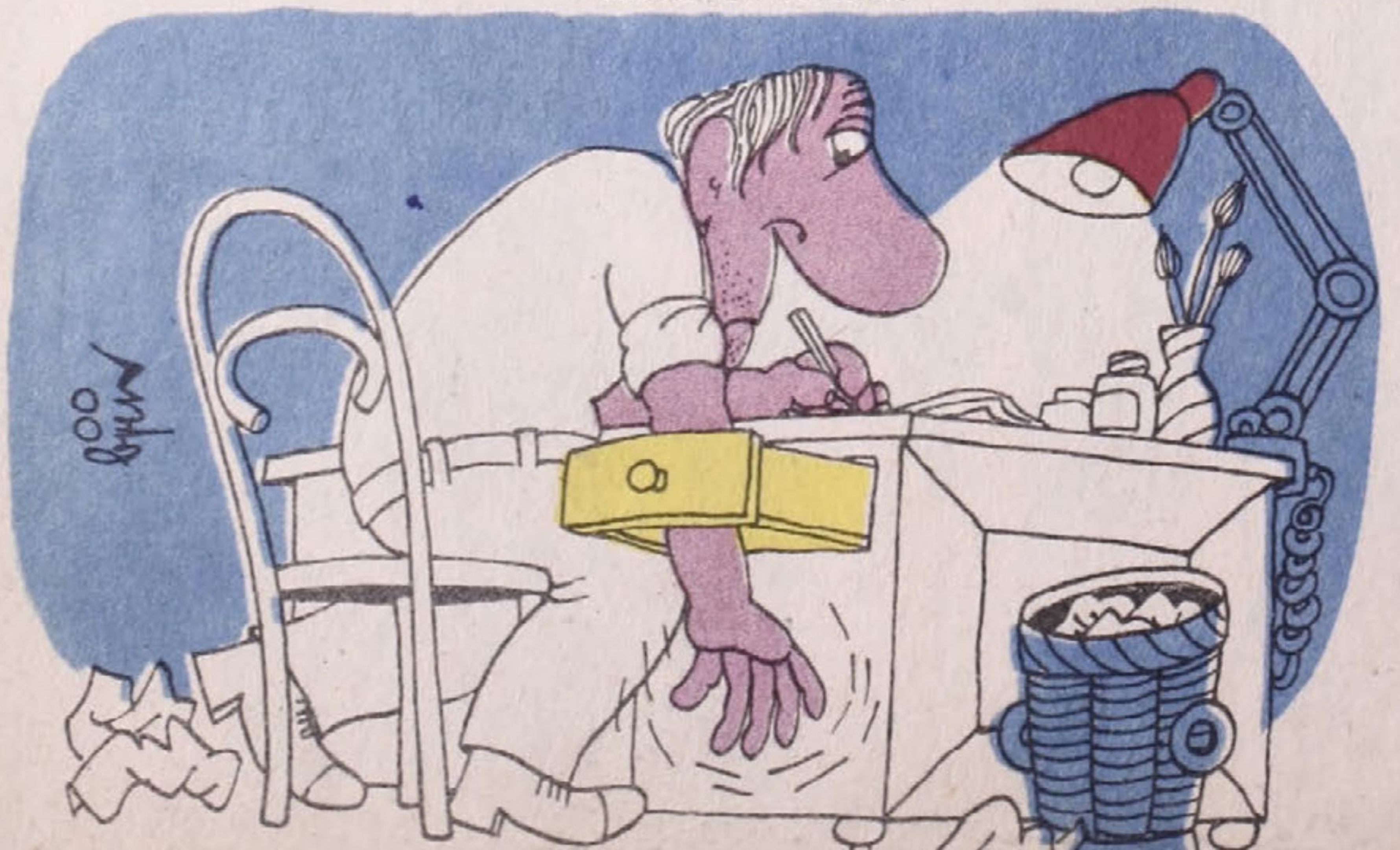

SZÜKSÉGMEGOLDÁS

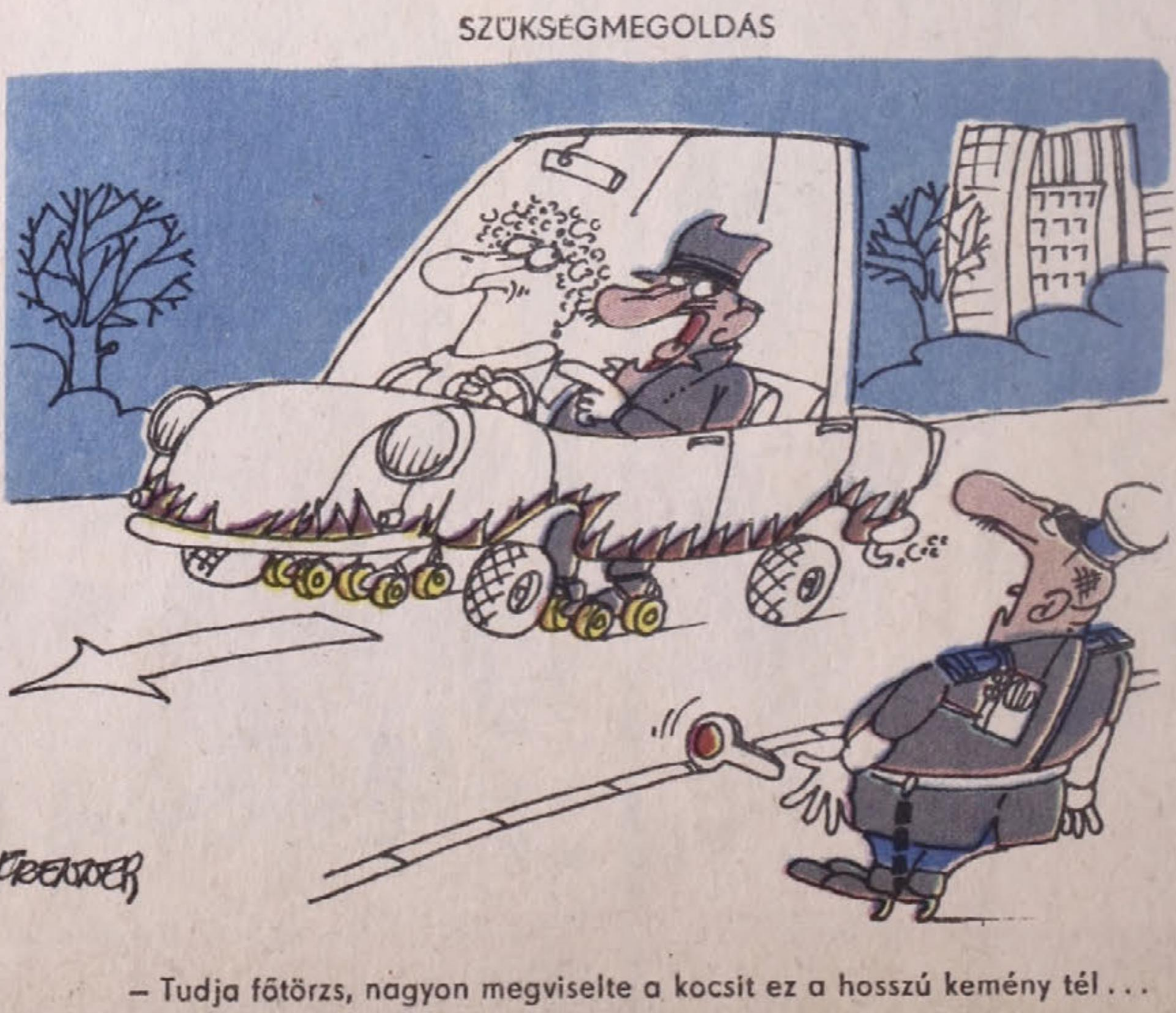

– Tudja főtörzs, nagyon megviselte a kocsit ez a hosszú kemény tél . . .

POFON

BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
LEHOCZKI,
SAJDIK,
DALLOS

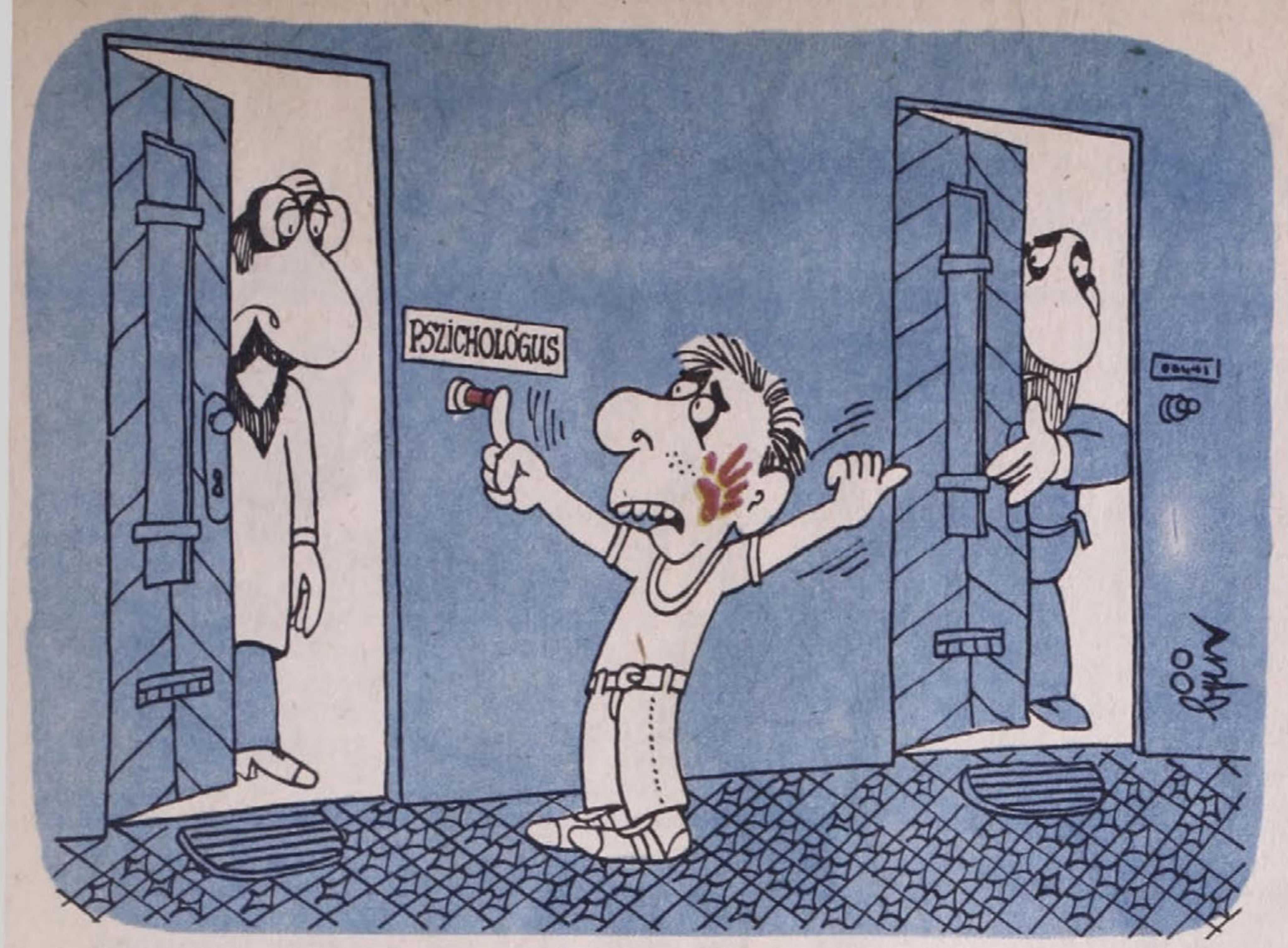
PSZICHOLÓGUS

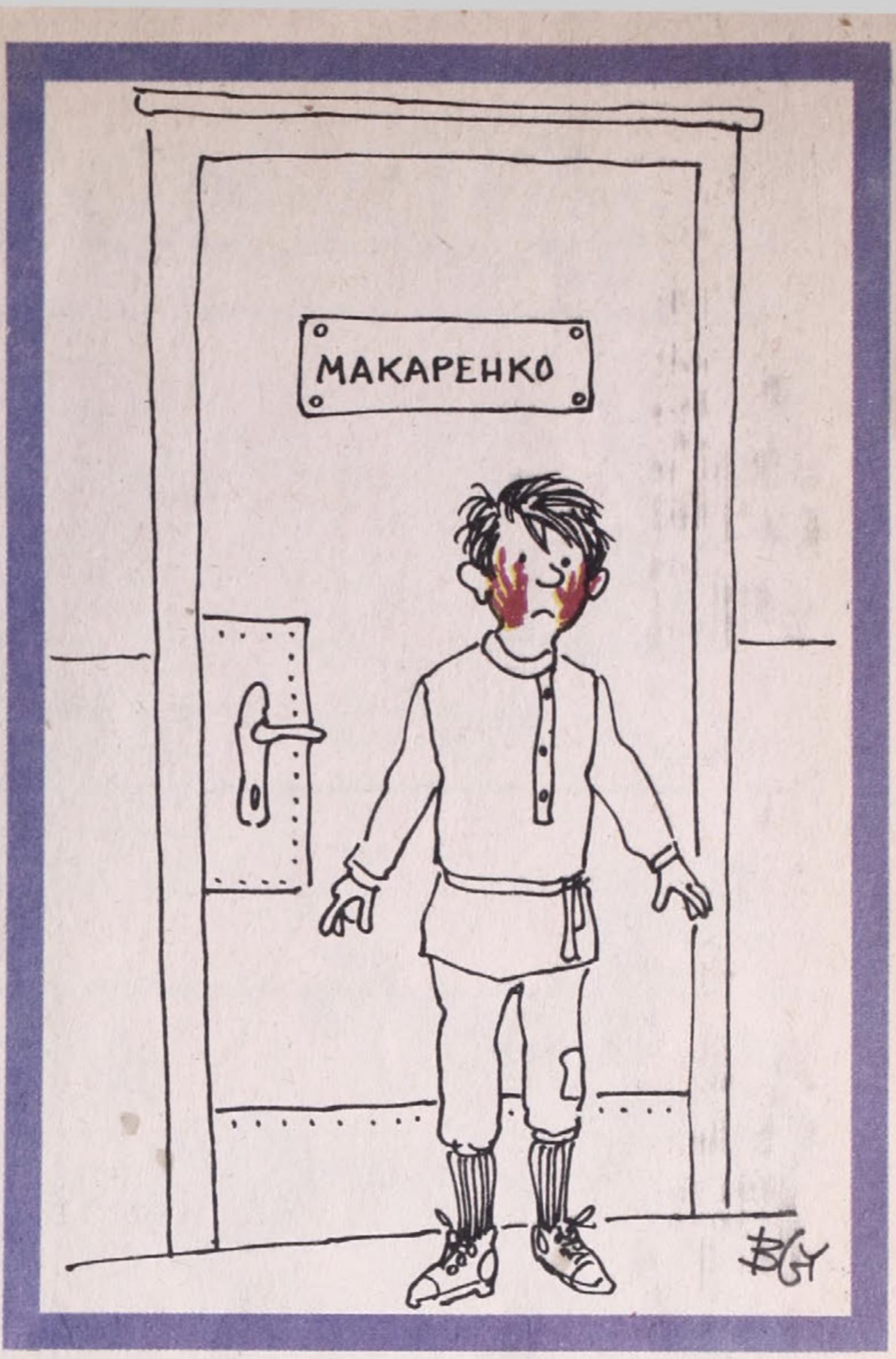
МАКАРЕНКО
BGY

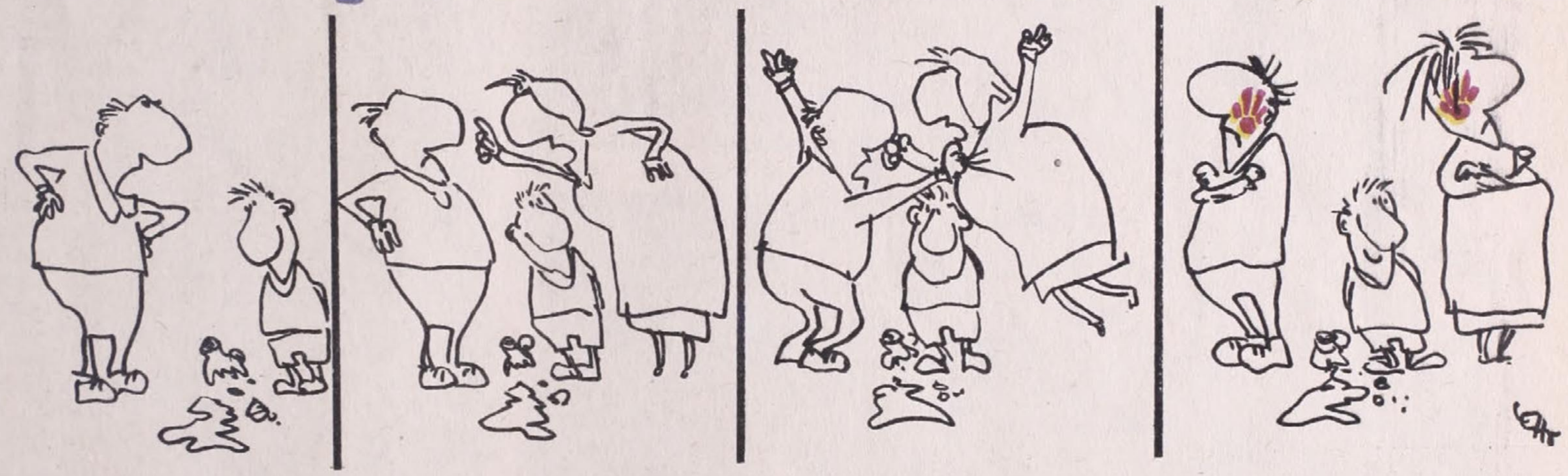

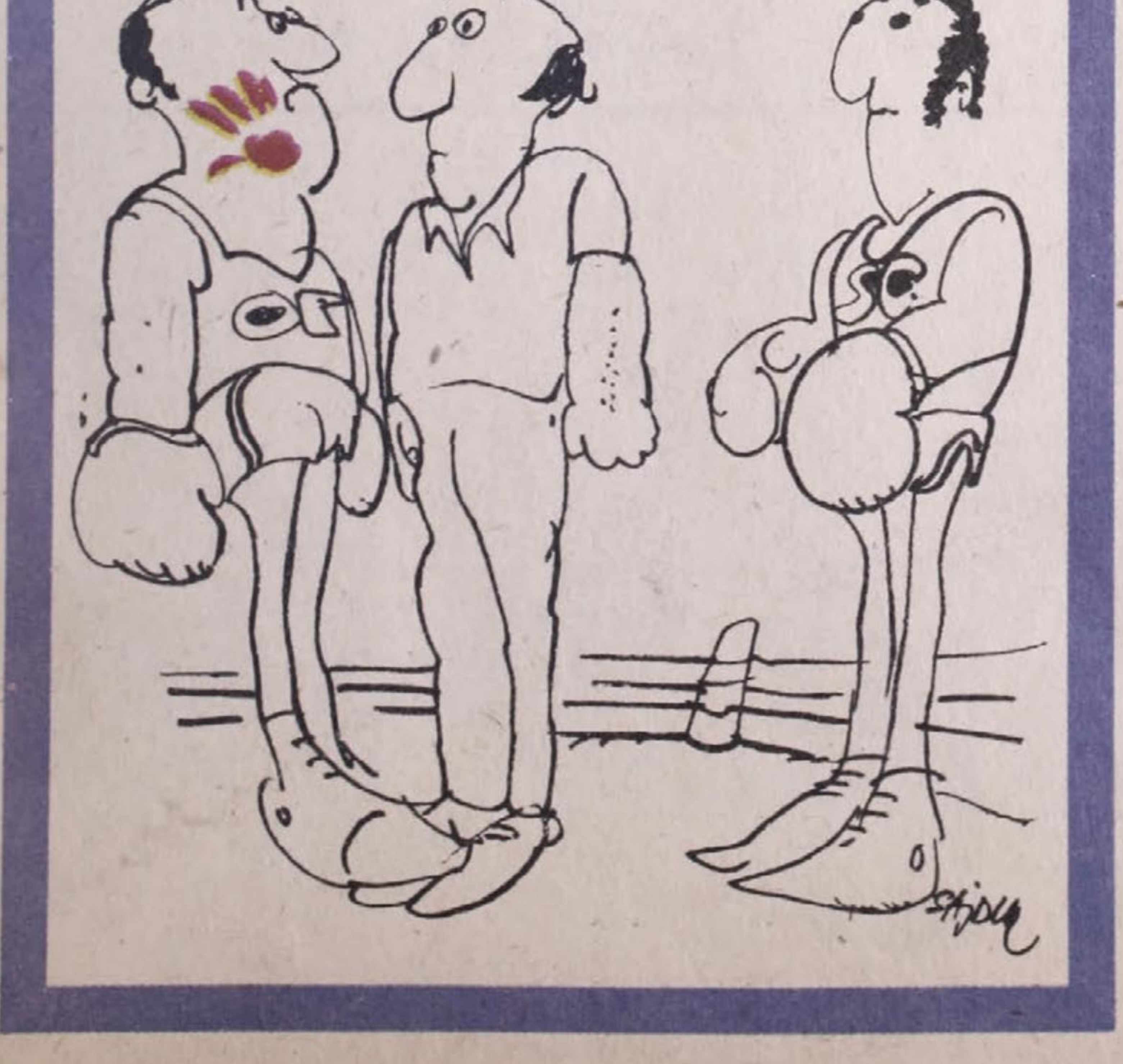

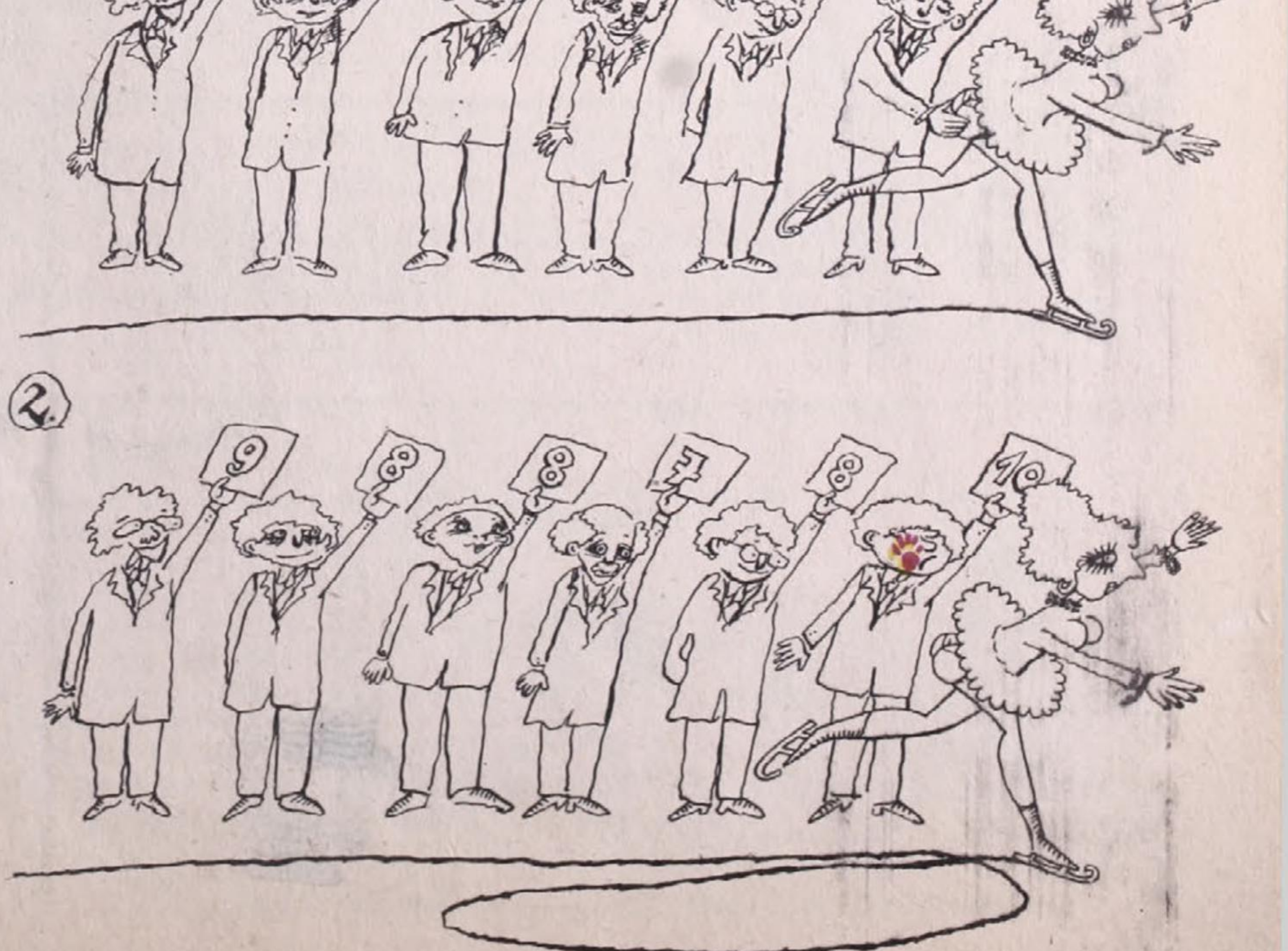
1.
9
8
8
7.
8
10
2.
9
8
8
7
8
10
DALLOS

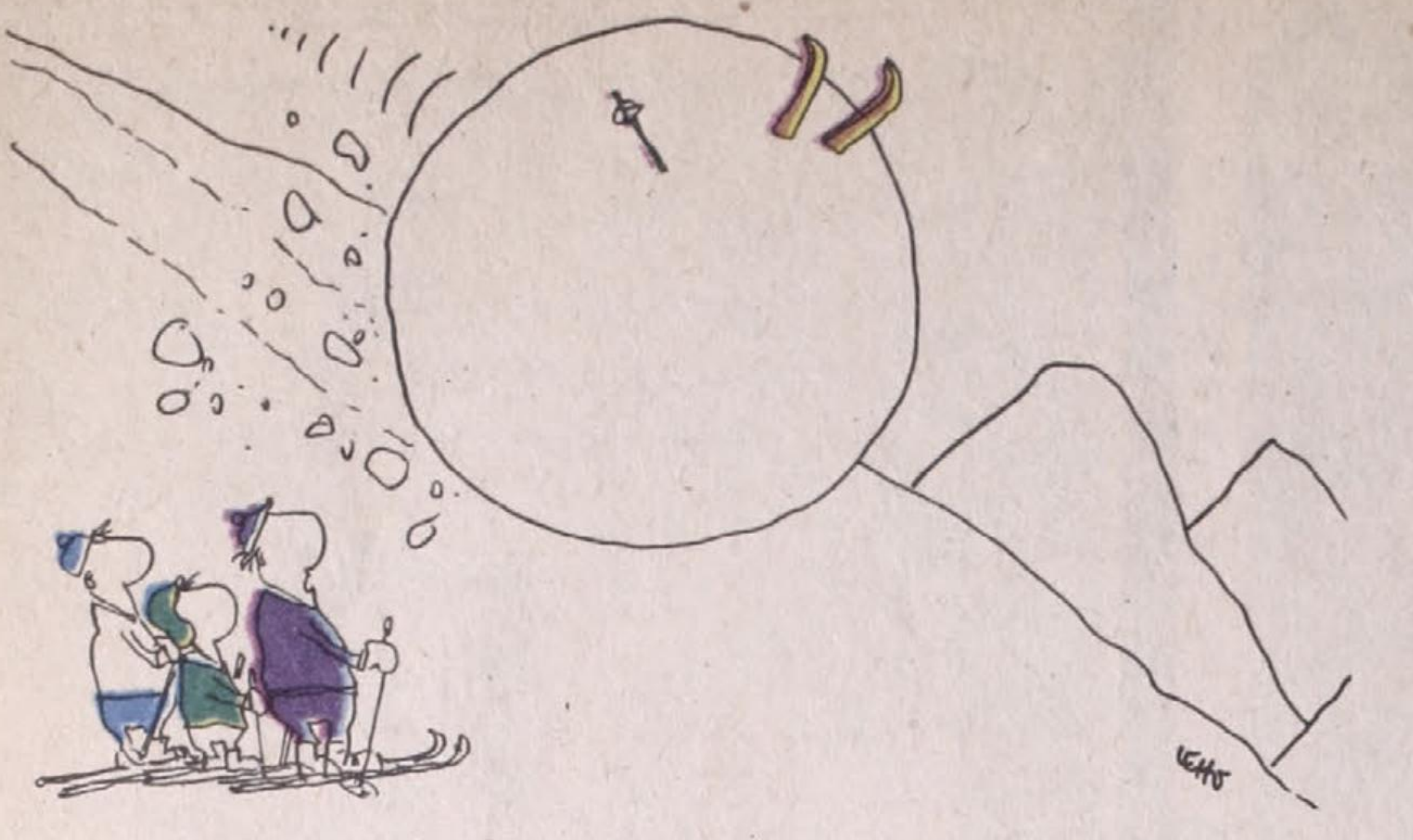

– Úgy látom, jövőre kell halasztanunk, hogy az egész Tátra megcsodálhassa anyátok méregdrága felszerelését...

SPAGETTI WESTERN

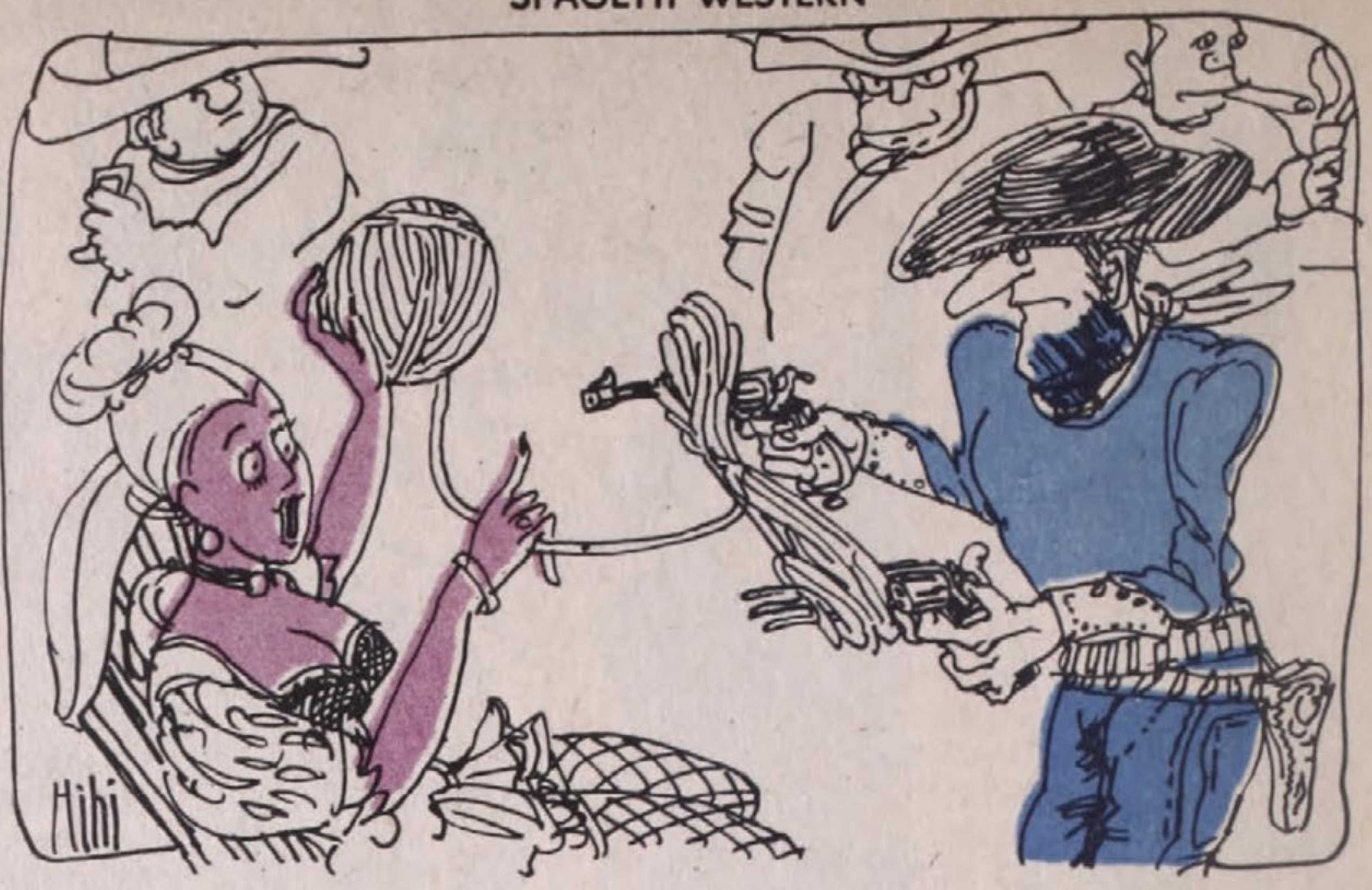

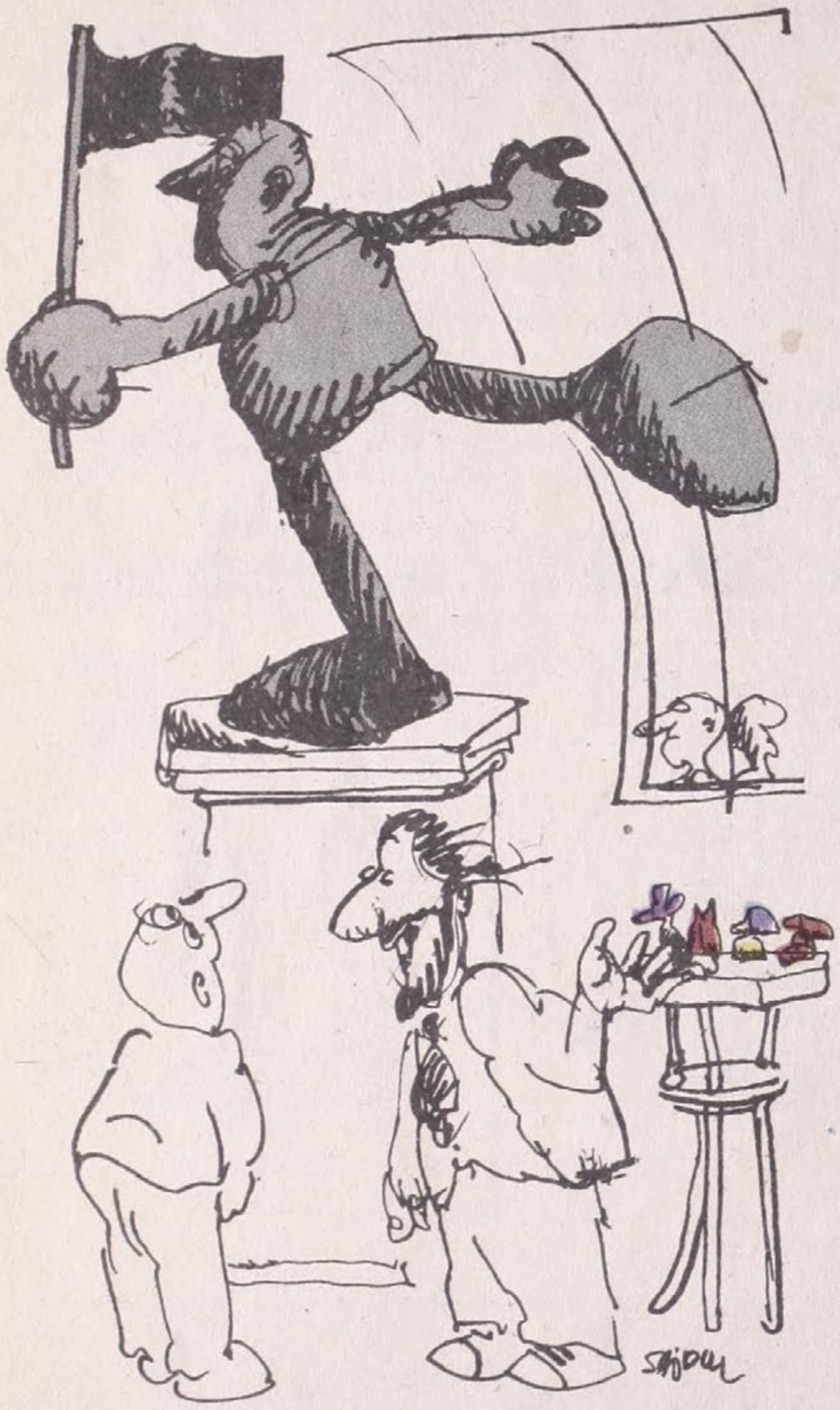

– Már nem csinálok olyanokat, most egy cukrásznak tervezek marcipánfigurákat

AKROBAT, OH!

A legmókásabb nevű vállalatunk, a MACIVA (Magyar Cirkusz és Varieté Vállalat) igazgatója a napokban megtartott sajtótájékoztatóján arról panaszkodott, hogy a magyar artisták nemzetközi ázsiója csökkent, sőt nincs utánpótlás sem. Jómagam sem vagyok nagy cirkuszszakértő (odahaza a cirkusz a nejem reszortja), de azt hiszem, hogy az igazgató úr nagyot tévedett akkor, amikor a porond utánpótlását valahol az Artistaképző Intézet környékén keresgéli. Szerintem a közéletben kellene körülnéznie...

Igaz, hogy a valaha híres ugrócsoportjaink dicsfénye kissé megkopott, de felhívom a MACIVA figyelmét a remek ugratócsoportjainkra, amelyek ma még egyes főhivataloknál vannak állásban, de már bebizonyították, hogy nem amatőrök.

Ők azok, akik rábeszéltek bennünket a villanyradiátorra, majd mikor beugrottunk, megtiltották a felszerelését. Az attrakció olyan jól sikerült, hogy közkívánatra ezt a pótféklámpával is megismételték. Ők azok az ugratók, akik rábeszéltek bennünket arra, hogy zsír helyett étolajat használjunk, majd amikor beugrottunk, úgy felemelték az étolaj árát, hogy attól koldultunk. Ők azok, akik beugrattak bennünket, hogy a sajt még az étolajnál is egészségesebb, majd mikor már két pofára zabáltuk a sajtot, úgy felemelték az árát, hogy most már attól is koldulunk. Ők azok, akik most arra próbálnak bennünket rábeszélni, hogy azért a legegészségesebb mégiscsak a hús — de én már sejtem a slusszpoént.

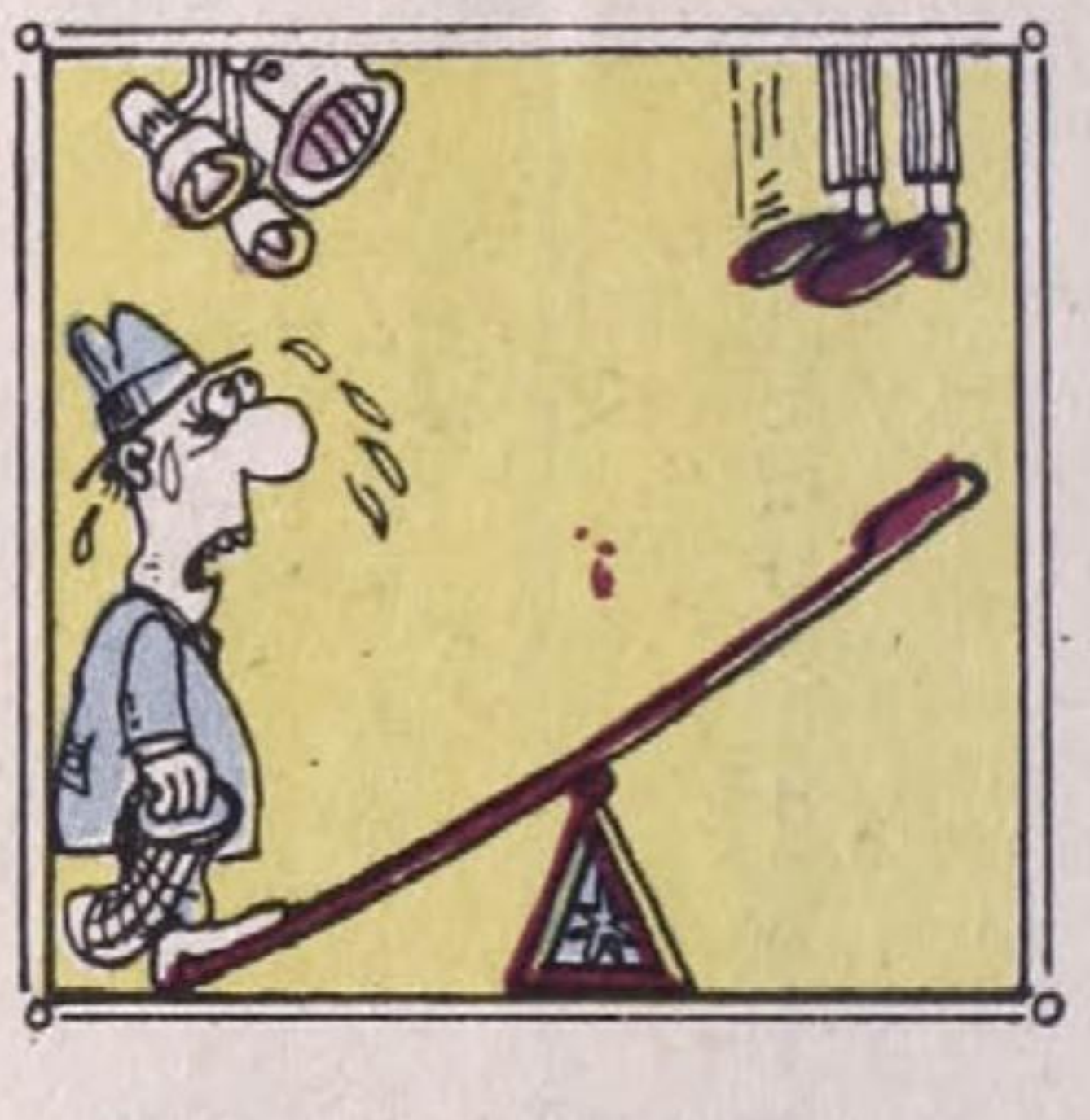

Aztán remek dobószámaink is vannak. Ezek a művészek úgy dobálóznak a számokkal, hogy az csuda! Ők azok, akik bejelentették, hogy a postai díjak 86%-kal nőnek; a levlapra 1 forint helyett 2 forintos, a borítékra 2 forint helyett 4 forintos bélyeget kell ragasztani. (Önöknek is 86% jött ki?)

És higgyék el, kedves Macivások, ha alaposan körülnéznek közéletünkben további kitűnő idomárokat, illuzionistákat, egyensúlyozó-művészeket is találnak.

No, természetesen a porondról nem hiányozhat a vidámság sem! A tréfacsinálókat — nem vitás — a televízió műsorszerkesztőségének munkatársai közül kellene toborozni. Jaj, azok nagy kópék! Talán emlékeznek rá, a legutóbbi (nem a legutolsó!) áremelés bejelentése után a kamerák elé citálták jobb sorsra édemes miniszterelnök-helyettesünket, aki — becsületére váljék — határozottan optimista nyilatkozatot tett. A műsorszerkesztők ezután rögtön egy filmet sugároztak, amelynek az volt a címe: A helyzet komoly, de nem reménytelen.

Trunkó Barnabás

ÁLLATI

címmel nyílik a Sárvári Művelődési Központban Krenner Istvánnak, lapunk rajzolóművészének kiállítása, 1985. február 7-én 17 órakor. A kiállítást, amely egy hónapig tekinthető meg, Föld S. Péter nyitja meg.

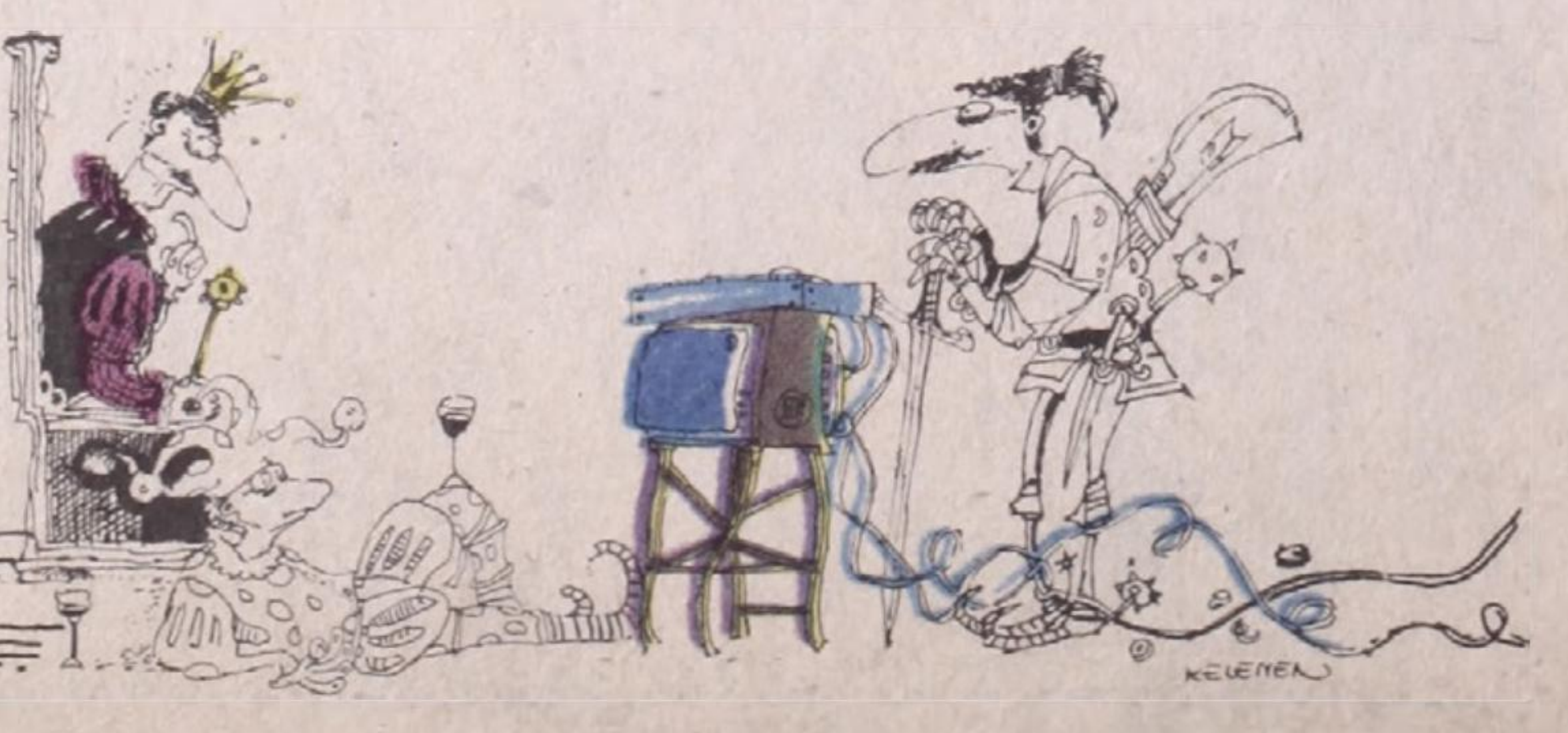

– És most nézzük meg együtt videón a csata legérdekesebb jeleneteit...

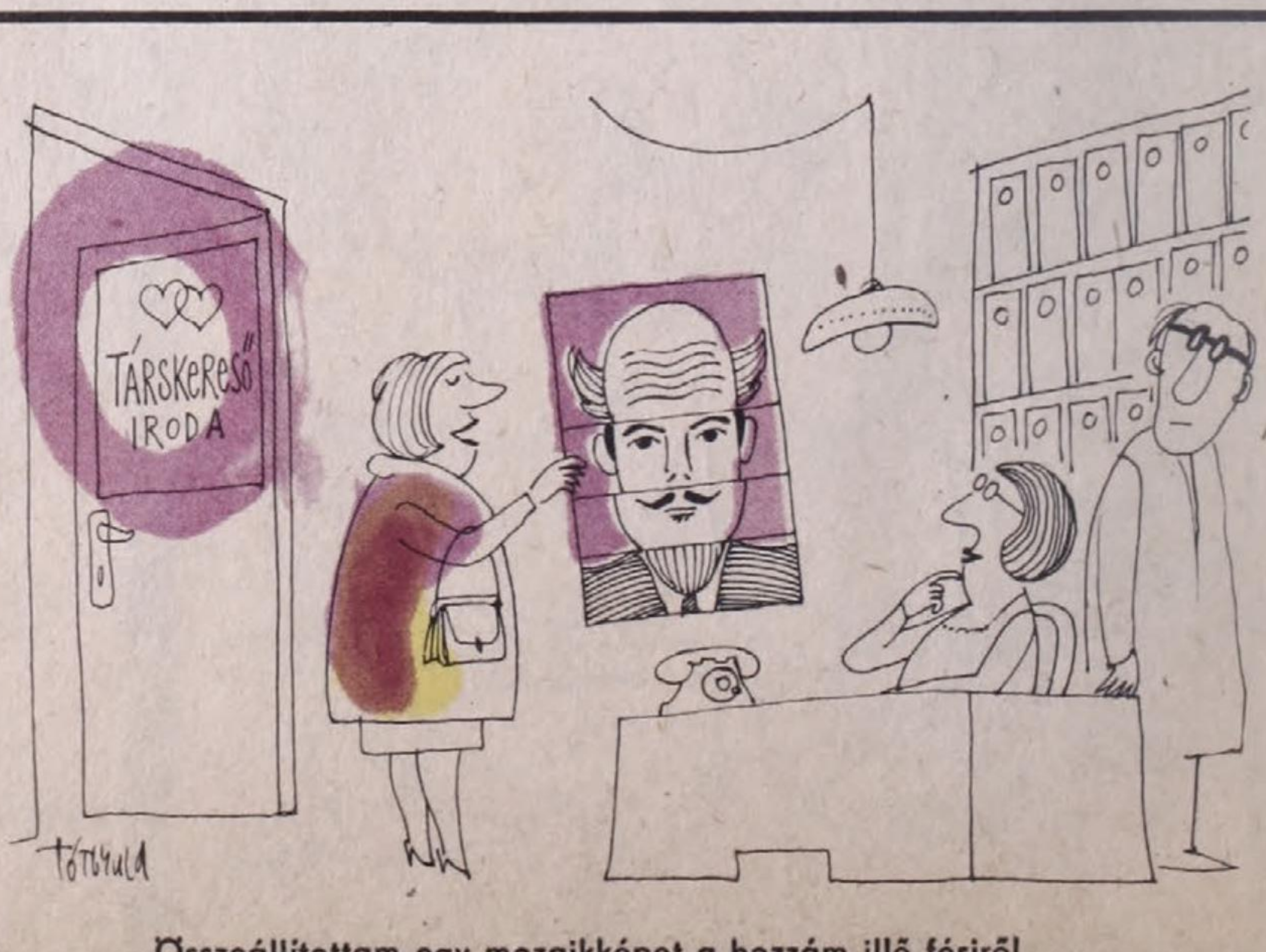

– Összeállítottam egy mozaikképet a hozzám illő férjről...

AZ OLVASÓ OLDALA

FOGAS KÉRDÉS

Bementem az üzletbe és vettem ezt meg azt és mivel könnyelmű vagyok, vettem emezt is, meg amazt is. Mindezeket betettem a kosaramba (önkiszolgáló bolt) és a pénztárnál megkérdeztem az ifjú pénztárosnőt: „Tessék mondani, nincs egy eladó cekkerük vagy nájlontasakuk?" A válasz: „Nincs!" Mire én: „Odakinn vár rám egy autó. Kivihetném a kosarat? Rögtön visszahozom." Az ifjú pénztárosnő: „Kosarat az üzletből kivinni szigorúan tilos!" „Akkor most mit csináljak?" A válasz: „Miért vásárol az olyan, akinek nincs szatyra?"

Ezen a kérdésen töprengek már napok óta. Mert ez egy filozófiai kérdés. Sajnos egy bölcselőnél sem találtam választ. Sem Kantnál sem Lukács Györgynél. Talán ők nem jártak vásárolni? A probléma azóta is izgat és ha sikerül valami megoldáshoz jutnom, megírom a kandidátusi értekezésemet „Miért vásárol az olyan, akinek nincs szatyra?" címmel.

A kérdést a Béke téri abc-ben tették fel, január 23-án.

Legközelebb az ELTE filozófiai tanszékére megyek vásárolni.

M. Gy.
Bp. XIII., Tahi utca 52.

TÁVHŐGUTA

Több év várakozás után, tavaly októberben munkahelyemen értesítenek, hogy leendő lakásomat kijelölték. Vételár: 660 000 forint. Papírok beszerzése, beugró összekéregetése, szerződés. Most már van lakásom. Közgyűlés, közös képviselőt választunk, tudnivalók a villany, a gáz, a fűtés bekapcsolásáról, a lift üzembe helyezéséről. Mindezért előleg lakásonként 500 forint, ráadás a 660 ezerre.

December 18.: az állítólag már beköltözhető épület lépcsőházában kétórás fagyoskodás után megkapom a kulcsokat. Mások — szegények — költözködnek. Nincs fűtés, nincs gáz. A lift sem működik. Sebaj, legalább kimelegszem, úgyis várni kell a gázszerelőket. Órák múltán föladom, összefagyottan.

Egy hét múlva már van villany, gáz, becsukható az ablak. A lift még mindig béna. A fűtőtestek hidegek. Később tudom meg: a közös képviselő december 25-én már panaszt tett a Távfűtő Műveknél, ahol nem tudnak(?!) erről a 120 lakásos házról. Közben mi is telefonálgatunk, a stílus nagyon kulturált. Nem küldenek el azonnal, csak adnak egy olyan számot, melyet nem vesz föl senki. A két ünnepen többször ellátogattunk az új lakásba, oly jó, hogy van. A fűtőtestek lassan melegednek, a hőmérséklet a szobákban felszalad 14 fokra. A konyhában — sütő nélkül — 12 fok.

Többszöri riadó: legyünk otthon, jönnek a kivitelezőtől, majd a távfűtőktől. Váltott jégveremügyelet — hiába.

Január 10.: Végre egy fűtési szakember. Kihúzza kezét farmernadrágja zsebéből, s ráteszi a fűtőtestre. Meleg — konstatálja. Igen — mondom — de hideg van. A radiátort mustrálja: — Ez jó — közli csak hát huzat van. (Így igaz, mi ugyan már szigeteltük a nyílászárókat, saját zsebre.) Ígéret: hamarosan légtelenítik a rendszert.

Január 17.: az egyenletesen hideg lakásban megjelenik a Távfűtő Művek díjbeszedője, egy 750 forintos számlával, amely december 18-ától „él". Egy hónap óta először van melegem.

Kovács Csilla
1195 Budapest, Batthyány u. 24.

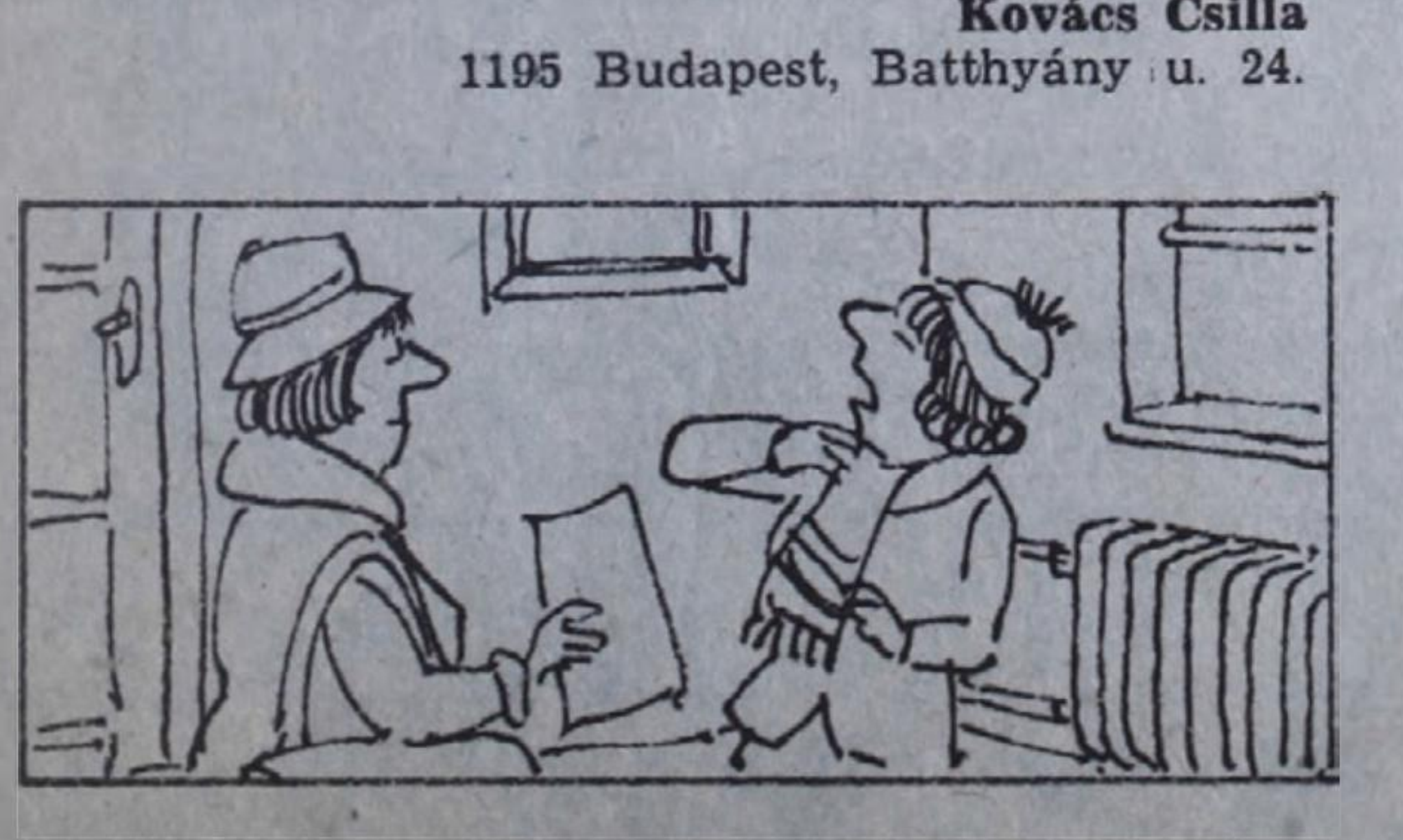

HALLGA CSAK HALLGA . . .

Nemrég sikerült jegyet kapnom az Operaház egyik előadására. Örültem, hogy végre belülről is megcsodálhatom ezt a gyönyörű épületet. Impozáns páholyomban hat szék volt, két sorban. Mi a másodikban ültünk, ahonnan a színpadnak csak a felső harmada volt látható, az a rész, ahol az énekesek legfeljebb csak madárnak álcázva fordulnak elő. Idő után felülkerekedett bennem a kíváncsiság, s elhatároztam, megnézem, ki van a színpadon. Kissé előredőltem, s ebben a helyzetben félig fölemelkedtem, ám hamar elzsibbadtam, s az is zavart, hogy hanyatló erőm végén az előttem ülő úr nyakában végződik mutatványom. Később egyszerűen csak fölálltam, és így már a színpad fele is láthatóvá vált.

A 140 forintos állóhelyen egy ideig kitartottam, majd vettem a kabátom és hazamentem. Az előadásból hátra volt még két óra. Rövid számolgatás után arra jutottam, hogy máskor olcsóbban kijövök, ha megveszem a lemezt, s otthon ülve, állva, hasonfekve vagy fejen állva, egyszóval ahogy nekem tetszik, élvezhetem a művet. A díszleteket meg csapongó fantáziámra bízhatom, ugyanúgy, mint az Operában, csak olcsóbban.

Végh Noémi
Budapest XIII., Szegedi u. 6. 1139

TÜCSÖK és BOGÁR

Bodrogi Gyula és Szerednyei Bél: (Szombat, 2. műsor 20.00)

Huszti Péter és Almási Éva Szombat, 2. műsor 20.00)

Ez az! Ha már előbb ér véget az adás, legalább sűrítsük a műsort, mutassunk be egyszerre két darabot!
(Az Új Tükörből merítette Farkas Katalin, gödöllői olvasónk)

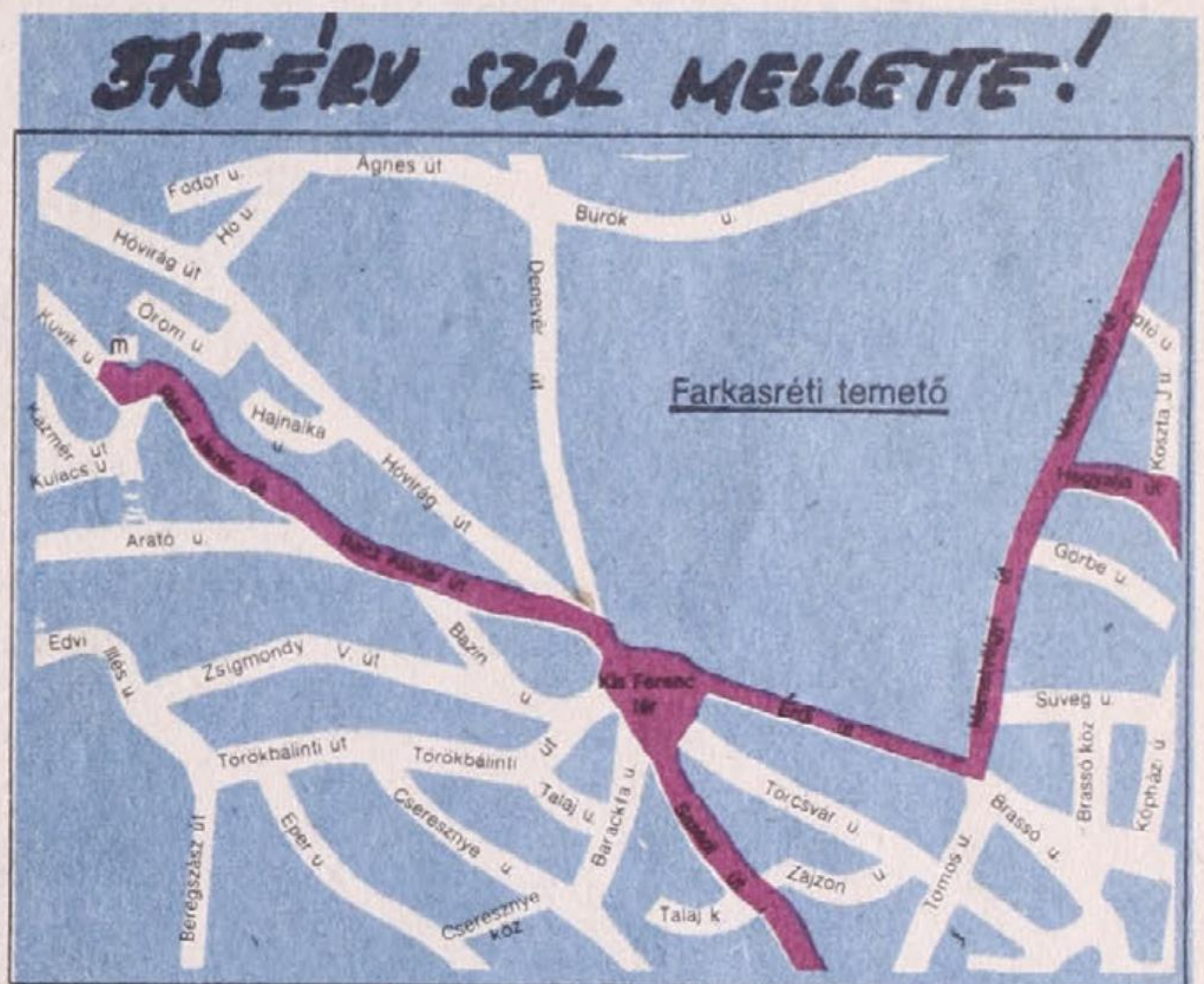

Ne tessék nekünk programot csinálni Farkasréten . . .
(A Media plakátját beküldte Patócs Pálné)

A meteorológusok szerint a 27-éről 22-ére virradó éjjel vihar tombolt Kecskemét felett. Sűrű sötétség

22-ről 18-ára virradóra viszont már szép idő volt!
(A Petőfi Népe című lapból ollózta Szabó László, bátmonostori olvasónk)

nem. Az egészet tekintve nemi hitelzavar mutatkozik. Az már magánemberi tűnődésem, hogy a tovább-

Ilyenkor kell a spermabankhoz fordulni!

(A Film, Színház, Muzsika című lapban fedezte fel Hozian Anna)

ÁR-TALÁNY

Nemrég betévedtem a belvárosi OFOTÉRT—Revue márkabolba, ahol éppen 30—40 százalékos árengedménynyel árusították a fotócikkek egy részét. A vállalat önkritikus hozzáállása saját árpolitikájához azonban nem következetes. Például a Foto Quelle—Revue katalógusban 25 DM-mel föltüntetett táska 490 forintért kapható, a 29,90 DM értékű 180—B kisteljesítményű vaku viszont 2100 forintért vásárolható meg. Ez utóbbi árának realitásáról a meggyőződés annyira szilárd, hogy a kérdéses cikket az engedményes áruk közé be sem sorolták.

Dr. Farkas Márton
Budapest V.,
Alkotmány u. 16.
1054

ÁLMATLANSÁG

című rejtvényünk megfejtése:

— Próbálja meg elalvás előtt a saját írásait olvasgatni!

200—200 forintot nyert:

Ipacs István, Bp. Rippl Rónai u. 33. 1068

Orlik Károly, Váchartyán, Somogyi B. u. 21. 2164

Zátrok Mihályné, Bp. Gyömrői u. 198. 1183

A nyereményeket postán küldjük el.

FARSANGI BULI

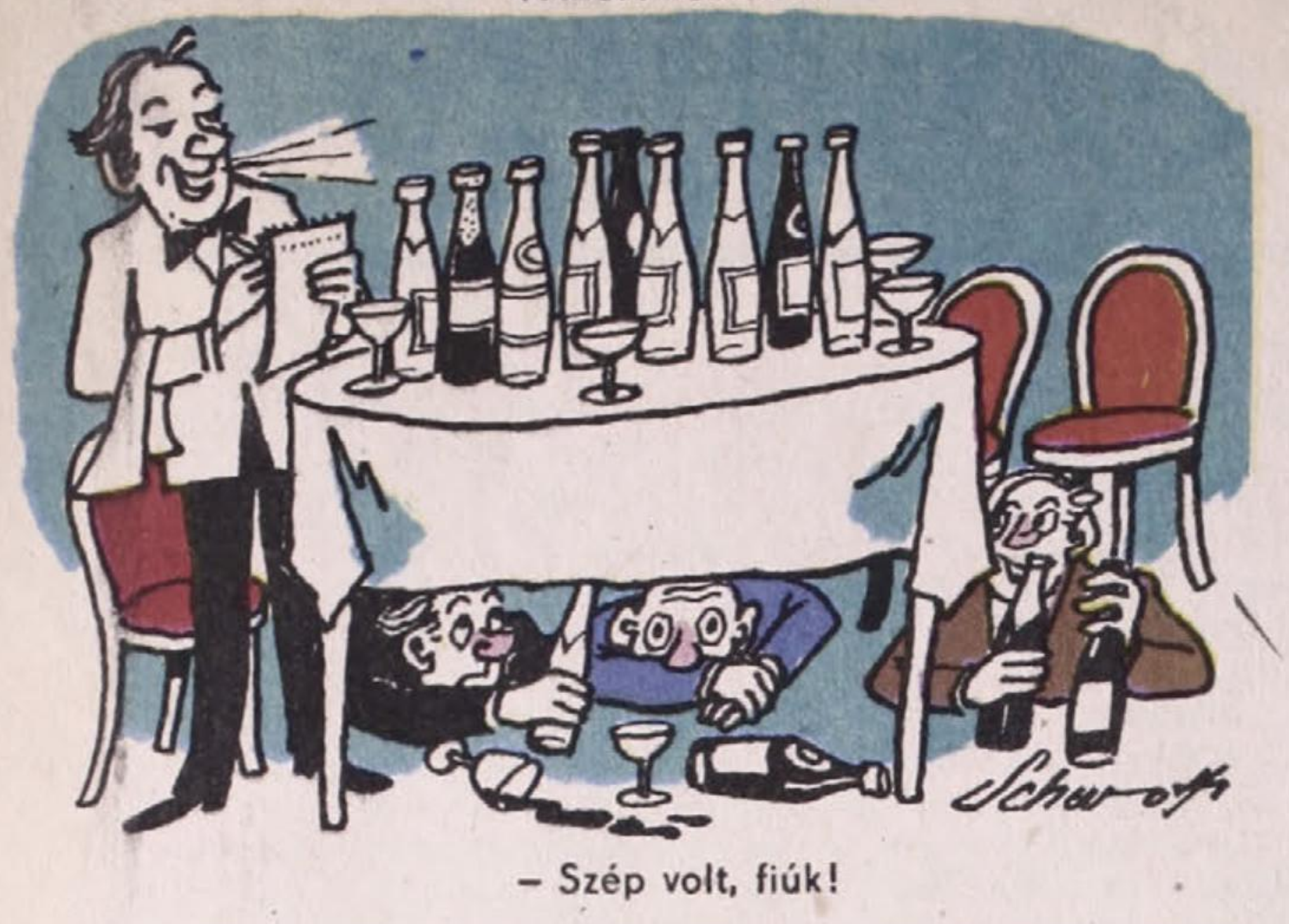

– Szép volt, fiúk!

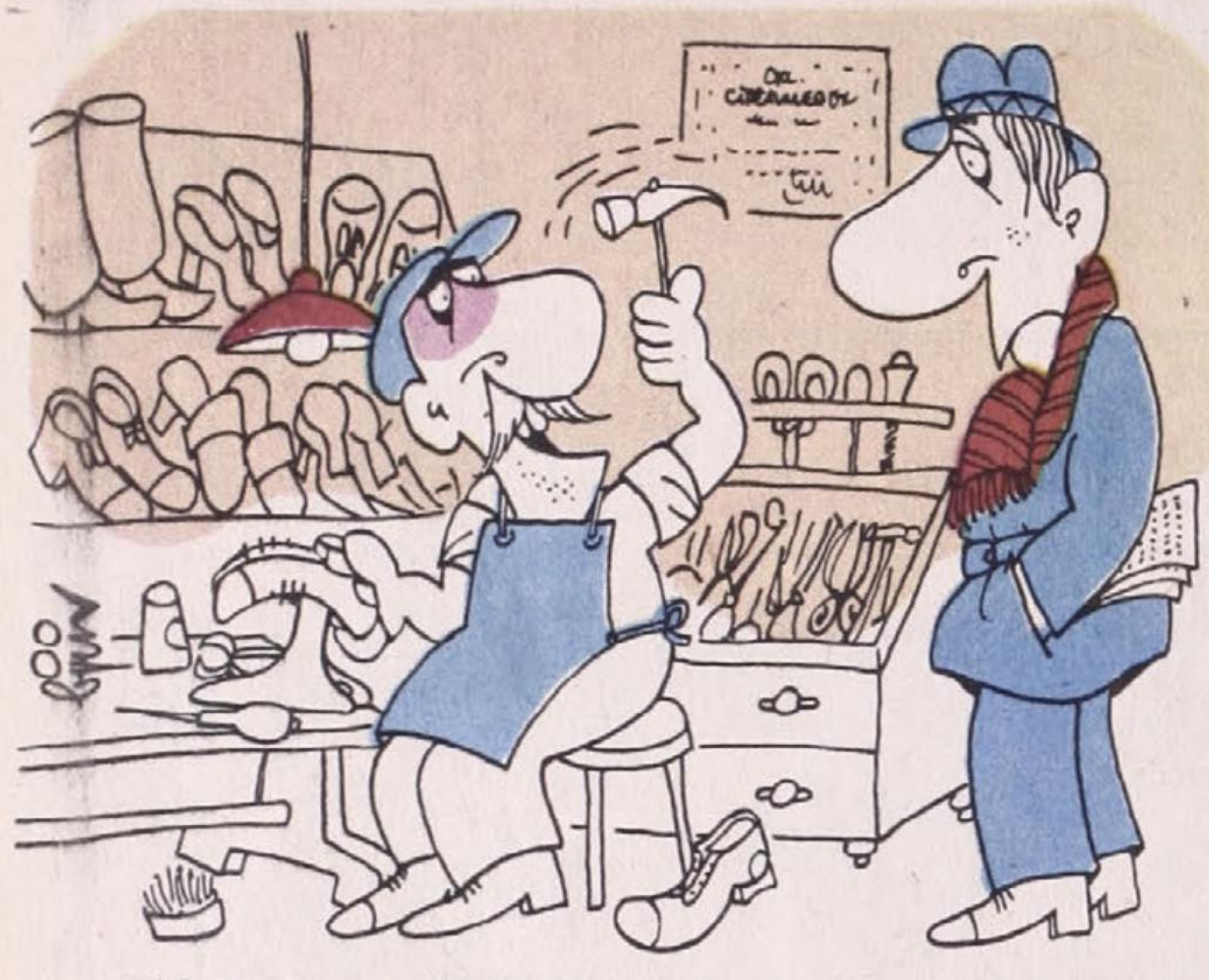

– Most rajtunk, kisiparosokon a sor, hogy megmutassuk a kapitalistáknak!

Az óra

Becsöngetnek. A fél osztálynak erről eszébejut, hogy eddig szünet volt, és elkezd enni. A hetes kiabál egy darabig, hogy a többiek ne kiabáljanak, aztán legyint és inkább eldugja a krétát. Valaki felüvölt, hogy nyissák ki az ablakot. Nyitva van. Akkor csukják be. Miért? Mert miért ne. Ja? Becsukják. A falról leesik Einstein képe. Az osztály röhög és úgy hagyja. Valaki öt perce agonizál a padja tetején, hogy adjanak neki papírzsebkendőt. Nem adnak, viszont néhányan tüntetőleg elkezdenek orrot fújni. Az agonizálónak erre ökölbe szorul a bicska a zsebében, és közben megtalálja a saját zsebkendőjét. Örömében ráugrik a padszomszédja törött kezére. A károsult könnyes szemmel hálát rebeg és kiszámolja, hogy mennyit fog fizetni a biztosító. Pár perc múlva betéved a terembe egy tanár. Halkan magyarázni kezd. Az osztály unottan tudomásul veszi a dolgot, de nem nagyon zavartatja magát. A terem hátsó része füstbe borul, az utolsó padban kollektív dohányzás folyik. Meg némi kakaó, mert valaki már megint kiöntötte. Néhányan unalmukban röfögni és mekegni kezdenek. Aztán észreveszik, hogy ez egyáltalán nem idegesíti a tanárt, és abbahagyják. Pár perc múlva a tanár felteszi a szemüvegét és rájön, hogy nem ismeri az osztályt. Hát persze! Eltévesztette az emeletet. Csendben távozik. Néhányan felébrednek az ajtócsukásra, majd nyugodtan alszanak tovább. Valaki diadalmasan jelenti, hogy már csak húsz perc van az órából. A többiek kórusban: Meg még néhány hónap, néhány év, a munkáról nem is beszélve, na meg aztán a nyugdíj... Vitakörök alakulnak: Mi az élet értelme? Egyhangúlag semmi. Megint unalom. Valaki felüvölt, hogy eltűnt a cipője. Dehogy tűnt, ott van a tábla tetején. Ja, kösz. Már megint bejött egy tanár. Végre egy kis változatosság. Lapozgat a naplóban. Csak nem fog kedden, harmadik órában feleltetni?! Hát van ennek lelkivilága? Nincs. A felszólított feláll. Ízé, tanárnő, ne tessék haragudni, nem tudtam készülni, mert fájt a fejem, jöttek a gázosok, beázott a lakás, vendégek voltak, világfajdalmam volt, az öcsém megette a könyvemet stb. A nem kívánt törlendő. A tanár elnézően bólogat és feladja a házi feladatot. Az osztály úgy csinál, mintha írná. De minek? Majd holnap, óra előtt lemásolja valakiről. Csengetnek. A tanár kimegy. Az osztály felébred, elrakja a tízóraiját és nyújtózkodik egyet. Most tíz percig csend lesz és nyugalom.

Nagy Zsuzsa

PANASZ

Az iskolaorvos szokásos vizsgálatán vesznek részt a nebulók. Az orvos megkérdezi Pistikétől: – Nincs problémád a füleddel, vagy az orroddal? – De igen – feleli a gyerek. – És mi a baj? – kérdezi az orvos.

A fiú válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 10-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

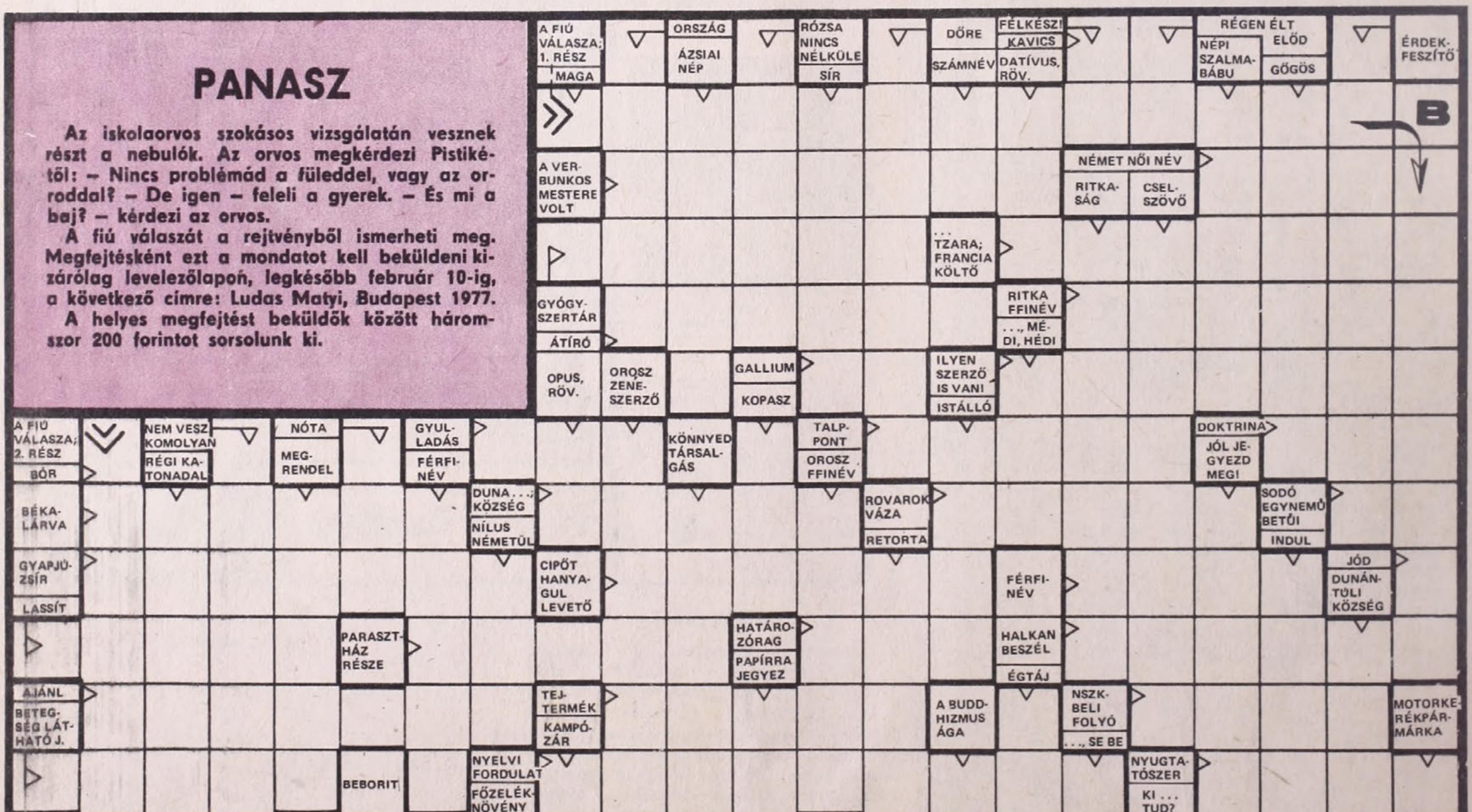
A FIÚ VÁLASZA; 1. RÉSZ
MAGA
ORSZÁG
ÁZSIAI NÉP
RÓZSA NINCS NÉLKÜLE
SÍR
DŐRE
SZÁMNÉV
FÉLKÉSZ!
KAVICS
DATÍVUS, RÖV.
RÉGEN ÉLT ELŐD
NÉPI SZALMABÁBU
GŐGÖS
ÉRDEKFESZÍTŐ
B
NÉMET NŐI NÉV
RITKASÁG
CSELSZÖVŐ
A VERBUNKOS MESTERE VOLT
... TZARA; FRANCIA KÖLTŐ
RITKA FFINÉV
..., MÉDI, HÉDI
GYÓGYSZERTÁR
ÁTÍRÓ
OPUS, RÖV.
OROSZ ZENESZERZŐ
GALLIUM
KOPASZ
ILYEN SZERZŐ IS VAN!
ISTÁLLÓ
A FIÚ VÁLASZA; 2. RÉSZ
BÓR
NEM VESZ KOMOLYAN
RÉGI KATONADAL
NÓTA
MEGRENDEL
GYULLADÁS
FÉRFINÉV
KÖNNYED TÁRSALGÁS
TALPPONT
OROSZ FFINÉV
DOKTRINA
JÓL JEGYEZD MEG!
BÉKALÁRVA
DUNA...; KÖZSÉG
NÍLUS NÉMETÜL
ROVAROK VÁZA
RETORTA
SODÓ EGYNEMŰ BETŰI
INDUL
GYAPJÚZSÍR
LASSÍT
CIPŐT HANYAGUL LEVETŐ
FÉRFINÉV
JÓD
DUNÁNTÚLI KÖZSÉG
PARASZTHÁZ RÉSZE
HATÁROZÓRAG
PAPÍRRA JEGYEZ
HALKAN BESZÉL
ÉGTÁJ
AJÁNL
BETEGSÉG LÁTHATÓ J.
TEJTERMÉK
KAMPÓZÁR
A BUDDHIZMUS ÁGA
NSZK-BELI FOLYÓ
..., SE BE
MOTORKERÉKPÁRMÁRKA
NYELVI FORDULAT
FŐZELÉKNÖVÉNY
BEBORIT
NYUGTATÓSZER
KI ... TUD?
TYÚKANYÓ HANGJA
BÁRIUM
... GOTT; ÉNEKES
LUTÉCIUM
RÁVÉS
SZEMÉLYNÉVMÁS
VÍZBE MÁRT
RÓMAI 500
NEGYED NÉGY!
EGYETLENEM!
GYÖTÖR
ÉGTÁJ, RÖV.
ÉRVÉNYESÜL
K
BŐVEN FUTJA BELŐLE

IMPORT HUMOR

VADÁSZKALANDOK

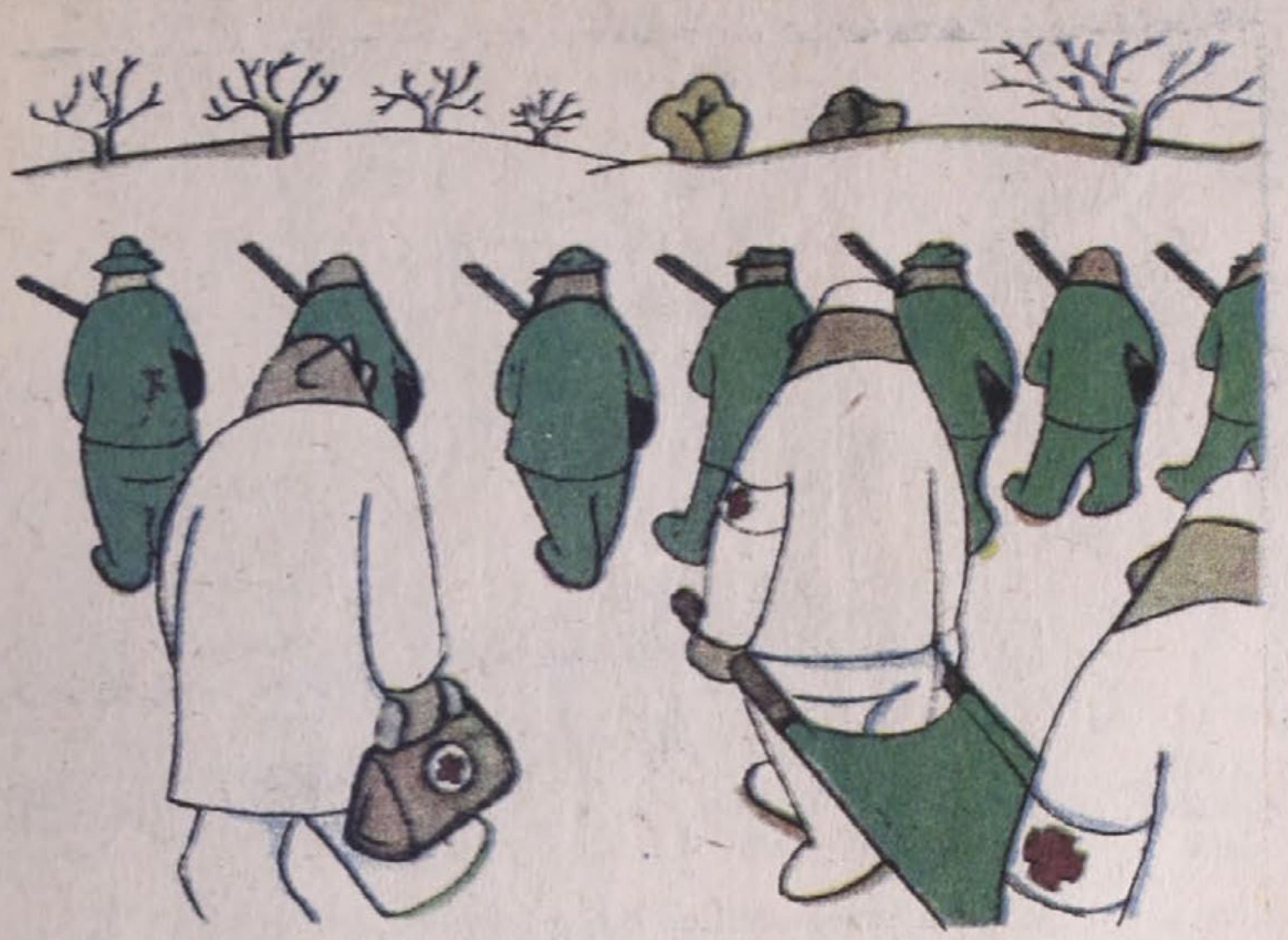

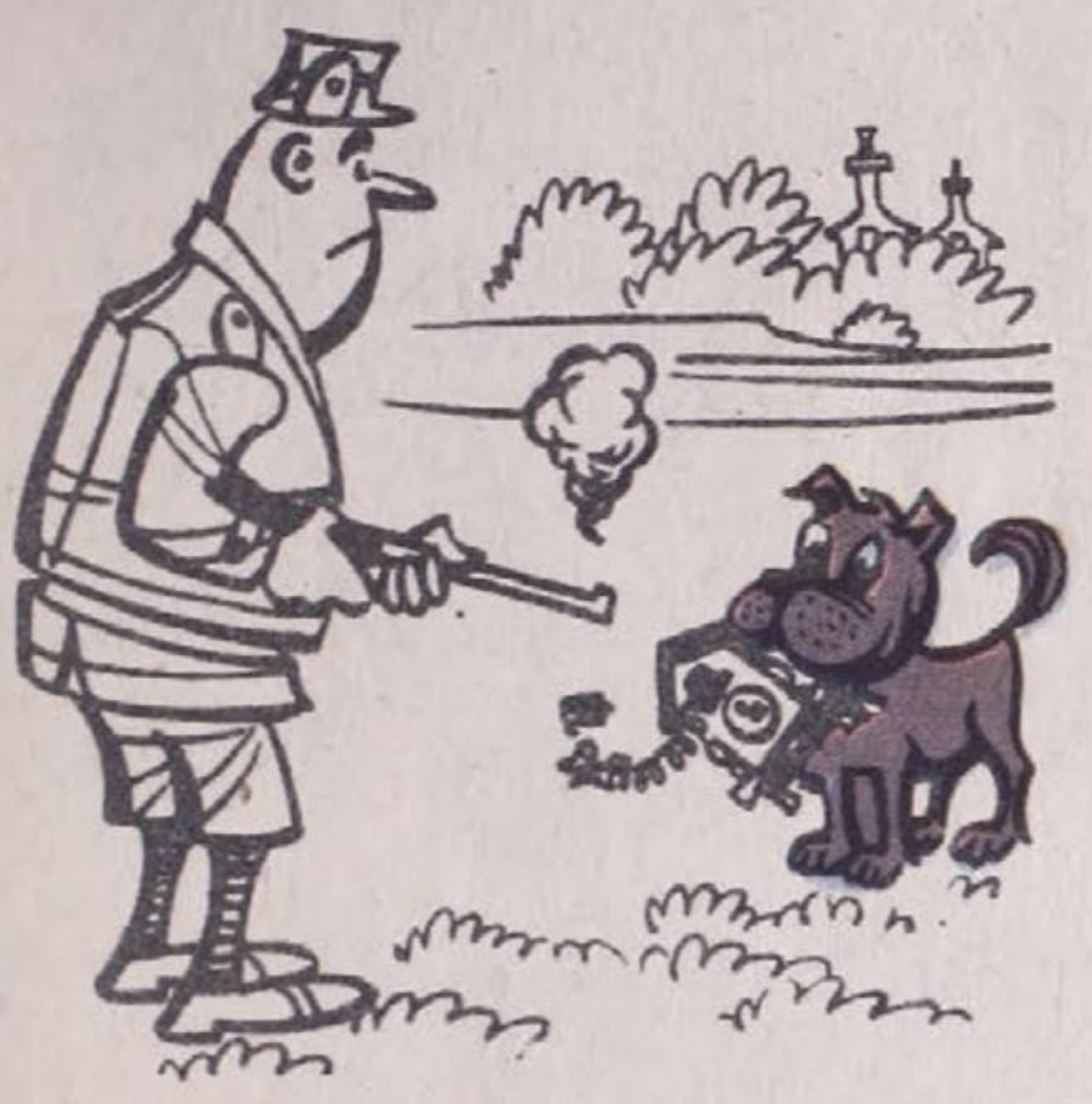

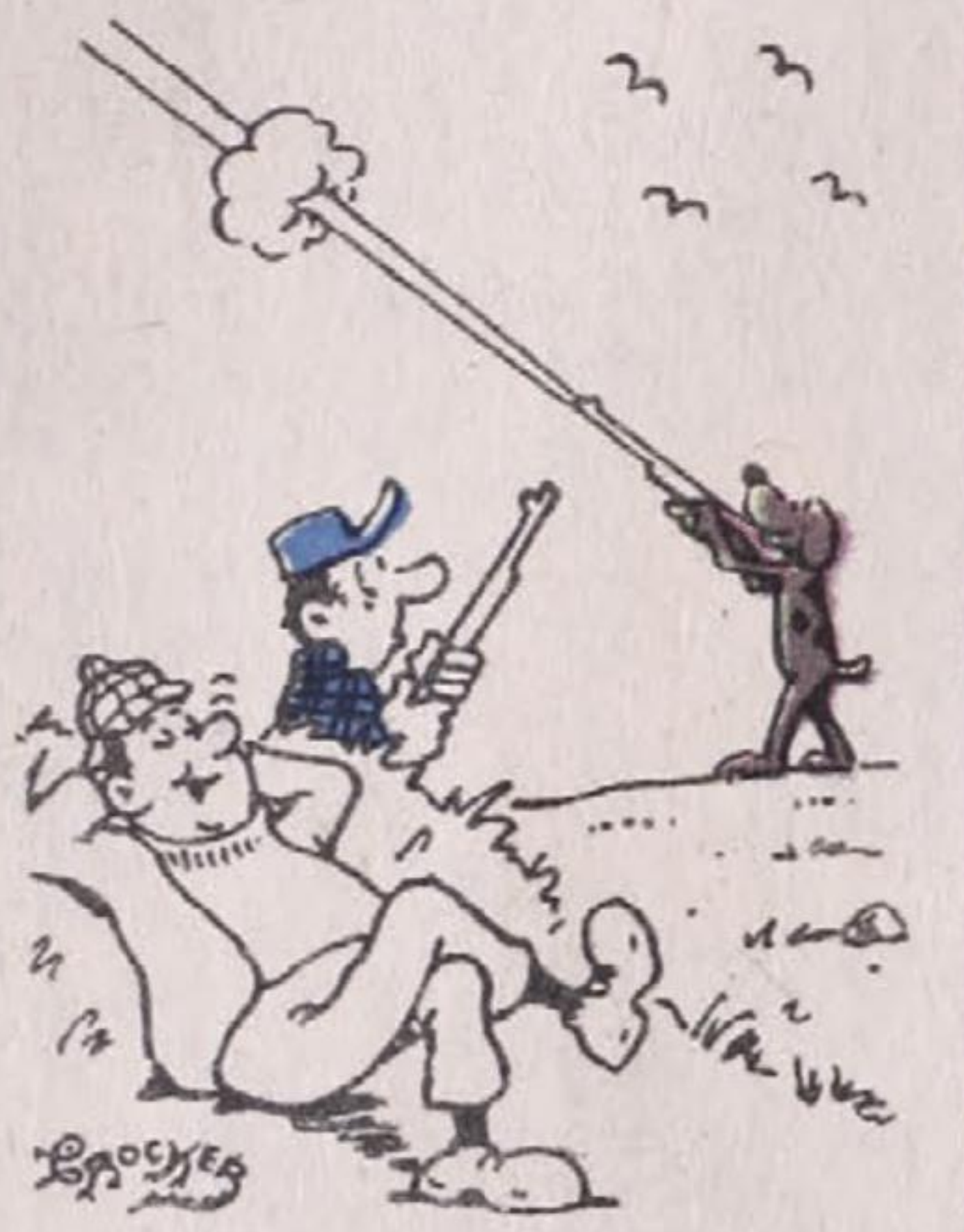

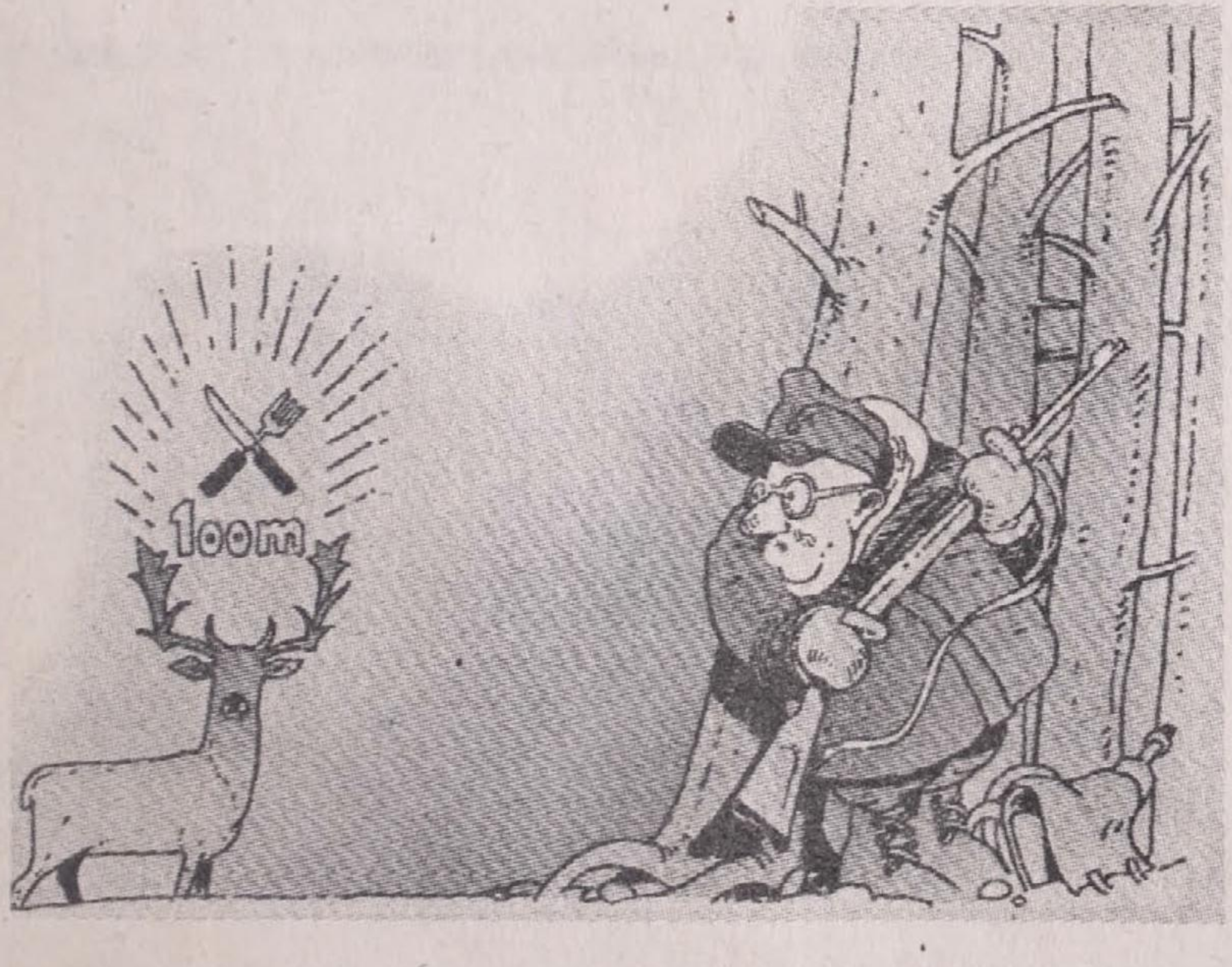

TRIBÜN

Behozzák a lőállásba a kezdő versenyző lőlapját, egyetlen találat sincs rajta.

— Mester, ez rémes — panaszkodik a mazsola az edzőjének. — Rögtön megyek és főbelövöm magam.

— Rendben van — mondja a mester. — De akkor legalább egy marék töltényt vigyél magaddal.

●

Új sportorvos kezd dolgozni a klubnál, bead egy injekciót a csatárnak. Az csodálkozik.

— Jé, doki, hiszen még egy kis szúrást sem éreztem. Hogyan csinálta?

— Ja, én eredetileg állatorvos voltam — magyarázza a doki.

— És?

— Az előző pácienseim haraptak.

●

A nagy meccs két kiállított játékosa a fegyelmi bizottság előtt áll.

— A játékvezető azt állítja, hogy maguk összeverekedtek a pályán.

— Szó sincs róla. Amikor a játékvezető sporttárs odaérkezett, éppen szét akartuk választani egymást.

●

Az edző dühöng:

— Hányszor mondtam, hogy gólhelyzetben ne cselezz?!

A játékos blazírt:

— Gőzöm sincs, mester. Azt hittem maga vezeti a nyilvántartást.

●

Új mester kerül a kölyökcsapathoz. Azonnal intézkedik:

— Nagyok és erősek előre a csatársorba, kicsik és nyamvadtak hátra a védelembe.

Két szurkoló figyeli az ügyet a lelátón.

— Mit gondolsz, miért csinálja ezt? — kérdi az egyik.

— Miért, miért... Azelőtt gyümölcsstandja volt...

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Még nem tudom megmondani, megkapja-e az állást vagy nem — mondja a személyzetis a pályázónak. — A számítógépre mindenesetre kitűnő benyomást tett!

*

— Asszonyom, nem találkoztunk mi már valahol?
— De igen. A bizonyíték jövőre érettségizik!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

TAPÉTA-ÉS
POSZTERVÁSÁR
FÉLÁRON!
PIÉRT

TAPÉTA- ÉS POSZTERVÁSÁR
50%-os árengedménnyel, amíg a készlet tart.
a PIÉRT tapétaboltjában:
V., Szalay u. 3.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-06
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

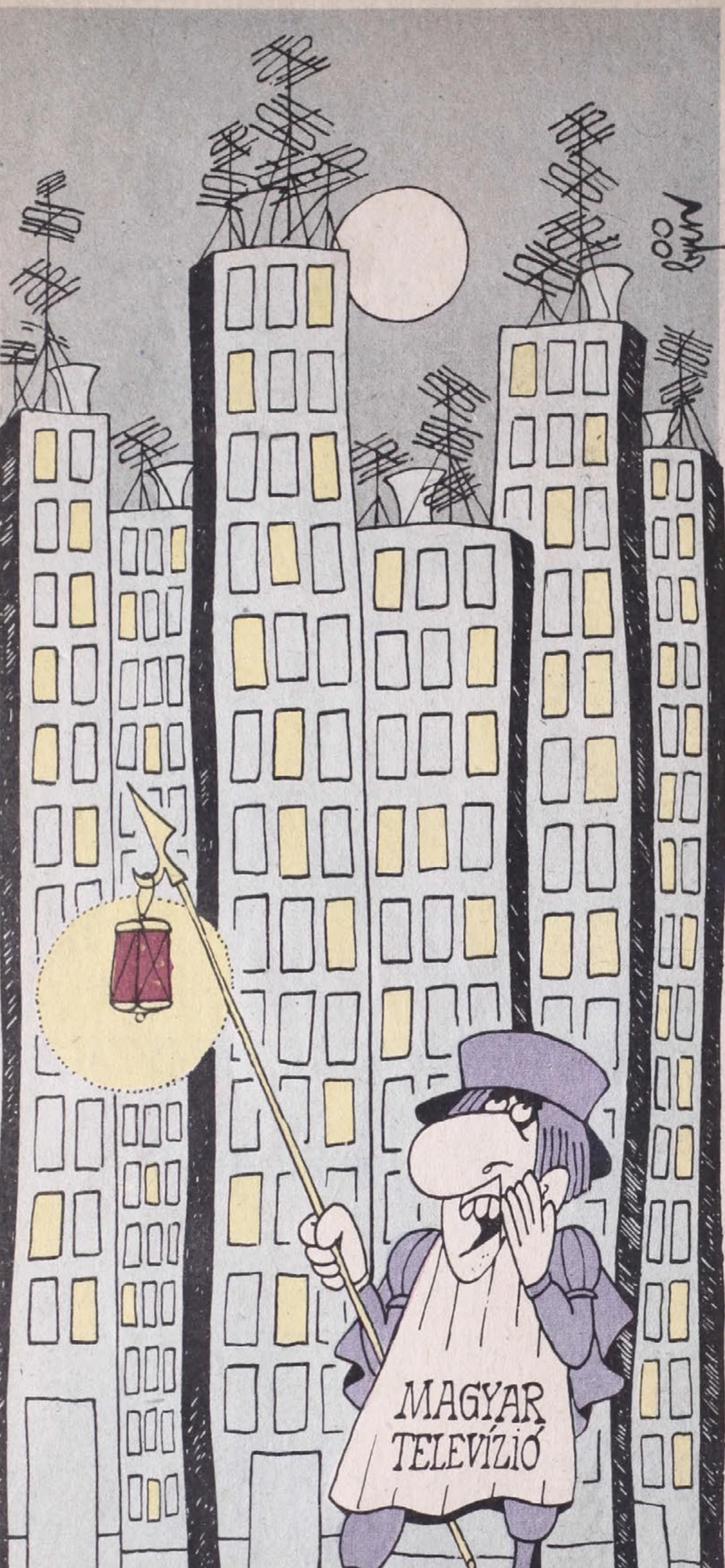
MAGYAR
TELEVÍZIÓ

– Tizet ütött már az óra, térjetek hát nyugovóra!

A LÓ KÉRDEZ

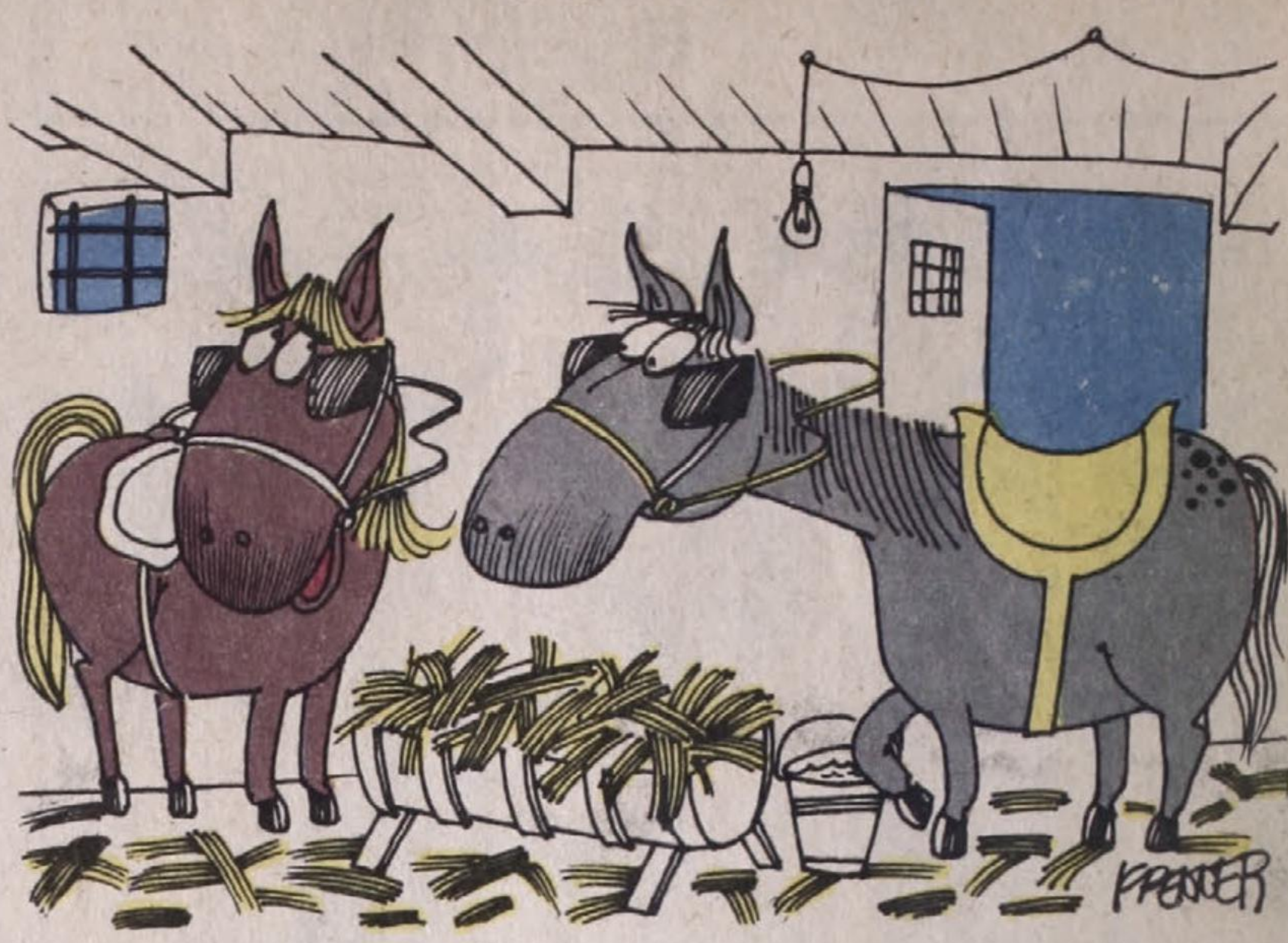

– Vajon miért kapunk mostanában egyre kevesebb kockacukrot?

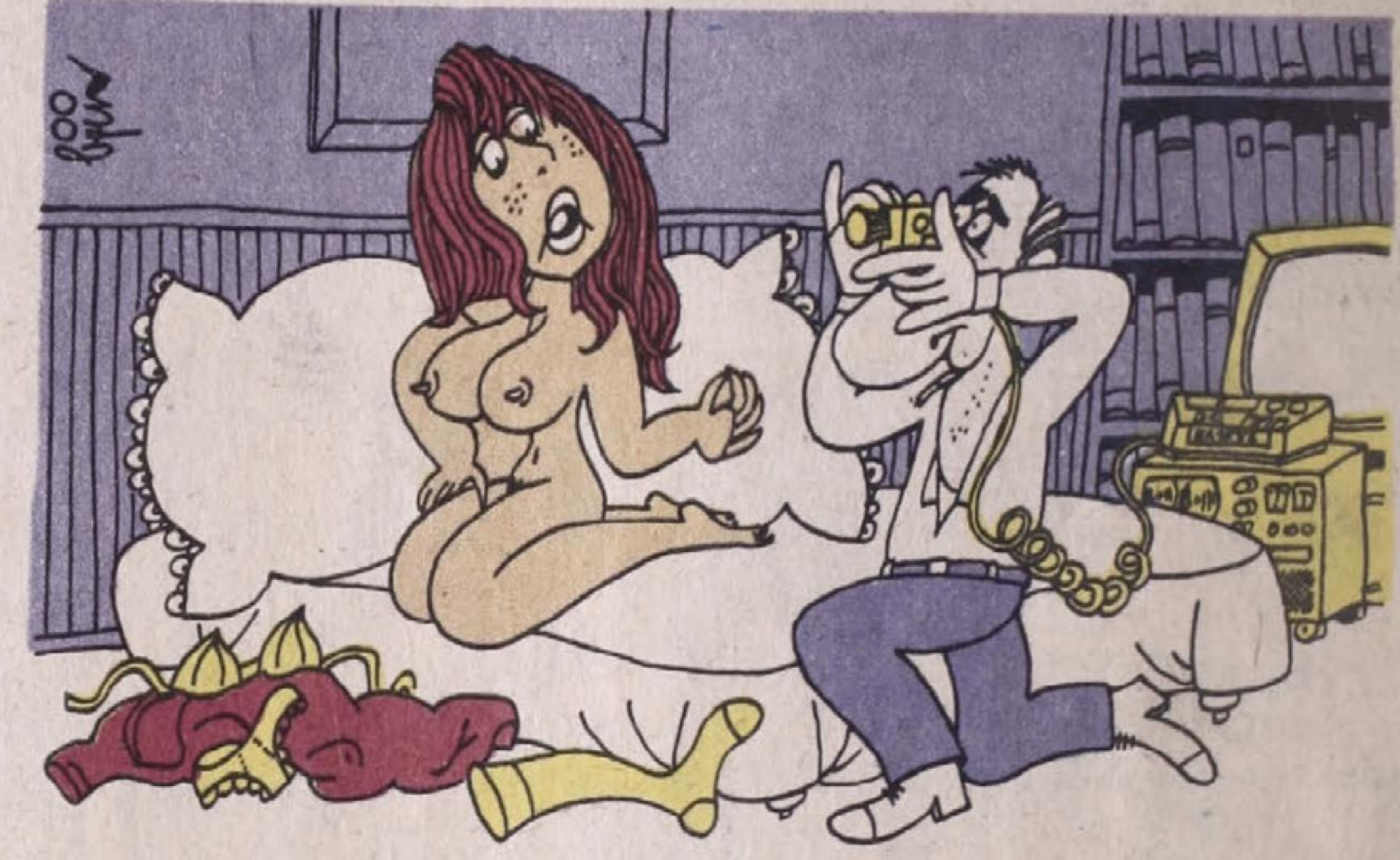

– Mondja, mi van magukkal, férfiakkal? Mindegyikük csak videózni akar!

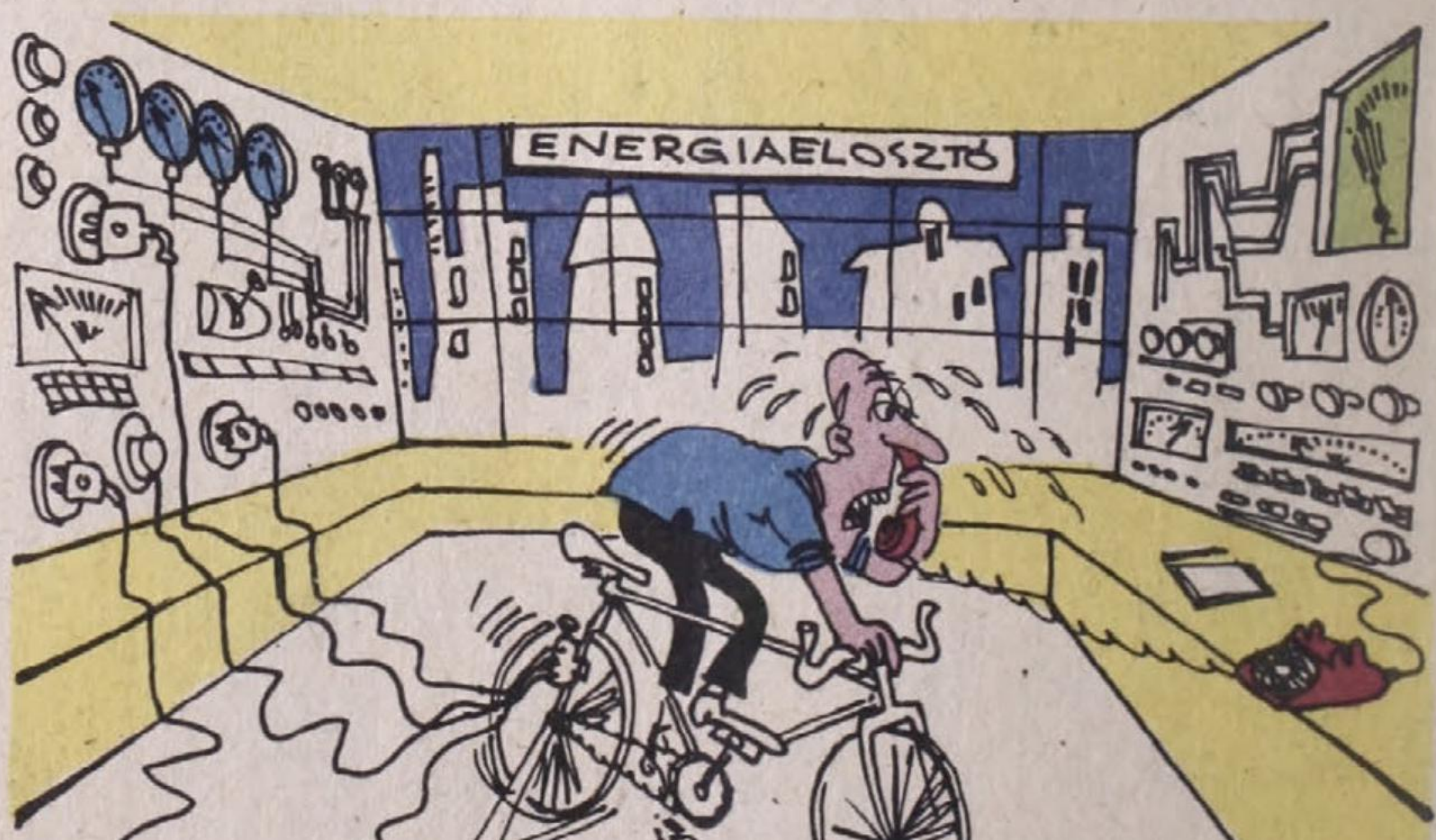
ENERGIAELOSZTÓ
BARÁT

– Persze, hogy jól állok az energiatermeléssel miniszter elvtárs!

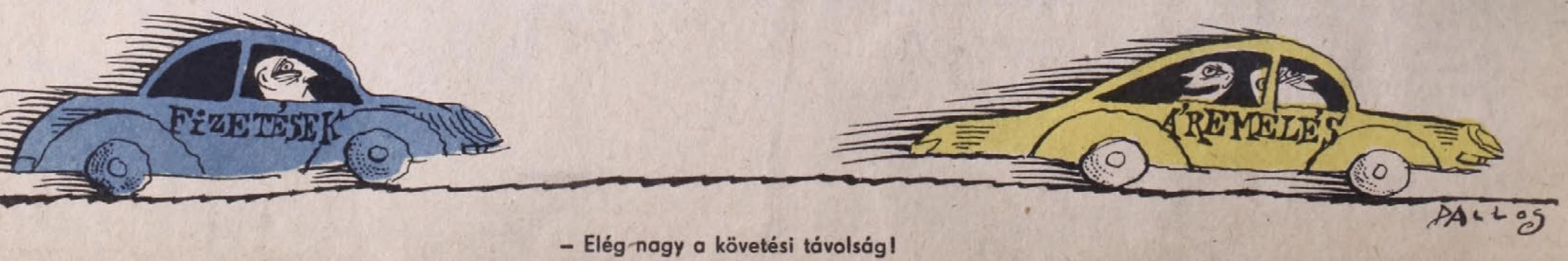
FIZETÉSEK
ÁREMELÉS
PALLOS

– Elég nagy a követési távolság!